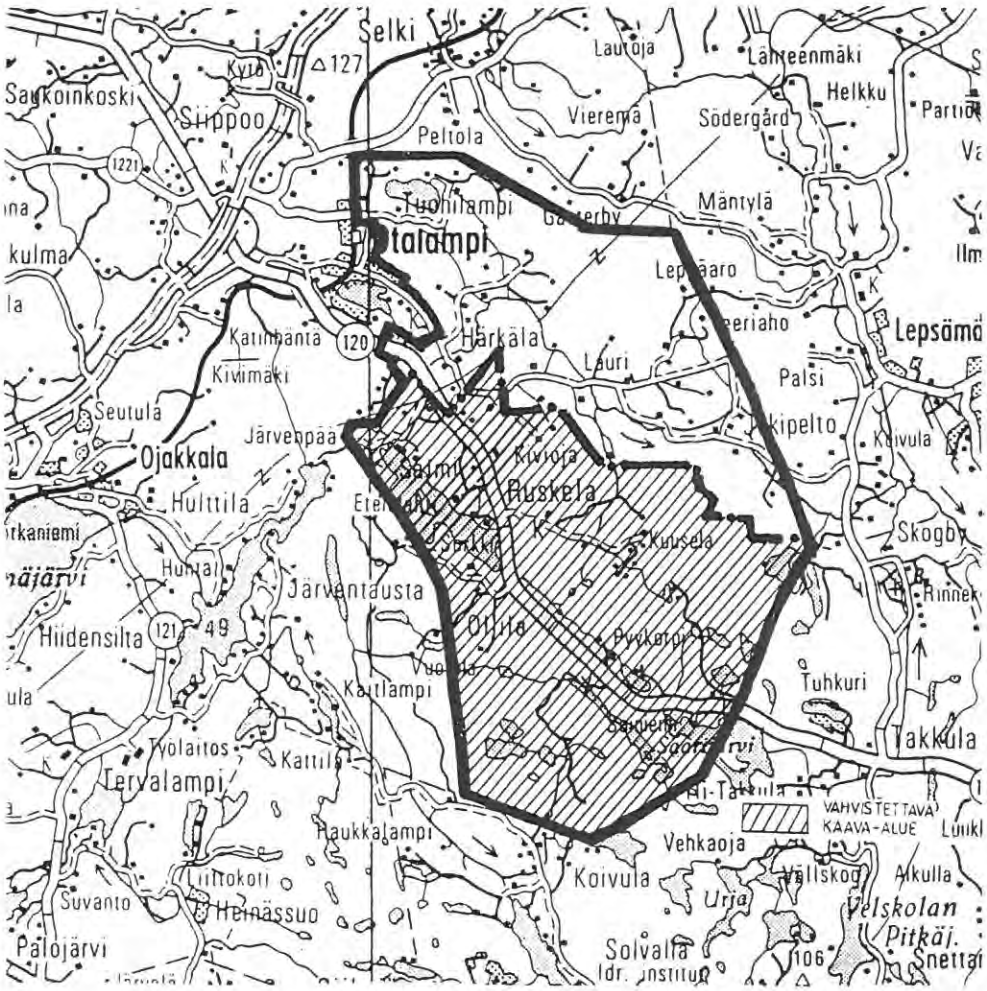
Ympa 27.9.1995
Liite 96
Kh 9.10.1995
Kh liite 104

Kv 16.10.1995
Liite asiaan 11

VIHDIN KUNTA

OSAYLEISKAAVA, JOKA KOSKEE OTALAMPEA, HÄRKÄLÄÄ, SALMEA, OLLILAA, RUSKELAA, JOKIPELTOA JA LAURIA

Vihdin kunta, hallintokeskus/ympäristöasiat 1995

Korjaus sivulle 12 kolmas kappale

Huomattavia maatiloja 1700-luvulla olivat mm. Ruskelan ratsutila (jaettu Ali-Ruskoksi ja Yli-Ruskoksi) ja Sälli.

SISÄLLYSLUETTELO

1. PERUSTIEDOT 2
1.1 Suunnittelutilanne 2
1.11 Seutukaava 2
1.12 Yleiskaava 3
1.13 Rakennuskaavat 3
1.14 Rakennusjärjestys 3
1.15 Rakennus- ja toimenpidekiellot 4
1.16 Päätökset, suunnitelmat ja selvitykset 4
1.17 Pohjakartta 6
1.18 Maanomistus 6
1.2 Väestö ja työpaikat 7
1.3 Palvelut 11
1.4 Rakennettu ympäristö 12
1.41 Alueen kehitysvaiheet 12
1.42 Kulttuurihistoriallisesti arvokkaat rakennukset ja ympäristöt 15
1.43 Taajamakuva 15
1.44 Loma-asutus 16
1.45 Maa- ja metsätalous 16
1.46 Liikenneverkko 16
1.47 Yhdyskuntatekninen huolto 17
1.5 Luonnonympäristö 18
1.51 Maiseman yleiskuvaus 18
1.52 Maastomuodot ja korkeussuhteet 18
1.53 Maaperä 18
1.54 Vesisuhteet 19
1.55 Kasvillisuus 20
1.56 Luonnonsuojelukohteet 20
1.57 Ympäristön häiriötekijät 23

2. TAVOITTEET 24
2.1 Rakentaminen ja kaavoitus 24
2.2 Liikenne 24
2.3 Tekninen huolto 25
2.4 Virkistys 25
2.5 Ympäristönhoito 25

3. SUUNNITELMAN LÄHTÖKOHDAT 26
3.1 Luonnonoloista johtuvat rajoitukset 26
3.2 Muut rajoitukset 26
3.3 Edullisuusvyöhykkeet 27
3.4 Mitoitus 28

4. OSAYLEISKAAVA JA SEN PERUSTELUT 32
4.1 Osayleiskaava-alueen rajaus ja yleiskuvaus 32
4.2 Aluevaraukset sekä merkinnät ja määräykset 33
4.21 Erillispientalojen korttelialueet 33
4.22 Asuinpientalojen korttelialue 35
4.23 Maatilojen talouskeskusten korttelialue 35

4.24 Yleisten rakennusten korttelialue 36
4.25 Huvi- ja viihdetarkoitusta palvelevien rakennusten korttelialue 36
4.26 Yksityisten palvelujen ja hallinnon alueet 36
4.27 Liike- ja toimistorakennusten korttelialue 36
4.28 Virkistysalueet 36
4.29 Loma-asuntojen korttelialueet 37
4.30 Matkailua palvelevien rakennusten korttelialue 38
4.31 Ryhmäpuutarha- ja palstanviljelyalue 38
4.32 Venevalkama 38
4.33 Yhdyskuntateknistä huoltoa palvelevien rakennusten ja laitosten alue 38
4.34 Luonnonsuojelualueet 39
4.35 Maa- ja metsätalousalueet 41
4.36 Maatalousalue 43
4.37 Ulkoilureitit 43
4.38 Liikenne 43
4.39 Kulttuurihistoriallisesti arvokas avoin viljelymaisema 43
4.40 Vedenhankinnalle tärkeän pohjavesialueen raja 44
4.41 Alueen osa, joka tulee säilyttää rakentamattomana 44
4.42 Vesiensuojelullisista syistä kasvullisena hoidettava alue 44
4.43 Alue, jonka kulttuurihistoriallisesti arvokas rakennuskanta ja ympäristö säilytetään 44
4.44 Tekninen huolto 45

5. TOTEUTTAMINEN 46

6. SUUNNITTELUVAIHEET 47

VIHTI

OSAYLEISKAAVA, JOKA KOSKEE OTALAMPEA, HÄRKÄLÄÄ, SALMEA, OLLILAA, RUSKELAA, JOKIPELTOA JA LAURIA

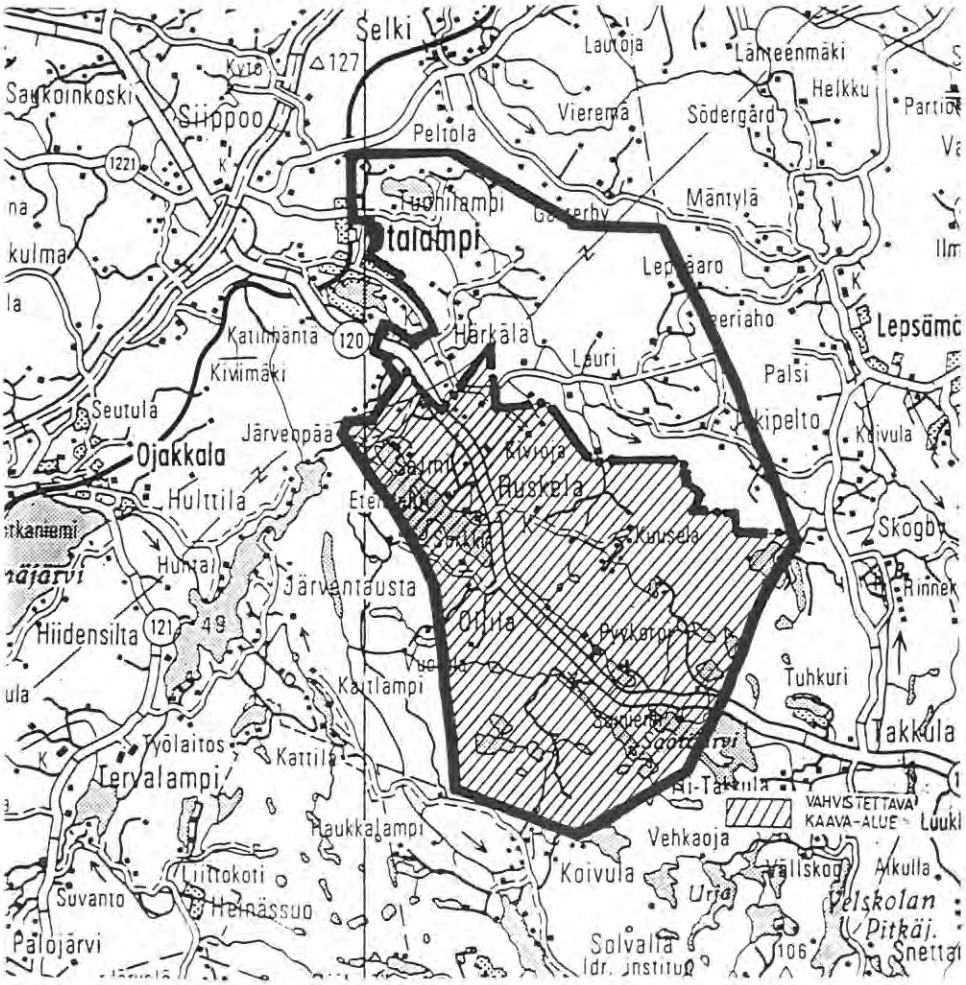
OSAYLEISKAAVAN SELOSTUS, JOKA KOSKEE 27. PÄIVÄNÄ SYYSKUUTA 1995 PÄIVÄTTYÄ OSAYLEISKAAVAKARTTAA

Alueen määrittely

Vihdin kunnan Ollilan, Härkälän, Ruskelan, Salmen ja Tuohilammen maarekisterikylät osittain tai kokonaan. Alueen pinta-ala on 5600 ha.

Alueen sijainti

Suunnittelualue sijaitsee Vihdin kunnan kaakkoisosassa. Alue rajoittuu idässä ja etelässä Nurmijärven ja Espoon rajaan, lännessä Helsingin kaupungin omistamaan virkistysalueeseen ja Salmijärveen, luoteessa Otalammen taajamaan ja Tuohilammen takaiseen Kalliomäkeen ja siitä edelleen Selin kylärajaa pitkin kunnan rajaan. Osa kaava-alueesta alistetaan ympäristöministeriön vahvistettavaksi.

1
PERUSTIEDOT

1.1
Suunnittelutilanne

1.11
Seutukaava

Vihti kuuluu Uudenmaan liiton toimialueeseen.

Helsingin seudun seutukaava ja sen muutos (I). Maa- ja metsätalousalueet, virkistysalueet ja suojelualueet. Vahvistettu 12.12.1977 ja tullut voimaan 29.4.1980. Muutos on vahvistettu 30.10.1987.

Helsingin seudun seutukaava (II). Suojelualueet, virkistysalueet ja maa-ja metsätalousalueet. Vahvistettu 30.10.1987.

Helsingin seudun seutukaava (III). Jätehuollon alueet. Vahvistettu 30.10.1987.

Helsingin seudun seutukaava. Arvokkaat harjumaisemat. Liittovaltuuston hyväksymä 10.6.1992. Vahvistettu 28.11.1994. Päätöksestä on tehty neljä valitusta. Päätöstä on noudatettava ennen kuin se on lainvoimainen.

Helsingin seudun seutukaava. Energiahuollon alueet. Liittovaltuuston hyväksymä 13.10.1993. Vahvistettu 21.10.1994.

Helsingin seudun seutukaava. Taajama-alueet, liikenneväylät ja -alueet. Liittovaltuuston hyväksymä 15.12.1992.

Seutukaavoissa on osayleiskaava-alueelle osoitettu virkistysalue pääasiassa Helsingin kaupungin omistamille alueille. Virkistysalue on tarkoitettu pääasiassa tehokasta retkeilytoimintaa varten. Suojelualueeksi on merkitty Vähä-Majalammen turvesuon alue, Laihalammen turvesuon alue ja Pieni-Majaslammen alue. Osayleiskaava noudattaa pääpiirtein seutukaavojen periaatteita. Seutukaavoissa ei kuitenkaan ole otettu huomioon valtioneuvoston periaatepäätöstä 1.6.1989 Nuuksion järviylänköalueen kehittämisestä ulkoilun ja luonnonsuojelun tarkoituksiin eikä tästä seurannutta lakia Nuuksion kansallispuistosta. Osayleiskaavassa on myös nämä otettu huomioon. (Liitteet 1-3)

Seutukaavaliiton liittovaltuusto on 21.12.1988 hyävksynyt seutusuunnitelman 1988. Osayleiskaava-alueelle on siinä tehty seuraavat aluevaraukset:

- Otalammen taajama on merkitty pientalovaltaisten taajamatoimintojen alueeksi (AP).

- Härkälä on merkitty kyläalueeksi.

- Retkeily- ja ulkoilualueiksi (VR) on merkitty pääasiassa Helsingin kaupungin omistamat ulkoilualueet.

- Salmen alueen pihapiiri ja osa Saarijärven ranta-aluetta on osoitettu lähivirkistysalueeksi (VL).

- Vähä-Majalammen turvesuo, Laihalampi ympäristöineen ja Pieni-Majaslampi ympäristöineen on merkitty suojelualueiksi (S).

- Muu alue on merkitty maa- ja metsätalousvaltaiseksi alueeksi (M).

Osayleiskaava noudattaa seutusuunnitelman 1988 periaatteita. (Liite 4).

1.12 Yleiskaava

Osayleiskaava noudattaa pääperiaatteissaan Vihdin kunnanvaltuuston vuonna 1986 hyväksymää yleiskaavaa (Liite 5). Siinä on kuitenkin otettu huomioon myös valtioneuvoston periaatepäätös 1.6.1989 Nuuksion järviylänköalueen kehittämisestä.

1.13 Rakennuskaavat

Otalammen keskustaan on vahvistettu 8.10.1971 Otalammen asemanseudun rakennuskaava. Osayleiskaava-alueeseen sisältyy jonkin verran rakennuskaavoitettua aluetta Otalammentien pohjoispuolella.

1.14 Rakennusjärjestys

Vihdin kunnan rakennusjärjestys on hyväksytty kunnanvaltuustossa 10.2.1992 §7. Sen mukaan rakennuspaikan on pinta-alan, jolle ei edellytetä rakennuskaavan laatimista ja joka kunnanvaltuuston hyväksymässä yleiskaavassa on tarkoitettu ympärivuotiseen asumiseen tai joka maa- ja metsätalousvaltaisella alueella liittyy olevaan asutukseen tai asutusta pääasiassa palvelevaan tiestöön, on oltava vähintään 5000 m², loma-asumiseen tarkoitetulla alueella vähintään 5000 m² ja muilla alueilla vähintään 10 000 m². Mikäli rakentamisella ei vaikeuteta vastaista kaavoitusta, rakennuslautakunta voi sallia rakentamisen pienemmällekin rakennuspaikalle hankittuaan hakemuksesta kunnanhallituksen lausunnon. Rakennuspaikalle saa rakentaa yhden yksiasuntoisen asuinrakennuksen sekä lisäksi sen yhteyteen käyttötarkoitukseen liittyviä talousrakennuksia ja yhden huoneistoalaltaan enintään 70 m²:n sivuasunnon.

1.15
Rakennus- ja toimenpidekiellot

Ympäristöministeriö on päätöksellään 22.2.1990 määrännyt alueen eteläosan rakennus- ja toimenpidekieltoon 12.2.1995 saakka. Lääninhallitus on päätöksellään 11.12.1991 muuttanut toimenpisekiellon sisältöä. Vihdin kunnanvaltuusto on päätöksellään 12.12.1994 §105 päättänyt jatkaa rakennuskieltoa 12.2.2000 saakka ja lääninhallitus on päätöksellään 25.1.1995MAA69 päättänyt jatkaa toimenpidekieltoa 12.2.2000 saakka. Otalammen alueella on lisäksi rakennuskielto rakennuskaavan laatimista varten. Osaa alueesta koskee myös sora-alueiden osayleiskaavan toimenpidekielto. (Liite 17).

1.16
Päätökset, suunnitelmat ja selvitykset

Osayleiskaavatyössä huomioon otettavia kunnan päätöksiä, suunnitelmia ja selvityksiä ovat mm:

- kuntasuunnittelun yleistavoitteet
- kuntasuunnitelmien tavoiteosat
- kunnan rakennesuunnitelma v. 1990-2010 (kv 24.11.1980)
- yleiskaavan perusselvitysraportti liitekarttoinen
- yleiskaavan selostus v. 1986
- Vihdin kulttuurihistorialliset suojelukohteet 1978
- Vihdin tieverkko ja liikenneturvallisuussuunnitelma 1982 sekä Vihdin tieverkko- ja liikenneturvallisuussuunnitelman tarkistaminen Luonnos 17.1.1995, Uudenmaan tiepiiri ja Vihdin kunta
- maa-ainesten oton yleissuunnitelma 1983
- toimitilatutkimus 1979
- rakennuskaavojen toteutumisselvitys 1982
- asunto-ohjelmat
- talousarviot sekä kuntasuunnitelman toteuttamissuunnitelmat
- Vihdin kunnan liikuntasuunnitelma 1982
- ulkoilureittisuunnitelma
- Vihdin maisemahistoriallinen selvitys 1992
- Selvitys Nuuksion järviylängön Vihdin kunnan puoleisten osien liito-oravakannasta (Päivi Eronen, Vihdin kunta)
- Tuohilampi ja Härkälä, rakennusinventointi 1994, (Vihdin rakennuskulttuurisäätiö, Hilkka Hägström)

Muita päätöksiä, tutkimuksia ja selvityksiä mm:

- Vihdin maatilatalouden perustutkimus ja kehittämissuunnitelma (Uudenmaan maatalouskeskus 1977)
- Valtioneuvoston periaatepäätös 1.6.1989 Nuuksion järviylänköalueen kehittämisestä ulkoilun ja luonnonsuojelun tarkoituksiin

- Nuuksion järviylängön Vihdin kunnan puoleisten osien luontoselvitys (LOPPURAPORTTI 1990, Uudenmaan lääninhallitus, metsähallitus, Vihdin kunta, Liikennetekniikka Oy)
- Läntisen Uudenmaan vesien käytön kokonaissuunnitelma (Vesihallitus 1976)
- Vantaanjoen vesistön virkistyskäytön kehittämissuunnitelma (HSKL 1982)
- Rakentamisen ohjaus kaavan ulkopuolisilla alueilla (HSKL 1983)
- Maaseudun rakennesuunnitelma (HSKL 1979)
- Vihdin verotoimiston metsien veroluokituskartat
- Uudenmaan tie- ja vesirakennuspiirin tienpidon toimenpideohjelma
- Luonnonsuojelututkimus (HSKL 1971)
- ilmakuvat 1:5000 koko alueelta (1979)
- Nuuksion järviylänköalueen yleissuunnitelma (HSKL 1986). Yleissuunnitelmaan on koottu järviylänköalueesta perustiedot, suunnitelmatiedot sekä laadittu alueelle suunnitelma luonnon hoidon ja virkistyskäytön kehittämiseksi (Liite 6)
- Nuuksio-työryhmän mietintö (ympäristöministeriö, kaavoitus- ja rakennusosasto 2/1988). Mietinnössä todetaan, ettei asutusta tule lisätä luonnonsuojelun ja virkistyskäytön kannalta tärkeille alueille. Ranta-alueet tulee säilyttää rakentamattomina. Osayleiskaavassa on pyritty ottamaan huomioon mietinnössä esitetyt päämäärät. Toimeksiannon rajaus on liitteessä 6.
- Kaavojen sisällön ja kaavamääräysten yhtenäistäminen Nuuksion alueen kuntien yleis- ja osayleiskaavoituksessa (Nuuksion yhteistyöryhmä 15.1.1991)
- Uudenmaan kallioperän suojelu- ja opetuskohteita, Ympäristöministeriö, Alueiden käytön osasto 1993
- Uudenmaan läänin luonnon- ja maisemansuojelun kannalta arvokkaiden kallioalueiden tutkimus, tutkimusraportti 1992, Luonnonvarojen kartoituskeskus, Vesi- ja ympäristöhallitus 1993
- Nuuksion Vihdin puoleisen osan linnustoselvitys 1991 (Kari Virta, Vihdin kunta, Uudenmaan lääninhallitus)
- Maantie 120 välillä Olkkala-Lahnus, Tarveselvitys (Tielaitos 1992)
- Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi Nuuksion kansallispuistosta
- Laki Nuuksion kansallispuistosta (118/94)
- valtioneuvoston periaatepäätös 20.12.1990 valtakunnallisesta rantojensuojeluohjelmasta
- Rantojensuojeluohjelman alueet, Ympäristöministeriö, selvitys 97 1991. Rantojensuojeluohjelmaan sisältyy Espoon järvialue, joka ulottuu osayleiskaava-alueella Vihdin kunnan alueelle käsittäen Suolikas-järven, Sammalkuohon ja Sarkkisen ranta-alueet sekä osan Saarijärven ranta-alueesta.

- Eerolan tilan suunnittelukilpailu, kilpailuselostus 15.6.1989, Helsingin kaupunki, kiinteistövirasto
- Luonnonvarainneuvoston esitys kansallispuiston perustamisesta Nuuksion ylänköalueelle 10.3.1993
- Suomen luonnonsuojeluliitto ry:n esitys ympäristöministeriölle/ Nuuksion järviylänköalue suojeltava lailla ja alueelle laadittava yhtenäinen hoito- ja käyttösuunnitelma
- Vaakkoin eteläosan järvialueen käyttö- ja hoitosuunnitelma, Helsingin kaupunki 1994
- Helsingin seudun rakennuskulttuuri ja kulttuurimaisema, Helsingin seutukaavaliiton julkaisuja B22-1986
- Erityissuojelua vaativat vesistöt, Vesistöjen erityissuojelutyöryhmän mietintö 63 1992, Ympäristöministeriö

1.17 Pohjakartta

Osayleiskaavan pohjakarttana on käytetty 1:10 000 mittakaavaista peruskarttaa. Peruskarttalehtien tiedot on täydennetty ajan tasalle vuonna 1991, paitsi karttalehden 2041 10 B osalta täydennys on tehty vuonna 1982.

1.18 Maanomistus

Tilajaotuksen muutokset on selvitetty vuodesta 1962 lähtien.

Alue on tällä hetkellä suurimmaksi osaksi yksityisessä omistuksessa. Yksityisten maanomistajien lisäksi alueella on seuraavat yhteisömaanomistajat:

- Helsingin kaupunki:
  Salmen ulkoilualue
  Vaakkoin ulkoilualue
  Eerolan tila Härkälässä

- Vihdin kunta:
  Härkälän ala-aste
  Ruskelan entinen kansakoulu
  tila Airila RN:o 1:366 Härkälän kylässä

- Orion Oy:
  Tuohilammen kartano

- Lavakeskus Oy:
  Kydön tila Härkälässä

- Ab Forsby Stevedorin Oy:
  Mylly-Majalammen ranta- ja metsäalueita

- Kaarina ja Lauri Hiiden opintosäätiö:
  tilat RN:ot 1:10 ja 1:11 Ollilan kylässä

- Helsingin Nuorten Miesten Kristillinen yhdistys:
  saaren pohjoiskärki Saarijärvessä

- Helsingin vapaaseurakunta:
  osa niemestä Suolikkaan rannalla (RN:o 2:83)

- Helsingin versoveikkojen tuki ry (partio):
  osa niemestä Suolikkaan rannalla (RN:o 2:82)

- Toimen pojat (partio):
  tila RN:o 2:14 Pyyslammen rannalla

Kaava-alueeseen rajoittuvat Helsingin evankelisluterialaisten seurakuntien seurakuntayhtymän omistama alue Kuuslammen rannalla ja Vantaan kaupungin Etelälahden leirintäalue Salmijärven rannalla.

Maanomistus on esitetty liitteessä 7.

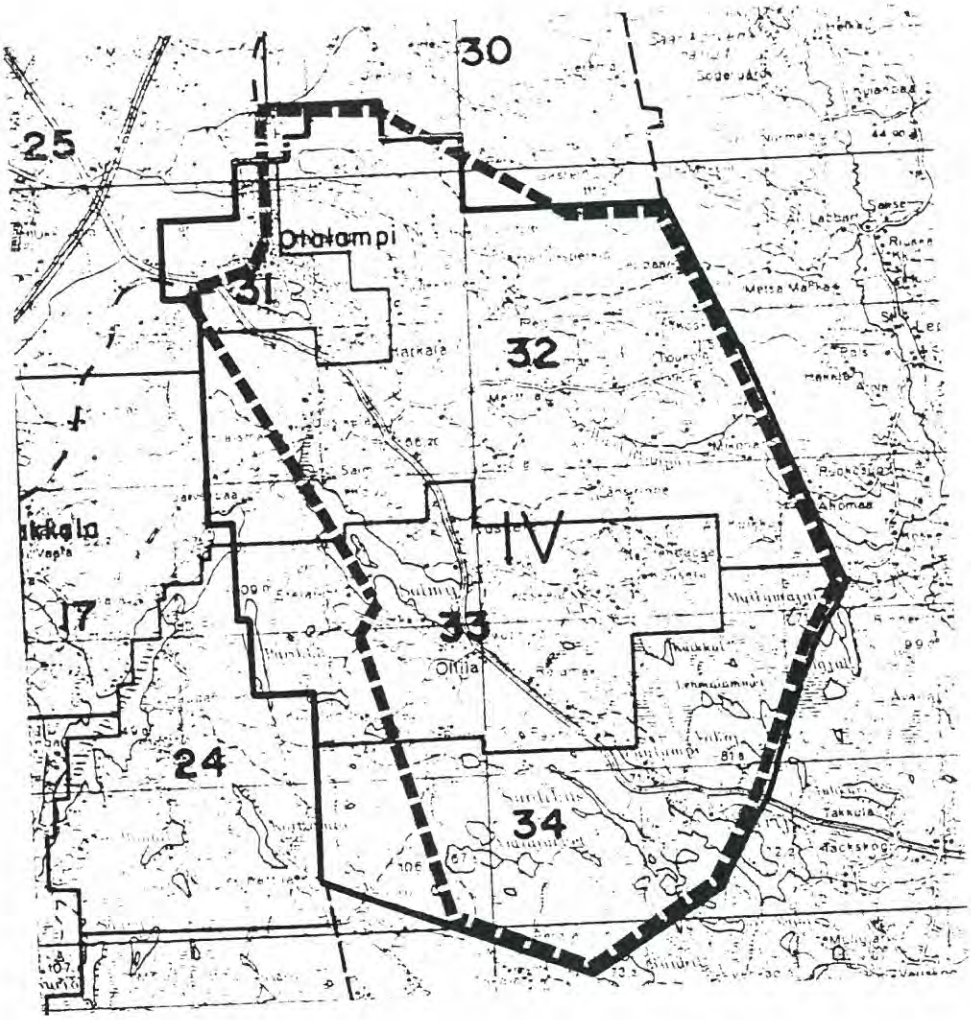
1.2 Väestö ja työpaikat

Taulukossa 1 ja kuvassa 1 on esitetty Otalammen osa-alueen IV väestömäärät vuosina 1979-1987 (tilanne 31.12).

Kartassa 1 on esitetty Otalammen osa-alue IV.

VUOSI	OSA-ALUE IV YHT.	OTALAMMEN TAAJAMA YHT.	HAJA-ASUTUS			
			YHT.	LAURI-SALMI	OLLILA-RUSKELA A	OLLILA-RUSKELA B
1979	1020	323	697	436	239	22
1980	1034	327	707	445	242	20
1981	1051	328	723	445	243	35
1982	1106	344	762	442	279	41
1983	1070	335	735	431	256	48
1984	1072	347	725	430	249	46
1985	1093	359	734	421	268	45
1986	1114	353	761	440	279	42
1987	1118	345	773	454	275	44

Taulukko 1. Otalammen osa-alueen IV väestömäärt vuosina 1979-1987 (31.12)

Kartta 1. Osa-alue IV. Tilastoalueet:
31 Otalammen taajama
32 Lauri - Salmi
33 Ollila - Ruskela A
34 Ollila - Ruskela B

Alueella on seuraavat työpaikat (numero viittaa liitteeseen 6):

N:o	Työnantaja	Yritys	Työpaikkojen lkm
1	Helsingin kaupunki	ulkoilumaja	10
2	Salmen kestimaja	kahvio	2
3	Orion Yhtymä Oy	koetila	25
4	Osuusliike Aura	kauppaliike	3
5	Selin Osuuspankki	pankki	1
9	Vihdin kunta	peruskoulun ala-aste	5
12		ratsastuskoulu	2
13	Oili Ramssi	kampaamo	1
		Yhteensä	**49**

Kunnanvaltuuston 24.11.1980 hyväksymä väestösuunnite Otalammen osa-alueelle IV on seuraavanalainen:

	1980	1990	2000	2010	Muutos 1980 - 2010
Otalammen taajama	323	400	600	700	+ 377
Haja-asutus	697	700	800	850	+ 153
Koko osa-alue IV yhteensä	1 020	1 100	1 400	1 550	+ 530

Työpaikkojen osalta on suunnite seuraava Otalammen taajamassa:

	1980	1990	2000	2010	Muutos 1980 - 2010
Maa- ja metsätalous	20	10	10	5	- 15
Teollisuus	5	5	30	40	+ 35
Palvelut	35	35	50	75	+ 40
Yhteensä	60	50	90	120	+ 60

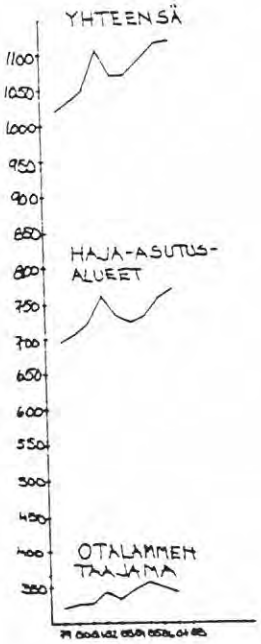
Olettaen, että nykyiset rakennuskaava-alueet toteutuvat, tarvitaan v. 2020 mennessä teoreettisen laskelman mukaan Otalammnen taajamassa 20 ha asuin- ja 4 ha työpaikkarakentamista varten.

Haja-asutusalueella väestömäärän lisäys vuoteen 2010 mennessä on väestösuunnitteen mukaan 153 henkeä. Jos omakotiasunnoissa asumisväljyydeksi arvioidaan n. 3 henkeä/asunto, on uusien rakennuspaikkojen tarve vuoteen 2010 mennessä haja-asutusalueella n. 50 kpl (n. 1-2/vuosi) huomioimatta poistumaa tai tyhjillään olevien vanhojen rakennusten käyttöön ottamista.

Taulukossa 1 esitetty kokonaisasukasluku on suunnilleen väestösuunnitteen mukainen. Vertailtaessa haja-asutuksen ja taaja-asutuksen suhdetta on nähtävissä poikkeama suunnitteeseen nähden. Väestöä on v. 1987 ollut haja-asutusalueella enemmän kuin mitä suunnitteen mukaan v. 1990 olisi. Taaja-asutuksen osuus on puolestaan pienempi.

Otalammen taajaman väestön osuus on koko jakson v. 1979-87 ollut n. 30 % alueen väestömäärästä.

Väestön määrä tilastoalueella nousi tasaisesti vuoteen 1982 saakka, minkä jälkeen väestömäärä alkoi pienetä. Vuonna 1985 saavutettiin uudelleen vuoden 1982 taso, joka on ohitettu vuoden 1986 aikana. Väestömäärä on edelleen kasvusuunnassa.

Kuvio 1. Väestömäärän kehitys vuosina 1979-1988

Vertailtaessa taajaman ja haja-asutusalueiden väestömääriä voidaan havaita, että molemmissa väestön määrä kasvoi vuoteen 1982, minkä jälkeen suunta oli päinvastainen vuoteen 1983. Tämän jälkeen taajamassa väestön määrä kääntyi nousuun. Haja-asutusalueella puolestaan lasku jatkui vuoteen 1984, minkä jälkeen väestön määrä on koko ajan kasvanut. Taajaman väestön määrä on laskenut vuodesta 1985 lähtien.

Väestömäärän lisäyksestä 22 % sijoittui taajamaan ja 78 % haja-asutusalueelle jaksolla v. 1979-87.

Haja-asutualueella kasvusta keskittyi Ollilan-Ruskelan alueelle A 38 % seuraavana on Espooseen ja Nurmijärveen rajoittuva Ollilan-Ruskelan alue B 22 %. Laurin-Salmen alueelle sijoittui kasvusta 18 %.

Yhteenvetona voidaan todeta, että väestökasvusta 60 % on suuntautunut tilastoalueen IV eteläosan alueille, jotka ovat kauimpana palveluista. Edullisille vyöhykkeille on suuntautunut vain 40 % kasvusta.

Kuvio 2. Väestönkasvun jakautuminen eri osa-alueille

1.3
Palvelut

Alueella on seuraavat palvelut:

- Osuusliike Härkälässä (nro 4)
- Härkälän ala-aste (nro 9)
- Ruskopirtti Ruskelassa (nro 14), omistaa Nuorisoseura Ruskelan Riento. Toiminta: opinto- ja kerhotoimintaa, Ruskelan Riennon seuratoimintaa, lisäksi tilapäisiä käyttäjiä
- Selin Osuuspankki Härkälässä (nro 5)
- Vihdin kansalaisopisto kokoontuu Härkälän ala-asteella, Ruskopirtillä ja Ruskelan entisellä ala-asteella
- kirjastoauto kiertää joka toinen viikko reitillä Gesterby-Kemppi-Jokipelto-Härkälän Aura-Ollila-Saarijärvi-Pirkola, ja joka toinen viikko reitillä Ruskelan koulu-Ruskela Pulkkinen- Saarijärvi-Siippoon koulu-Pirkola
- Kauppa-auto kiertää alueella
- Ratsastuskoulu Ruskelassa (nro 12)
- Kotikampaamo (nro 13)
- Sällin kahvila (17)

Numero viittaa liitteeseen 8.

Alue tukeutuu Otalammen taajaman palveluihin. Taajamassa on mm. kaksi päivittäistavaraliikettä (nrot 6 ja 11) sekä posti (nro 7) ja kunnan omistama kerhotila (nro 16), työväentalo ja uimala.

Suunnittelualueella on Helsingin kaupungin omistamat Salmen ja Vaakkoin ulkoilualueet. Vantaan kaupungin Etelälahden ulkoilualue rajoittuu osayleiskaava-alueeseen.

Salmen alueella on mm. kahvila, laskettelurinne, saunoja, kiintorastiverkosto, keittokatoksia ja merkittyjä ulkoilureittejä. Vaakkoin alueella on Helsingin Ladun maja Vaakkoi-järven etelärannalla.

Muutoin alue tukeutuu Vihdin kirkonkylän (n. 9 km Otalammen keskustasta), Nummelan (n. 11 km Otalammen keskustasta) ja Helsingin (n. 40 km Otalammen keskustasta) palveluihin. Suunnittelualueen länsiosasssa oleva Jokipellon alue tukeutuu Espoon ja Nurmijärven palveluihin.

1.4
Rakennettu ympäristö

1.41
Alueen kehitysvaiheet

Vihdin maisemahistoriallisen selvityksen mukaan Selki-Ollila -vyöhyke muodostaa maisemahistoriallisen osa-aluekokonaisuuden. Maiseman korkokuva on peräisin maata peittäneen Itämeren Ancylusjärvi-vaiheen aikana syvään veteen ja rantavyöhykkeeseen syntyneistä kerrostumista sekä virtaavan veden kulutustyöstä. n. 11000 vuotta sitten alue oli kokonaisuudessaan veden peitossa. Yoldiameri-vaiheessa alueella sijaitsi vain muutamia kallioisia saaria, nykyisten selänteiden korkeimmilla kohdilla. Ancylusjärvi-vaiheessa Salmin, Ollilan ja Ruskelan kylien takamaat olivat nousseet kokonaan veden peitosta, mutta Härkälänjokilaakso oli Ancylusjärven lahtien peitossa. Litorinamerivaihe ulottuu Härkälänjokilaaksossa lähelle Vihdin rajaa. Viljelykset sijoittuvat alueella Ancylusjärven pohjaan kerrostuneille savikoille.

Alueelta ei tunneta esihistoriallisen ajan kiinteitä muinaisjäännöksiä. Varhaisin tunnettu asutus 1500-luvulta sijoittuu Tuohilammen etelärannalle, Härkälänjokilaaksoon ja Salmissa, Ruskelassa ja Ollilassa Salmijärven rannoille viljavien savikkojen reunoille korkeustasolle 60 m mpy. Nämä ovat keskiaikaisia kylätontteja. Vanhimmat pellot sijaitsivat kylätonttien välittömässä läheisyydessä. Tärkeimmät avoimet viljelyalueet ovat vakiintuneet jo 1700-luvulla. (Liitteet 10a-e).

Suunnittelualue on vanhaa kulttuuri- ja maatalousseutua, jolle kartanot ja suurtilat ovat antaneet oman leimansa. Alueella on kolme kartanoa: Salmi, Härkälä ja Tuohilampi. Salmen ja Härkälän kartanot olivat alunperin sätereitä (ratsuvelvollisten aatelisten asuintaloja). Huomattavia maatiloja 1700-luvulla olivat mm. Teronen (jaettu Ali-Ruskoksi ja Yli-Ruskoksi) ja Sälli. Voimakkaan maa- ja metsätalouden lisäksi alueella toimi pari sahaa Salmijärven pohjois- ja eteläpäässä.

Vuonna 1873 valmistunut Hangon ja Hyvinkään välinen rautatie toi kokonaan uuden aikakauden. Rautatien ansiosta metsä voitiin myydä sahatavarana maailmalle. Pitäjä kehittyi voimakkaasti.

Härkälän (entinen Kortjärven) kansakoulu rakennettiin v. 1893 ja Ruskelan kansakoulu v. 1926.

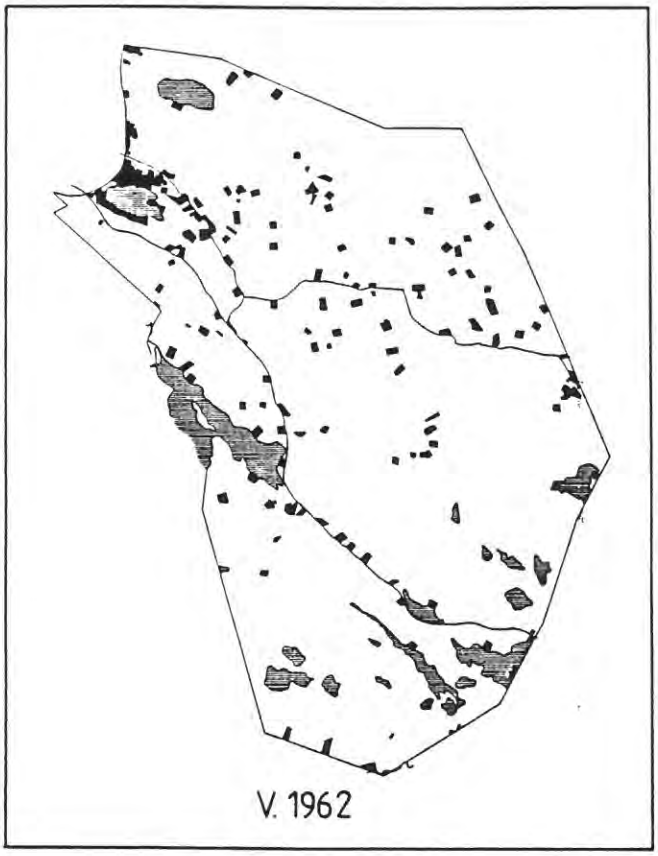
Päätienä alueella oli Kortjärven tie. Vanha Porintie, joka rakennettiin 1950-luvulla, seuraa suurinpiirtein Kortjärven tien kulkua Härkälän risteykseen asti. 1960- ja 1970-luvuilla rakennettiin Vt 1 (Tarvontie) ja Vt2 (Porintie), mikä vähensi Vanhan Porintien liikennemääriä.

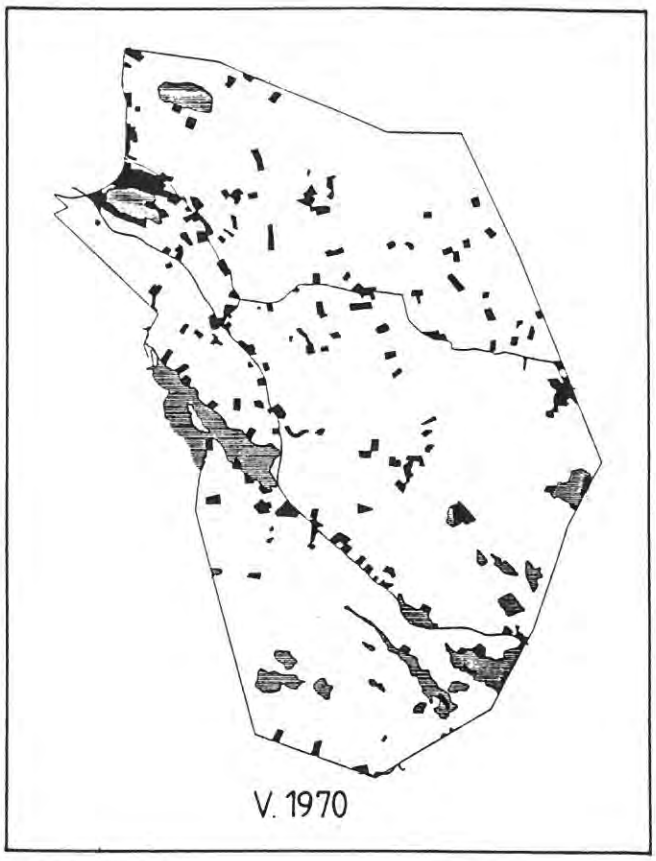
Helsingin kaupunki osti Salmen kartanon maat (1410 ha) ulkoilualueeksi v. 1963, jolloin pääkaupunkiseudun asukkaat alkoivat käyttää aluetta virkistykseen. Myöhemmin v. 1972 Helsingin kaupunki osti Vaakkoin alueen (435 ha). Myös Vantaan kaupunki hankki Salmijärven rannalta retkeilyalueen.

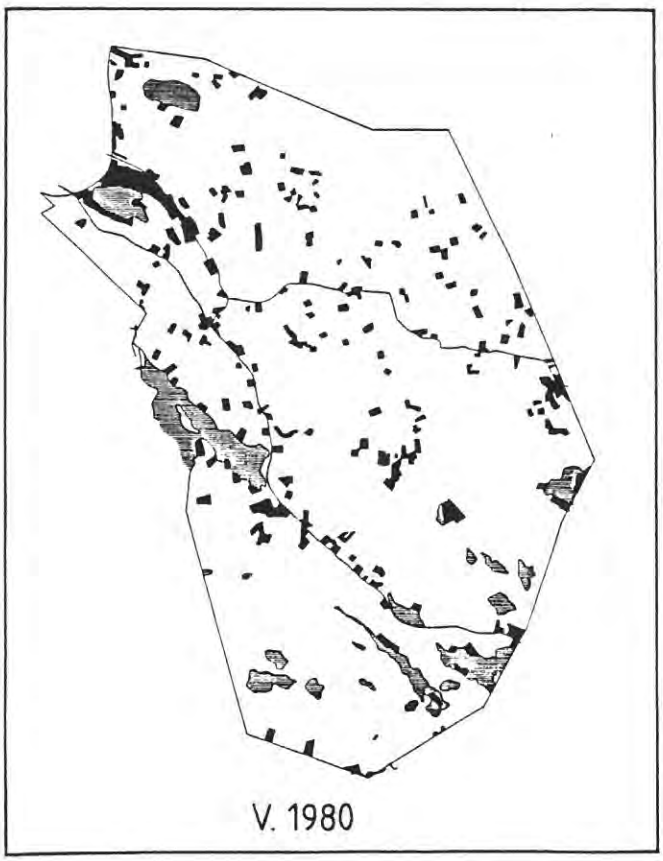
Vantaanjoen vesistö on toiminut Helsingin kaupungin tärkeimpänä raakavesilähteenä Päijännetunnelin valmistumiseen asti. Vuonna 1969 Helsingin kaupunki aloitti kuivina kausina lisäveden juoksutuksen Karjaanjoen vesistöön kuuluvasta Hiidenvedestä raakavesitunnelia pitkin. Juoksutus tapahtui Härkälän jokea pitkin Lepsämäjokeen ja edelleen Vantaanjokeen.

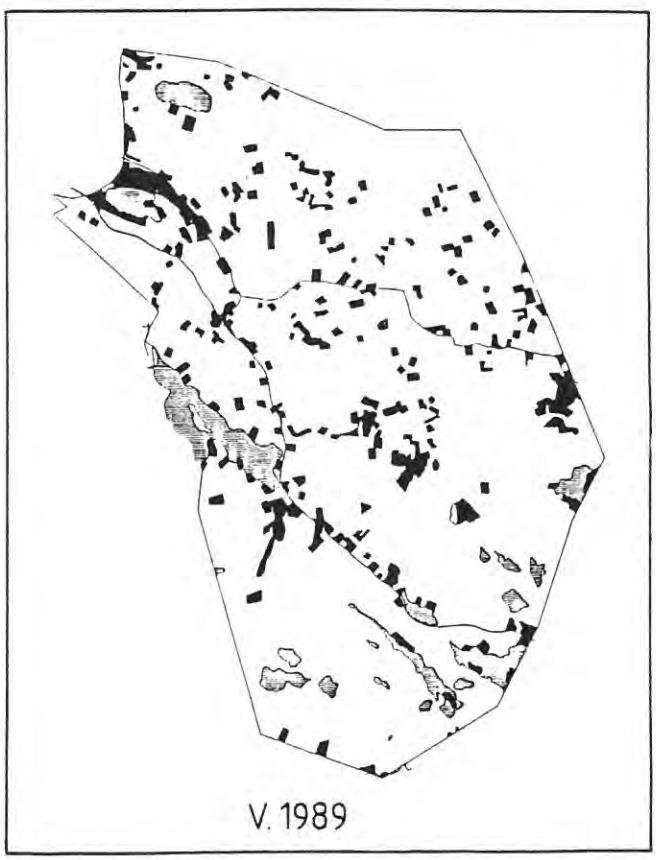
Rakennuskannan kehitystä tarkasteltaessa asutus oli vuoteen 1924 mennessä pääasiassa maatilojen talouskeskusten rakennuksia lähinnä Laurin, Ruskelan, Jokipellon ja Tuohilammen alueella. Otalammen asema oli rakennettu samoin kuin osa asutuksesta kyläraitin pohjoispuolella.

Vuoteen 1962 mennessä ovat muodostuneet Jokipellon, Ruskelan, Porintien varren, Kuikunlammen ja Hangasperkiön asutustihentymät. Rakentamispaineet suunnittelualueelle ovat 1970-luvun loppupuolella ja 1980-luvulla kasvaneet. Ongelmana alueella on se, että rakentaminen on usein suuntautunut kuntarakenteen kannalta epäedullisesti.

KARTTA 2. RAKENTAMINEN VUOSINA 1962-1989

1.42
Kulttuurihistoriallisesti arvokkaat rakennukset ja ympäristöt

Vihdin kunta on yhdessä museoviraston kanssa tehnyt julkaisun Vihdin kulttuurihistoriallisista rakennuksista ja alueista. Luetteloon on koottu Vihdille luonteenomaiset ja kulttuurihistoriallisesti arvokkaat rakennukset ja alueet. Perusteena on ollut kohteiden rakennushistoriallinen, historiallinen ja/tai maisemallinen arvo.

Suunnittelualueella kulttuurihistoriallisesti arvokkaat rakennukset ja alueet sijoittuvat nauhamaisesti Ollilan pt:n ja mt 120:n varteen ja vaikutuspiiriin. Liitteessä 9a on esitetty luettelo kohteista.

Otalammen alueesta on tehty rakennusinventointi 1993 ja Tuohilammesta ja Härkälästä 1994 (Hilkka Högström). Osayleiskaava-aluetta koskee lähinnä Tuohilammen ja Härkälän inventointi. Inventoidut kohteet on esitetty liitteessä 9b.

Lisäksi Vihdin maisemahistoriallinen tutkimus antaa tietoja alueen vanhimmista asuinpaikoista.

1.43
Taajamakuva

Otalampi-taajama on Otalammen rannoille ja rautatien varten muodostunutta tiivistä loma- ja omakotiasutusta.

Härkälä, Tuohilampi ja Lauri ovat voimakasta viljelyaluetta. Maisemaa hallitsee laaja Härkälänjokilaakson peltoaukea. Peltoalueita rajaavat metsäiset moreenimäet. Alueella on Härkälän ja Tuohilammen kartanot ja lukuisia vanhoja tiloja, kuten Vakkamäki. Härkälän asutus Otalammen keskustasta koululle asti on muodostunut nauhamaisesti paikallistien varteen. Uudet tiiliset omakotitalot erottuvat hiukan häiritsevästi vanhasta puisesta rakennuskannasta. Uudet rakennukset ovat kuitenkin kokonaisuutena katsoen sijoittuneet maisemaa pilaamatta Härkälän ja Laurin viljelyalueelle. Sen sijaan korkeajännitelinja on keskellä viljelyaukeaa ympäristön häiriötekijänä.

Salmijärvi muodostaa voimakkaan maisemaelementin. Ranta on vaihteleva korkeine kalliomäkineen ja niiden välisine peltoalueineen. Rantaviiva on suureksi osaksi rakentamatonta. Salmijärven pohjoispäässä on Salmen kartano, joka nykyisin toimii Helsingin kaupungin ulkoilualueena. Järven eteläpäähän on muodostunut Ollilan kylä. Salmijärven rantamaisemaa hallitsevat Sorkin, Yli-Ruskon ja Ali-Ruskon päärakennukset. Asutus jatkuu Ollilan kylästä Vanhaa Porintietä reunustaen, tien itäpuolella on kaksi torppaa ulkorakennuksineen. Vanha Porintie kaartaa Pyyslammen rantaa pitkin lähellä Espoon rajaa; lampi karuine kalliorantoineen kiinnittää tiellä kulkijan huomion.

Suunnittelualueella on useita taaja-asutusluonteisia rakennustihentymiä, kuten Ruskela, Jokipelto ja Kuikunlammen loma-asutusalue.

Ruskelassa on sotien jälkeen syntyneen loma-asutuksen lisäksi 1970-luvulla muodostunutta omakotiasutusta. Palstoitus on ollut voimakasta maanomistajien myyntihalukkuuden ja pääkaupunkiseudun hyvien yhteyksien takia. Alueen rakennuspaine on edelleen huomattava. Asutus on muodostunut suunnittelemattomasti ja on siten paikoittain sekavaa, tosin rakennukset piiloutuvat osittain metsään. Kuikunlammen itärannalle on 1970-luvulla muodostunut suhteellisen yhtenäinen ja tiivis n. 25 huvilan käsittävä loma-asuntoalue. Jokipellon alueelle on myös 1970-luvulla tullut lukuisia uusia loma-asuntoja ja jonkin verran omakotitaloja. Alueella on ennestään pari maatilaa ja sotien jälkeen mm. siirtolaisille lohkottuja palstatiloja. Alue on kokonaisuudessaan sekavaa. Jokipellon kyläasutus jatkuu Nurmijärven puolelle (Liite 15).

1.44 Loma-asutus

Kuikunlammen rannalle on muodostunut tiheää loma-asutusta. Mylly-Majalammen itä- ja etelärannoilla on myös paljon loma-asutusta ja Härkälänjoen varrelle on muodostunut jonkin verran loma-asutusta.

Laajimmat metsäpalstoille rakennetut loma-asutustihentymät ovat Jokipellossa ja Hangasperkiössä.

1.45 Maa- ja metsätalous

Härkälän alueelle on jo keskiajan loppupuolelta lähtien syntynyt isoja kartanoita ja muita tiloja, joilla on tuotannollisen merkityksen lisäksi myös kulttuurihistoriallista ja maisemallista merkitystä.

Osayleiskaava-alueen koillis- ja eteläosassa sijaitsevat huomattavat metsätalousalueet, joilla on suunnitelmallisesti harjoitettu metsätaloutta.

Tuohilammen rannalla sijaitsee Orion Oy:n omistama Tuohilammen tila, jolla harjoitetaan maataloutta ja koe-eläintoimintaa. Alueella toimii myös kurssikeskus, jossa on virkistys- ja koulutustiloja.

1.46 Liikenneverkko

Alueen läpi kulkee Helsinki-Olkkala maantie 120 (ns. Vanha Porintie). Pohjoisosassa suunnittelualue rajoittuu Hanko-Hyvinkää rautatiehen ja osittain Rauhamäki-Tapola maantiehen (nro 1302). Lisäksi alueella ovat seuraavat tiet:

- Otalammen aseman maantie nro 1303
- Ollilan paikallitie nro 11317
- Laurin paikallistie nro 11319
- Jokipellon paikallistie nro 11320
- Pohjolan yksityistie
- Tuohilammen yksityistie

- Vakkamäen yksityistie
- Linjakallion yksityistie
- Koskelan yksityistie
- Pirunkorken yksityistie
- Kydön yksityistie
- Kiviojan yksityistie
- Tynnyrojan yksityistie
- Tuohikengän yksityistie
- Purotien yksityistie
- Alikuikun yksityistie
- Kuikunlammen yksityistie
- Ollilan yksityistie
- Pyykyläntien yksityistie
- Ruskelan raitti
- Rinteen yksityistie
- Salmin yksityistie
- Mäntymäen yksityistie
- Otalammen yksityistie
- Lehmuskosken yksityistie
- useita metsäautoteitä
- Kuuslammen yksityistie
- Hurtinmäen yksityistie
- Metsäpuron yksityistie
- Aittamäen yksityistie
- Otalammen rantatien yksityistie

Uudenmaan tie- ja vesirakennuspiiri on yhdessä Vihdin kunnan kanssa teettänyt Vihdin tieverkko- ja liikenneturvallisuussuunnitelman. Siinä todetaan, että mt 120 (vanha Porintie) on geometrialtaan epätyydyttävä ja siinä on paljon liittymiä. Tieosa Härkälän risteyksestä Haimoon risteykseen on luokiteltu vaaralliseksi tieosuudeksi. Härkälän risteys on todettu vaaralliseksi. Mt 120:n säilyttäminen seudullisena tienä edellyttää tien teknisen standardin parantamista ja tonttiliittymäjärjestelyjä. (Liite 11).

1.47
Yhdyskuntatekninen huolto

Paineviemäri ja vesijohto on rakennettu rautatiestä Tuohilammen kartanolle asti.

Muuten alueella on kiinteistökohtainen vadenhankinta ja viemäröinti. Rakennuslupien yhteydessä terveys- ja vesiviranomaiset tarkastavat vesi- ja viemärihuollon. Nykyisin WC-jätevedet pääsääntöisesti kerätään umpikaivoon ja talousjätevedet ohjataan saostuskaivon kautta imeytyskenttään. Härkälän koululla ja Salmen ulkoilualueella on oma pieni puhdistamo.

Raakavesitunneli yhdistää Hiidenveden ja Härkälänjoen. Päijännetunnelin valmistuttua Vantaajoen vesistö Hiidenvesi-järjestelmineen on jäänyt pääkaupunkiseudun vedenhankinnan varajärjestelmäksi.

Espoon puolella sijaitsevan Rinnekodin keskuslaitoksen vedenottolaitos sijaitsee Mylly-Majalammen rannalla.

Kaikki alueen taloudet ovat sähköistyksen piirissä. Alueen läpi kulkee Imatran Voiman 110 kV:n ja 400 kV:n johdot.

Alue kuuluu Helsingin Puhelinyhdistyksen toiminta-alueeseen.

Lähin kaatopaikka on Koivissillalla (noin 10 km Otalammen keskustasta).

1.5 Luonnonympäristö

1.51 Maiseman yleiskuvaus

Suunnittelualueen eteläosa on laajaa metsäylänköä, jossa on lukuisia kallio- ja soistumarantaisia pieniä järviä ja lampia siellä täällä. Maastomuodoltaan alue on kumpuilevaa. Soita ja avokalliota on runsaasti. Luonteeltaan suuri osa alueesta on lähes erämaata. Asutus on keskittynyt Vanhan Porintien varteen, Ruskelaan ja Ollilaan Salmijärven rannalle.

Härkälä, Lauri ja Tuohilammen ympäristö on viljely- ja haja-asutusseutua. Maisemaa hallitsee laaja Härkälänjoenlaakson peltoaukea. Peltoalueita rajaavat metsäiset moreenimäet. Voimakkaana maisemaelementtinä on Salmijärvi ja Tuohilampi. (Liite 16).

1.52 Maastomuodot ja korkeussuhteet

Maanpinnan korkeustasot on esitetty liitekartassa 12. Suunnittelualueen eteläosa on ylänköaluetta, jonka korkeustaso on pääosaltaan yli 80 metriä merenpinnasta, alueen korkeimmat huiput nousevat 105 metriin merenpinnasta. Maastonmuodot ovat vaihtelevia, sillä mäkien välissä on lukuisia suoja-alueita ja lampia. Alueen keskiosassa on Härkälänjoen laaksoalue, jonka korkeustaso on 40-60 metriä merenpinnasta. Härkälän ja Tuohilammen pohjoispuolella on laajahko metsäylänkö.

1.53 Maaperä

Suunnittelualueen ylänköalueet ova soramoreenimaata, jossa on lukuisia avokallio- ja rahkaturvelaikkuja, etenkin pienten lampien rannat ovat usein soistuneet. Härkälän peltoalueet ovat pääasiassa hiesusavea. Peltoihin rajoittuvat moreenimäet, joiden liepeet ovat hiesua. Porintien reuna-alueella on karkeaa ja hienoa hietaa. Salmijärven rannoilla on hiesusavea ja hienoa hietaa, samoin Otalammen rannalla on hienoa hietaa. Suurimpia turvealueita ovat Tuohilammen rannat ja Saarisuo Ruskelassa. Maa-ainesten oton yleissuunnitelman mukaan turpeenottoa ei tule sallia Tuohilammen

ranta-alueilla, sillä alue on maisemallisesti ja luontosuhteiltaan arvokas. Maaperä on esitetty liitteessä 13.

1.54
Vesisuhteet

Suunnittelualue on suurelta osin Vantaanjoen vesistöaluetta, vain lounaiskulma kuuluu Mankinjoen vesistöalueeseen. Vantaanjoen vesistöalueella lampien ja järvien vedet laskevat Härkälänjokeen ja sieltä Lepsämänjokea pitkin Vantaanjokeen. Mankinjoen vesistöalueella vedet laskevat Myllypuroa pitkin Nuuksion Pitkäjärven kautta Mankinjokeen.

Salmijärven veden laatua voidaan pitää heikkona. Järvessä on tapahtunut asutuksen, etenkin Salmen ulkoilualueen, ja maatalouden aikaansaamaa rehevöitymistä, jonka johdosta happitilanne on huonontunut. Runsaan levän takia se ei ole ihanteellinen uimavetenä, tosin vesi ei ole vielä liian bakteeripitoista. Salmijärven vesi on arvokalojen kannalta hyvin heikkolaatuista. Salmijärven vastustuskyky kuormitukselle on vähäinen mataluuden takia (suurin syvyys 2,7 m).

Tuohilammen veden laatu on tyydyttävä. Härkälänjoen veden laatu on tyydyttävän ja välttävän rajamailla haja-asutuksen ja maatalouden kuormituksen takia.

Härkälänjoki on tyypillinen uusmaalainen joki: ruskeavetinen, voimakkaasti savisamenteinen ja happitilanne kohtalainen. Härkälänjoki kuului Hiidenveden hyväksikäyttösuunnitelmaan. Hiidenveden vettä pumpattiin Härkälänjokea pitkin Helsingin kaupungin raakavedeksi.

Suunnittelualueen eteläosan lukuisien pienten järvien ja lampien veden laatua ei ole tutkittu järjestelmällisesti. Veden laatu lienee hyvä, sillä alueella ei ole maatalouden aiheuttamaa kuormitusta, alue on myös pääosaltaan asumatonta. Veden laatu on jonkin verran hapantunut, mikä johtuu maa- ja kallioperän happamuudesta, mutta myös jonkin verran ns. happosateesta (teollisuusalueilta tuulen mukana kulkeutuvista rikkihiukkasista). Ollilan alueella on veden happamuutta pyritty vähentämään kalkituksella.

Espoon vesi- ja viemärilaitos on tutkinut jonkin verran Espoon ja Vihdin rajalla olevien vesialueiden laatua. Saarijärvi on tutkimusten mukaan vähäravinteinen, kirkasvetinen järvi, jonka pH oli 6 v. 1970 ja yli 5 v. 1973, veden laatu on tyydyttävä (jonkin verran happamoitumista). Mylly-Majalampi on kirkasvetinen järvi, jonka pH oli 5,9 v. 1969, veden laatu on hyvä. Ruuhilammen pH oli 4,8 v. 1983, missä happamuudessa kalat vielä joten kuten elävät. Muuten lammen veden laatu on hyvä.

1.65
Kasvillisuus

Suunnittelualueesta on metsää n. 2/3- Metsäalueilla on vallitsevana vaikeakulkuinen kalliomaasto metsäisine suolaaksoineen. Kasvillisuus on pääosin karulla tai verraten niukkaravinteisella maalla viihtyvää lajistoa. Valtapuu on mänty. Yleisimmät metsätyypit ovat mustikkatyyppi (MT), puolukkatyyppi (VT) ja kanervatyyppi (CT). Suoalueet ovat pääasiassa rämeitä, myös korpia ja nevoja löytyy alueelta.

1.66
Luonnonsuojelukohteet

Alueella on seuravat luonnonsuojelukohteet (Liite 14):

Luonnonsuojelulain nojalla suojeltu kohde:
1 Kaksitoista mäntyä juuristoineen Salmen kartanon alueella

Vahvistetun seutukaavan mukaiset suojelukohteet:
2 Vähä-Majalammen turvesuon alue - Kokkoissuo
3 Pienen-Majaslammen ympäristö
4 Laihalampi ympäristöineen

Muut suojelualuevaraukset yleiskaavan 86 mukaan ovat:
5 Salmijärven luusua
6 Pihkalammen ympäristö
7 Mäkialue/Ruskela
8 Kakarlampi ympäristöineen
9 Ruoholampi ympäristöineen
10 Viinakokkoi
11 Tuohilammen ranta-alueet
12 Ollilan erämaalammet
13 Suolikas ja Sarkkinen
14 Kakarlampi
15 Vaakkoin lammet
16 Mylly-Majalampi

Lisäksi Suolikkaan, Sarkkisen, Saarijärven ja Ruuhilammen rannat sisältyvät valtakunnalliseen rantojensuojelohjelmaan.

Vesistöjen erityissuojelutyöryhmän mietinnössä Nuuksion järviylänköalue on erityissuojelun kohde. Kysymyksessä on monimuotoisen ja vaihtelevan vedenjakaja-alueen kokonaisuuden suojelu. Työryhmä esittää kohteen myöhemmin erikseen rajattavien alueiden suojelua luonnonsuojelulailla. Vedenjakaja-aluekokonaisuuteen kuuluu metsäjärviä, suolampia ja järvien välisiä puroja.

Nuuksion järviylängön Vihdin kunnan puoleisten osien luontoselvityksessä on luonnon arvoalueiksi katsottu seuraavat alueet:

1. Laihalampi
Aluekokonaisuuteen kuuluu lampi, nevareunus, jonka ulkopuolella rämettä, sekä kuusikkoinen laaksomuodostuma ja pohjoispuolinen suoalue. Kohde on merkittävä luonnontilainen aluekokonaisuus ja eläimistön suojelualue

2. Letku
Salmijärvestä pohjoiseen laskevan puron luhta. Kohde on merkittävä eläimistön ja kasvillisuuden suojelualue.

3. Levo-Antias
Kohteeseen kuuluu järvi rantavyöhykkeineen. Alueeseen sisältyy saraista luhtaa, kallioita ja tuoretta, paikoin korpimaista kuusivaltaista maastoa. Kohde on merkittävä luonnontilainen aluekokonaisuus.

4. Suolikkaan rantakalliot
Merkittävä ja yhtenäinen kallioalue Suolikkaan ja Valkealammen rannolla. Maasto vaihtelee tuoreesta männikkökankaasta jäkäläkarukkoon. Alue on merkittävä eläimistösuojelualue. Kohde liittyy Espoon puolella olevaan valtakunnallisesti merkittävään kalliometsäalueeseen.

5. Sarkkinen
Järven rantavyöhykkeet ja lähimetsät ovat luonnontilaisia. Kohteeseen kuuluu Sarkkinen sekä vaihtelevaa kallio- ja rantamaastoa. Alue on merkittävä luonnontilainen aluekokonaisuus ja eläimistön suojelukohde. Alue on myös maisemallisesti edustava ja liittyy Espoon puolella seudullisesti merkittävään erämaa-alueeseen.

6. Vaakkoin järvialue
Kohteeseen kuuluu neljä pientä järveä Vaakkoin ulkoilualueella. Järvet ympäristöineen ovat varsin luonnontilaisia. Kohteeseen on otettu järvet ja niihin maisemallisesti vaikuttavat välialueet.

7. Kokkoissuo-Turvesuo
Kohteeseen sisältyy Turvesuon länsiosa, Kokkoissuo sekä niiden välinen vaihteleva suo- ja kallioalue. Alue käsittää luonnontilaiset suot (rämettä ja nevaa). Aluerajaukseen sisältyvät luonnontilaiset suot reunavyöhykkeineen ja niihin liittyvä kalliomaasto soiden välialueella. Alue on monipuolinen luontokokonaisuus ja eläimistön suojelukohde. Alue liittyy Espoon puolella olevaan seudullisesti merkittävään erämaa-alueeseen.

Nuuksion Vihdin puoleisten osien linnustoselvityksessä on osoitettu linnustoltaan arvokkaaksi alueeksi Salmen ylängöltä Antiaslammet ja Laihalammen alue sekä Kuikunlammen - Kokkois-Turvesuon alue. Antiaslampien ja Laihalammen alueesta todetaan, että alue on linnustoltaan erittäin monipuolinen. Laihalammen pohjoispuoliselta metsäalueelta löytyi metson soidinpaikka. Kokonaisuus on erittäin arvokas ja siitä olisi selvitysken mukaan muodostettava suojelualue. Kuikunlammen pohjoispuoli olisi selvityksen mukaan suojeltava aarnialueena. Vaakkoinlammen - Kokkois-Turvesuon alueella linnusto on monipuolinen. Alue on kokonaisuus, joka selvityksen mukaan on suojeltava voimakkailta hakkuilta.

Liito-oravaselvityksessä havaittiin, että liito-oravaesiintymät ovat Ollilan ja Ruskelan kylissä asutuksen tuntumassa (liite 15a).

Ollilan kylässä on suojeluarvoltaan kansainvälinen pallokvartsidioriittiesiintymä kalliojyrkänteessä.

Iso-Antiaksen ja Syvä-Antiaksen välisellä alueella on uhanalaisia maksasammalia.

Arvokkaiden kallioalueiden tutkimuksessa on osayleiskaava-alueelta tutkittu Viinakokkoi. Sitä ei arvoluokituksessa ole todettu erityisen merkittäväksi.

Edellä mainittujen yksittäiskohteiden lisäksi Suolikkaan ympäristön ja Antias-järvien alueella on suojelullista arvoa osana Myllypuron valuma-aluetta ja Nuuksion järviyläköä. Osalle järviylängöstä on perustettu Nuuksion kansallispuisto (laki Nuuksion kansallispuistosta nro 118/94), joka ei sisälly osayleiskaava-alueeseen. Kansallispuisto on tarkoitettu uusmaalaisen saloluonnon, siihen kuuluvien järvien, kalliometsien, lehtojen, soiden, purojen ja jyrkänteiden suojelemiseksi. Koko Myllypuron valuma-aluekokonaisuuden suojelemiseksi ja osittain luonnontilaan palauttamiseksi kansallispuistoa tulisi laajentaa koskemaan myös osayleiskaava-aluetta. Kansallispuistoalueen laajentamisesta on säädetty lain 4 §:ssä. (Liite 15b).

Maa- ja metsätalousministeriön alainen Luonnonvarainveuvosto on todennut aloitteessaan Ympäristöministeriölle Nuuksion kansallispuiston perustamiseksi, että "järviylänkö sijaitsee hemiboreaalisella kasvillisuusvyöhykkeellä, jossa laajoja rakentamattomia luonnonalueita on erittäin vähän. Se on paitsi metsä- ja järviluonnon suojelun myös uhanalaisten lajien ja pienvesien säilyttämisen kannalta arvokas alue."

Suomen luonnonsuojeluliitto ry on tehnyt ympäristöministeriölle aloitteen Nuuksion järviylänköalueen suojelemisesta lailla ja alueelle laadittavasta yhtenäisestä hoito- ja käyttösuunnitelmasta.

1.67
Ympäristön häiriötekijät

Huomattavin häiriötekijä on Vanhan Porintien liikenteen aiheuttama melu- ja saastehaitta. Otalammen taajamassa rautatien tavarakuljetukset aiheuttavat ajoittaista meluhäiriöitä. Härkälässä on minkkitarha ja muutamia sikaloita, joista aiheutuu paikallisia hajuhaittoja. Häiriötekijänä on myös Salmijärven veden heikko laatu.

Alueella on useita suunnittelemattomia taaja-asutusluonteisia rakennustihentymiä, joista aiheutuvat häiriöt ovat lähinnä maisemallisia. Tiiviit rakennusryhmät saattavat myös kuormittaa luontoa, etenkin vesistöjä.

Härkälän läpi kulkee Imatran Voiman 400 kV:n suurjännitelinja ja Tuohilammen pohjoispuolella kulkee 100 kV:n linja.

Talousmetsien hoito ja metsäautoteiden rakentaminen on paikoitellen toteutettu maisemahäiriöitä aiheuttavasti.

2 TAVOITTEET

Osayleiskaavan tärkeimpänä tavoitteena on osa-alueen kehityksen sopeuttaminen kuntarakenteen kokonaisuuteen ja eri toimintojen yhteensovittaminen siten, ettei niistä aiheudu toisilleen ja ympäristölle häiriöitä. Kaavassa on selvitettävä, kuinka paljon uusia rakennuspaikkoja alueelle voidaan lisätä ja minne ne voidaan sijoittaa. Lisärakentaminen ei saa vaarantaa kunnanvaltuuston hyväksymää kuntarakennetta ja rakentamisessa tulee ottaa huomioon toiminnalliset, taloudelliset ja maisemalliset seikat.

2.1 Rakentaminen ja kaavoitus

- Asuntorakentaminen tulee ohjata tukemaan oman kunnan kehitettäviä keskuksia.
- Osayleiskaavalla tulee pääpiirteissään selvittää rakennuskaavan pohjalta rakennettavat alueet ja haja-asutuksen kehitettävät alueet.
- Rakentaminen tulee sopeuttaa olevaan luonnon- ja kulttuuriympäristöön.
- Loma-asuntoalueiden varaaminen tulee tehdä toimivan maa- ja metsätalouden ehdoin pitäen silmällä arvokkaiden erämaaluonteisten vesistöjen ja alueiden säilyttämistä.
- Muu elinkeinotoiminta kuin maa- ja metsätalous tulee ohjata tukemaan kunnanvaltuuston hyväksymää kuntarakennetta.
- Virkistysalueita varataan vain kuntalaisten omaan käyttöön ottaen kuitenkin huomioon Helsingin kaupungin tähän tarkoitukseen jo hankkimat alueet.
- Hyvät maa- ja metsätalousalueet tulee säilyttää.

2.2 Liikenne

- Mt 120:n teknisen standardin kohottaminen ja liittymien vähentäminen tulee ottaa suunnittelussa huomioon.
- Tiestön suunnittelussa tulee määrätietoisesti pyrkiä erämaaluonteisten alueiden rauhoittamiseen tiestöltä.

2.3 Tekninen huolto

Ojakkalan-Otalammen vesihuoltosuunnitelman mukaan Otalammen rakennuskaava-alueelle ja Otalammen taajamasta Härkälän koululle asti tullaan rakentamaan vesi- ja viemäriverkosto vuosina 1984-2010. Jätevedet johdetaan Nummelan puhdistamoon. Jatkossa olisi tutkittava mahdollisuus verkoston ulottamiseksi Eerolan siirtolapuutarha-alueelle saakka.

Haja-asutusalueilla säilyy suunnittelukaudella kiinteistökohtainen vesihuolto. Salmen ulkoilualueen viemärihuoltoa tulee kehittää, sillä Salmijärven uimakelpoisuus on oleellisesti huonontunut mm. ulkoilualueen toiminnan takia.

2.4 Virkistys

- Seudullinen virkistystoiminta tulee keskittää suunnittelualueella jo oleville Salmen ja Vaakkoin ulkoilualueille.
- Luonnonsuojelullisesti arvokkaat alueet tulee suojella aktiiviselta virkistyskäytöltä.

2.5 Ympäristönhoito

- Luonnonympäristön arvot turvataan varaamalla tarpeellinen määrä erityisiä luonnon- ja muita suojelualueita.
- Selvitetään merkittävät luonnonsuojelulailla suojeltaviksi esitettävät luontokohteet.
- Vesistöjen ranta-alueilla tulee estää sopimaton ja ylitiheä loma-asutusrakentaminen. Maisemallisesti arvokkaimmilla ranta-alueilla tulee rakentamisesta kokonaan luopua.

3 SUUNNITELMAN LÄHTÖKOHDAT

Suunnitelman lähtökohdat määräytyvät perusselvitysten yhteenvedon perusteella.

Suunnitelmassa lähtökohtien perusteella osoitetaan suotuisat rakennuskelpoiset alueet ja muut maankäyttömuodot.

Lähtökohtina on esitetty luonnonoloista johtuvat rajoitukset ja muut rajoitukset, edullisuusvyöhykkeet ja mitoitus.

3.1 Luonnonoloista johtuvat rajoitukset

Luonnonoloista johtuvia rajoituksia ovat seuraavat:

- Maa- ja metsätalousalueet, jotka tulisi suojata muulta maankäytöltä. Rajoitus johtuu tavoitteesta säilyttää hyvät maa-ja metsätalousalueet tuotannon piirissä.

- Metsäalueet, joilla on maisemallinen arvo. Näitä ovat Vaakkoin ja Salmen alueet ja suunnittelualueen eteläosan metsät. Alueet ovat lähes rakentamattomia. Metsänhoidolliset toimenpiteet tulisi tehdä ottaen huomioon maisema- ja virkistysarvot.

- Kallioiset jyrkänteet ja lakialueet. Näillä rakentamisen kustannukset ovat korkeat, vedenhankinnan tai pääsyteiden järjestäminen vaikeaa, rakennuspaikka on epäterveellinen tai maisemalliset seikat tekevät rakennuspaikasta sopimattoman. Alueet sijoittuvat lähinnä kaava-alueen eteläosiin.

- Suoalueet, joilla on huonot perustamisolosuhteet ja epäsuotuisa pienilmasto.

Alueet on esitetty liitteenä nro 16.

3.2 Muut rajoitukset

Muita rajoituksia ovat seuraavat:

- Valtioneuvoston periaatepäätös 1.6.1989.

- Valtakunnallisen rantojensuojeluohjelman aluevaraukset.

- Ylemmän asteisista suunnitelmista johtuvat. Huomioon on otettu vahvistetun seutukaavan mukaiset suojelu- ja virkistysalueet.

- Alueet, jotka on jo otettu virkistyskäyttöön.

- Otalammen taajaman rakennuskieltoalue. Alueella on voimassa rakennuskielto rakennuskaavan laatimista varten: Hajarakentamisen ohjaamiseen tähtäävän kaavan suunnitteluperiaatteet eivät koske tätä aluetta.

- Yhdyskuntarekenteen kannalta vaikeasti huollettavat alueet. Alueet ovat lähinnä rakentamattomia metsäalueita syrjässä teistä ja palveluista.

- Mt 120, jonka liittymiä tulee vähentää. Jotta tien standardia ja ajonopeuksia voidaan korottaa, tulee tien tonttiliittymiä vähentää ja järjestellä uudestaan.

- 400 ja 110 kV johdon johtoalue. Johtoalue on 400 kV:n johdon osalta 62 m ja 110 kV:n johdon osalta 48 m.

Rajoitukset on esitetty liitteessä nro 17.

3.3 Edullisuusvyöhykkeet

Suunnittelualue on jaettu vyöhykkeisiin, joiden edullisuus on ilmaistu asteikolla I-III, missä I on edullisin alue.

Vyöhykkeitä määrättäessä on valittu ensin palvelut, joiden etäisyystekijä on otettu huomioon. Näitä palveluita ovat koulu, kauppa, linja-autoreitit ja tieverkosto.

Vyöhykkeet ovat määräytyneet seuraavasti:

Palvelu	Etäisyys	Vyöhyke
Koulu ja kauppa	0-2 km	I
	2-4 km	II
	yli 4 km	III

Vyöhykkeisiin ovat lisäksi vaikuttaneet bussireitistö ja tiestön taso.

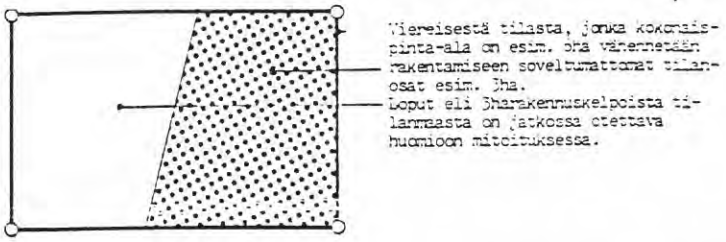
Vyöhykkeet on esitetty liitteessä nro 18.

3.4
Mitoitus

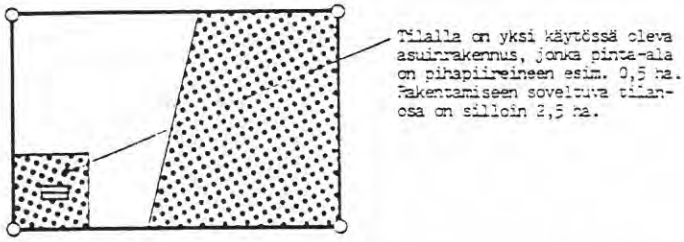
Kaavan mitoitus on laadittu siten, että alueita voidaan kehittää ilman rakennuskaavoitusta ja siten, että maanomistajien tasapuolinen kohtelu toteutuu.

Mitoituslaskelma on tehty seuraavasti:

1. Kaikista tiloista on erotettu ne alueet, joita luonnonolojen tai muiden rajoitusten vuoksi ei voida pitää rakentamiseen soveliaina.

2. Rakentamiseen soveltuvasta tilan pinta-alasta vähennetään vielä olemassa olevat rakennuspaikat. Olemassa olevien rakennuspaikkojen koko määräytyy kullakin tilalla erikseen. Pääsääntö on se, että otetaan pihapiirit, puutarhat yms. huomioon.

3. Jos rakennusjärjestyksen mukaan rakennuspaikan minimivaatimus on 5 000 m², voidaan periaatteessa jo rakennetusta tilasta erottaa uusi rakennuspaikka vain mikäli tilan koko on vähintään 1 ha. Kyläaluetta ei normaalitapauksessa kuitenkaan voida ajatella jaettavaksi kauttaaltaan tai edes pääosaltaan näin pieniksi rakennuspaikoiksi, koska todennäköisenä seurauksena olisi kylän luonteen muuttuminen ja rakennuskaavan tarve. Tämän takia "rakennusoikeus" on porrastettu siten, että suhteellinen "rakennusoikeus" pienenee tilan koon kasvaessa. On laadittu "progressiivisia" asteikkoja, jotka osoittavat, montako uutta pientaloa (omakotitaloa) saadaan rakentaa tietyn kokoiselle uudisrakennuskelpoiselle alueelle.

Mitoituslaskelmassa on käytetty kolmea asteikkomallia:

Ensimmäisessä mitoitusmallissa lähdetään siitä, että rakennuspaikan minimikoko on 5 000 m²:

Uudisrakennuskelp. ala (ha)	Uusien pientalojen sallittu määrä (kpl)
alle 0,3	0
0,3 - 0,49	0 (erityistilanteessa 1)
0,5 - 0,99	1
1,0 - 1,79	2
1,8 - 2,99	3
3,0 - 4,99	4
yli 5	4 + 1 kunkin alkavan 5 ha:n osalta

Toisessa mitoitusmallissa on minimirakennuspaikkavaatimus 10 000 m²:

Uudisrakennuskelp. ala (ha)	Uusien pientalojen sallittu määrä (kpl)
alle 0,5	0
0,5 - 0,99	0 (erityistapauksessa 1)
1,0 - 1,99	1
2,0 - 3,99	2
4,0 - 6,99	3
yli 7	3 + 1 kunkin alkavan 5 ha:n osalta

Kolmannessa mitoitusmallissa on käytetty rakennuspaikan minimikokona 20 000 m²:

Uudisrakennuskelp. ala (ha)	Uusien pientalojen sallittu määrä (kpl)
alle 1,0	0
1,0 - 1,99	0 (erityistapauksessa 1)
2,0 - 3,99	1
4,0 - 6,99	2
yli 7	2 + 1 kunkin alkavan 5 ha:n osalta

Huom. Em. rakennuspaikan minimikoot eivät vastaa kaavallista kokoa. Laskelman avulla selvitetään vain rakennuspaikkojen määrä ja vasta kaavassa määritellään rakennuspaikkojen koko.

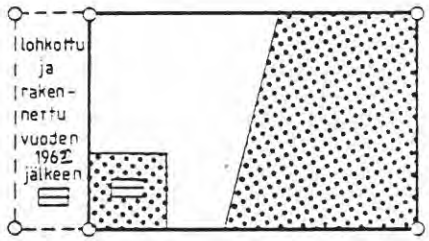
Esimerkkitapaus:

"Teoreettinen" rakennuspaikkojen määrä on esimerkkitapauksessa kussakin mallissa seuraava:

Mallissa I voidaan lisätä 3 uutta rakennuspaikkaa.
Mallissa II voidaan lisätä 2 uutta rakennuspaikkaa.
Mallissa III voidaan lisätä 1 uusi rakennuspaikka.

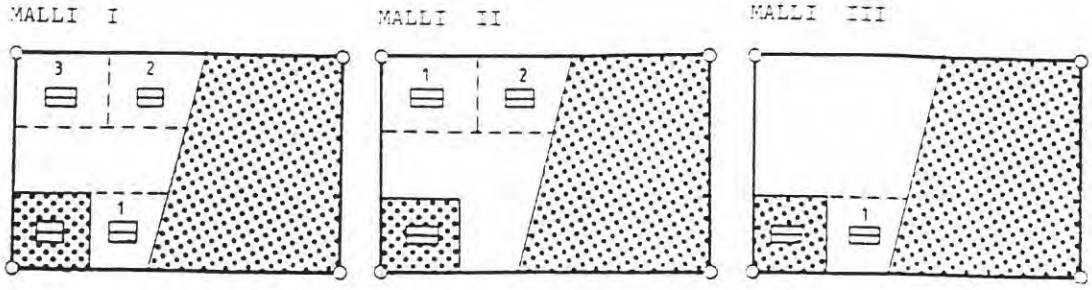
4. Edellä esitetty rakennuspaikkojen määrä on silti teoreettinen, koska siinä jää huomioon ottamatta kunkin tilan jo käytetty hajarakennusoikeus. Laskelman lähtökohdaksi on otettu kiinteistöjaotus, joka on vallinnut rakennuslain voimaantulon jälkeen, tässä tapauksessa v. 1962. Teoreettiisesta määrästä on vähennetty rakennuslain voimaantulon jälkeen myydyt ja/tai muodotetut tilat.

Esimerkki:

MALLI	I	II	III
teoreettinen määrä	3	2	1
käytetty hajarak. oikeus	1	1	1
'todellinen' rak.paikan määrä	2	1	0

5. Mitoituksessa on otettu edullisuusvyöhykkeet huomioon siten, että vyöhykkeellä I on noudatettu mallia I, vyöhykkeellä II mallia II ja vyöhykkeellä III mallia III. Menetelmällä pyritään ohjaamaan asutusta lähelle palveluja ja samalla kehittämään eri alueita suunnitelmallisesti.

Ranta-alueilla on laskettu, kuinka monta loma-asuntoa voidaan osoittaa rantakilometriä kohti. Ranta-alueilla on käytetty seuraavaa mitoitusta:

Suolikas	4 las/km
Ruuhijärvi	4 las/km
Syvä-Antias	4 las/km
Levo-Antias	4 las/km
Iso-Antias	4 las/km
Kuusilampi	4 las/km
Pyyslampi	7 las/km
Mylly-Majalampi	4 las/km

Mitoituksen osoittamat uudet rakennuspaikat on esitetty liitteessä nro 19a ja b. Osayleiskaavaan liittyy lisäksi erillinen mitoituslaskelmataulukko.

Mitoitetut rakennuspaikat on merkitty pysyvän tai loma-asutuksen alueiksi alueiden sijainnin perusteella. Siinä tapauksessa, että rakennusoikeutta on siirretty alueelta toiselle, on käyttötarkoitus muutettu alueiden luonteen mukaiseksi ja tämä on vastaavasti huomioitu mitoituksessa.

Rakennusoikeuden siirroissa Ollilan kylässä on lähtökohtana ollut seuraava laskelma:

Lähtökohta: Siirrettävä rakennusoikeus sijainnista johtuen loma-asutusta ja siirretty rakennusoikeus sijainnista johtuen pysyvää asutusta.

Loma-asunnon rakennusoikeuden ja pysyvän asunnon rakennusoikeuden suhde eri sijaintivaihtoehdoilla:

1 kuivan maan loma-as. = 0,5 kuivan maan pysyvä as.
2 kuivan maan loma-as. = 1 kuivan maan pysyvä as.
3 kuivan maan loma-as. = 1 rantaan sij. pysyvä as.
1 rantaan sij. loma-as. = 1 kuivan maan pysyvä as.

(Jos kerroin olisi 2 sijasta 1,5, ei mitoitus oleellisesti muuttuisi johtuen pyöristämisen vaikutuksista pienissä lukumäärissä.)

4
OSAYLEISKAAVA JA SEN PERUSTELUT

4.1
Osayleiskaava-alueen rajaus ja yleiskuvaus

Osayleiskaava käsittää Otalammen, Härkälän, Salmen, Ollilan, Ruskelan, Jokipellon ja Laurin alueet.

Ympäristöministeriön vahvistettavaksi alistetaan noin puolet kaava-alueesta, lähinnä Salmen, Ollilan ja Ruskelan alueet.

Osayleiskaavalla on toisaalta määritelty, mihin on edullista rakentaa ja mitkä alueet tulee jättää rakentamatta, toisaalta kaavassa on jätetty tilaa tulevalle kehitykselle.

Uusi pysyvä asutus on ohjattu edullisuusvyöhykemenetelmän mukaisesti siten, että asutuksen määrä on suhteutettu palveluiden etäisyyteen. Kuntarakenteen kannalta epäedullista rakentamista on pyritty minimoimaan

Loma-asutusta ei ole lisätty erämaatyyppisten järvien rannoille. Loma-asutusta on osoitettu pysyväksi asutukseksi keskeisillä alueilla.

Hyvät pellot on säilytetty viljelyalueina ja hyvät metsät metsätalousalueina. Metsätalousalueita on kolmentyyppisiä:

- Asuntoalueiden ympärille on osoitettu metsätalousalueet, jotka toimivat sekä asutusta edullisille alueille ohjaavina vyöhykkeinä että reservialueina tulevaa kehitystä ja kaavoitusta varten.

- Yhdyskuntarakenteen kannalta syrjäiset metsäalueet on osoitettu maa- ja metsätalousalueiksi. Alueille rakentamista olisi vältettävä, vaikka alueilla onkin rakennusoikeutta. Rakennuslautakunnan on harkittava tapaus tapaukselta näille alueille kohdistuvat rakennuslupahakemukset.

- Nuuksion järviylängön metsäalueet, joilla rakentamista on rajoitettu vain maa- ja metsätalouden talousrakennuksiin sekä avohakkuu luvanvaraistettu.

Seudullinen virkistystoiminta on keskitetty Salmen ja Vaakkoin alueelle.

Suojelualueiden osoittamisella on varauduttu Nuuksion kansallispuiston laajentamiseen. Laki Nuuksion kansallispuistosta on annettu 4.2.1994. Lain perusteluissa (Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi Nuuksion kansallispuistosta) todetaan, että järviylängön maisemallisesti ja luontonsa puolesta arvokkaimpaan ydinosaan kuuluvat yksityismaat olisi perusteltua hankkia valtiolle osaksi

Nuuksion kansallispuistoa. Tähän on myös varauduttu lain 4 §:ssä. Metsähallituksen kanssa käydyissä neuvotteluissa ja maastokatselmuksessa on todettu, että Suolikkaan ympäristö ja Antias -järvien seutu tulisivat kuulumaan kansallispuistoon. Tällöin suojelullinen ja osittain luonnontilaan palautettava kokonaisuus muodostuu Myllypuron laakson valuma-alueesta. Valtio on vapaaehtoisin kaupoin pyrkinyt laajentamaan kansallispuiston aluetta. Suolikkaan rannat kuuluvat myös valtakunnalliseen rantojensuojeluohjelmaan.

Nuuksion järviylänkö sijaitsee hemiboreaalisella kasvillisuusvyöhykkeellä, jossa laajoja rakentamattomia luonnonalueita on erittäin vähän. Kansallispuiston laajentamiseen varattu alue on metsä- ja järviluonnon sekä pienvesien säilyttämisen kannalta arvokas alue.

Kansallispuistoon liitettäväksi tarkoitettuja suojelualeita on osoitettu sekä yksityisille että Helsingin kaupungin omistamille alueille. Suolikkaan ympäristössä on rakennuslain 135 §:n mukaiset suojelumääräykset, koska alue on rantojensuojeluohjelman ja luontoinventointien mukaan luonnoltaan arvokas ja suojelun toteuttamisjärjestyksessä ensi sijalla. Määräys on kohtuullistettu viiden vuoden aikarajoituksella. Muilla suojeltaviksi ja kansallispuistoon liitettäväksi osoitetuilla alueilla on rakennuslain 124 a §:n mukainen toimenpidekielto. Luvanvaraisuus sallii maanomistajille enemmän mahdollisuuksia metsän käsittelylle ennen kuin alueen suojelu toteutuu. Alueella on myös aikaisemmin harjoitettu tehokkaampaa metsätaloutta kuin Suolikkaan ympäristössä.

Yksityisiltä maanomistajilta rakennuslain 4 §:n mukainen hajaasutus on siirretty saman maanomistusyksikön muille alueille. Milloin tämä ei ole mahdollista, se on huomioitu kaavamääräyksin ja korvattavan rakennusoikeuden määrä on osoitettu.

4.2
Aluevaraukset sekä merkinnät ja määräykset

4.21
Erillispientalojen korttelialueet

Erillispientalojen korttelialue (AO-1)

AO-1 Alueelle voidaan rakentaa enintään kahden asunnon pientaloja ja pienehköjä ympäristöä häiritsemättömiä työtiloja. Rakennuspaikan pinta-ala voi olla alle 5 000 m² kuitenkin vähintään 1 500 m². Mikäli alueelle rakennetaan työtiloja, tulee rakennuspaikan pinta-alan olla vähintään 5 000 m².

Rakennuspaikalle voidaan rakentaa ensisijaisesti yksiasuntoinen omakotitalo, tarvittaessa voidaan rakentaa paritalo, jonka toinen ns. sivuasunto on kerrosalaltaan enintään 70 k-m².

Alle 2 000 m²:n rakennuspaikka voidaan muodostaa erikoistapauksissa perustelluista syistä. Asuntojen ja ympäristöä häiritsemättömien työtilojen rakentamiseen samalle tontille on annettu mahdollisuus. Rakennuspaikan koon on oltava vähintään 5 000 m².

Merkintää on käytetty Vakkamäen yksityistien ja Ollilan paikallistien varressa.

Erillispientalojen korttelialue (AO-2)

AO-2 Alueelle voidaan rakentaa enintään kahden asunnon pientaloja. Rakennuspaikan pinta-ala voi olla alle 5 000 m² kuitenkin vähintään 2 000 m².

Rakennuspaikalle voidaan erityistapauksessa rakentaa paritalo. Tällöin pinta-alan tulisi olla vähintään 5 000 m². Asunnoista toinen voi olla kerrosalaltaan enintään 70 k-m² suuruinen sivuasunto.

Merkintää on käytetty rakennuspaikoilla, jotka sijaitsevat kuntarakenteen kannalta edullisesti.

Erillispientalojen korttelialue (AO-4)

AO-4 Alueelle voidaan rakentaa enintään kahden asunnon pientaloja. Rakennuspaikan pinta-alan tulee olla vähintään 5 000 m². Alueelle ei tule muodostaa uusia rakennuspaikkoja.

Merkintää on käytetty alueilla, joille on syntynyt kuntarakenteen kannalta epäedullista/taajaa asutusta. Uusia rakennuspaikkoja ei tule muodostaa alueelle siten, että rakennusluvan saaneita rakennuspaikkoja jaetaan useammiksi, vaikka pinta-alaehto täyttyisikin. Asunnoista toinen voi olla kerrosalaltaan enintään 70 k-m² suuruinen sivuasunto.

Erillispientalojen korttelialue (AO-5)

AO-5 Suositus: alueen rakentamisen tulee perustua yksityiskohtaiseen kaavaan.

Merkintää on käytetty Otalammen-Härkälän rakennuskieltoalueella. Alueen rakentaminen edellyttää rakennuskaavaa.

Kaiken kaikkiaan haja-asutusalueelle on osayleiskaavaehdotuksessa 30.5.1991 osoitettu uusia AO-rakennuspaikkoja 198 kpl ja 5.10.1994 päivättyyn osayleiskaavaehdotukseen on tämän lisäksi lisätty viisi uutta rakennuspaikkaa. Tähän lukuun ei sisälly Otalammen taajaman rakentamiskapasiteettia. 31.5.1995 osayleiskaavassa on 194 uutta rakennuspaikkaa. Suurin osa, eli 83 rakennuspaikoista sijaitsee Härkälän kylässä, joka on lähinnä Otalammen

taajaman palveluja ja mm. koulua. Ruskelan kylässä sijaitsee 54 uutta rakennuspaikkaa, Tuohilammen kylässä 24 ja Salmen kylässä 5. Ollilan kylässä on 30 uutta rakennuspaikkaa, joista 22 sijaitsee entisen Sorkki Oy:n osakkaiden alueilla.

Vuonna 1989 on osayleiskaavan toteuttamista tarkasteltu seuraavasti (198 rakennuspaikkaa):

Jos asumisväljyydeksi arvioidaan 3 henkeä/asunto, saadaan väkiluvun kasvuksi 594 henkeä. Kun haja-asutusalueella 31.12.1987 asui 773 henkeä, mahdollistaa kaava väestömäärän lisäyksen n. 75 %:lla (laskelmiin ei sisälly Otalammen taajamaa).

Jos lasketaan suunnitteen mukaisen väestönlisäyksen 5 henkeä/v mukaan, riittää rakentamiskapasiteetti n. 120 vuodeksi. Todellinen väestömäärän kasvu on vuosina 1979-1987 ollut n. 10 henkeä/v. Tällöin uusien pientalojen rakentamiskapasiteettia on n. 60 vuodeksi.

Uusia omakotitaloja on rakennettu Härkälän, Ollilan, Ruskelan, Salmen ja Tuohilammen kylissä vuosina 1976-1987 n. 12 kpl/vuosi. Jos rakentaminen jatkuu yhtä vilkkaana, kaavan osoittama rakennuspaikkareservi riittää 16 vuodeksi pelkästään haja-asutusalueella ilman Otalammen rakennuskieltoalueen rakennuspaikkareserviä.

4.22 Asuinpientalojen korttelialue

Asuinpientalojen korttelialue (AP-4)

AP-4 Pääasiassa rivitalojen ja kytkettyjen pientalojen korttelialue. Alueelle voidaan rakentaa pienehköjä ympäristöä häiritsemättömiä työtiloja.

Merkintää on käytetty Orion-yhtiön mailla Tuohilammen rannalla.

4.23 Maatilojen talouskeskusten korttelialue

Maatilojen talouskeskusten korttelialue (AM-1)

AM-1 Alueelle voidaan rakentaa useampia enintään kahden asunnon pientaloja ja työtiloja maatilan tarpeen mukaan.

Merkinnällä on osoitettu toimivien talouskeskusten alueet.

4.24
Yleisten rakennusten korttelialue

Yleisten rakennusten korttelialue (Y)

Y Yleisten rakennusten korttelialue.

Merkinnällä on osoitettu Ruskelan entinen kansakoulu.

4.25
Huvi- ja viihdetarkoitusta palvelevien rakennusten korttelialue

Huvi- ja viihdetarkoitusta palvelevien rakennusten korttelialue (YV)

YV Huvi- ja viihdetarkoitusta palvelevien rakennusten korttelialue.

Merkinnällä on osoitettu Ruskopirtin rakennuspaikka.

4.26
Yksityisten palvelujen ja hallinnon alueet

Yksityisten palvelujen ja hallinnon alue (PK-2)

PK-2 Alueelle voidaan rakentaa virkistys-, koulutus- ja toimistotiloja.

Merkinnällä on osoitettu Turkistuottajat Oy:n maa-alue Saarijärven rannalla ja Orion Oy:n kurssikeskus Tuohilammen rannalla.

4.27
Liike- ja toimistorakennusten korttelialue

Liike- ja toimistorakennusten korttelialue (K-1)

K-1 Alueelle saa rakentaa asuntoja vain kiinteistön hoidon kannalta välttämätöntä henkilökuntaa varten.

Liiketoimintaan on osoitettu Härkälässä kaupan ja pankin rakennuspaikka sekä näiden väliin jäävä alue.

4.28
Virkistysalueet

Lähivirkistysalue (VL)

VL Lähivirkistysalue

Merkinnällä on osoitettu alueet, jotka rajautuvat tiiviiseen pysyvään asutukseen.

Urheilu- ja virkistyspalvelujen alue (VU)

VU Urheilu- ja virkistyspalvelujen alue

Merkinnällä on osoitettu Salmen ulkoilumajan ja pujottelurinteen ympäristön alue. Salmen ulkoilualueelle on varattu laajenemismahdollisuus.

Retkeily- ja ulkoilualue (VR)

VR Retkeily- ja ulkoilualue

Otalammen taajaman koillispuolelle on osoitettu VR-alue.

Retkeily- ja ulkoilualue (VR-3)

VR-3 Retkeily- ja ulkoilualue

Alueella ei saa suorittaa puuston avohakkuuta tai muuta siihen verrattavaa toimenpidettä ilman rakennuslain 124 a §:n mukaista lupaa. Avohakkuuseen rinnastetaan siemenpuuhakkuu, jossa siemenpuita jätetään vähemmän kuin 50 kpl hehtaarille sekä siemenpuiden poistaminen.

Merkinnällä on osoitettu Helsingin kaupungin omistamat alueet Salmen ja Vaakkoin alueella. Alueilla on avohakkuun ja siihen verrattavat toimenpiteet RakL 124 a §:n mukaisesti luvanvaraistava kaavamääräys.

Uimaranta-alue (VV)

Uimaranta-alue on osoitettu Saarijärven ja Mylly-Majalammen rannalle.

4.29
Loma-asuntojen korttelialueet

Loma-asuntojen korttelialue (RA-4)

RA-4 Alueelle muodostettavien rakennuspaikkojen pinta-alan tulee olla vähintään 5 000 m². Kullekin rakennuspaikalle voidaan rakentaa enintään yksi loma-asunto.

Loma-asuntojen korttelialueeksi on osoitettu olemassa oleva tiivis loma-asutusryhmä Kuikunlammen rannalla sekä olemassa olevia loma-asuntoja Jokipellon eteläreunassa. Lisäksi osayleiskaavassa on osoitettu joitakin yksittäisiä uusia loma-asuntojen rakennuspaikkoja.

Loma-asuntojen korttelialue (RA-10)

RA-10 Alueelle muodostettavien rakennuspaikkojen pinta-alan tulee olla vähintään 5 000 m². Kullekin rakennuspaikalle voidaan rakentaa enintään yksi loma-asunto.

Merkintää on käytetty Mylly-Majalammen rannalla vesiensuojelullisista syistä. Erityisellä määräyksellä rakennukset sekä imeytyskentät tulee sijoittaa vähintään 50 m päähän rantaviivasta.

Yhteensä uusia lomarakennuspaikkoja on osoitettu RA-4 - ja RA-10 -alueille 14 kappaletta.

4.30
Matkailua palvelevien rakennusten korttelialue

Matkailua palvelevien rakennusten korttelialue (RM)

RM Matkailua palvelevien rakennusten korttelialue

Merkinnällä on osoitettu Sällin tilan rakennukset mt 120:n varressa ja osa Salmen ulkoilukeskuksen alueesta, joka on Helsingin kaupungin omistuksessa.

4.31
Ryhmäpuutarha- ja palstanviljelyalue

Ryhmäpuutarha- ja palstaviljelyalue (RP)

RP Ryhmäpuutarha- ja palstaviljelyalue

Merkintää on käytetty Helsingin kaupungin omistamalla Eerolan tilalla.

4.32
Venevalkama

Venevalkama (LV)

LV Venevalkama

Venevalkamaksi on osoitettu alueet Salmijärven ja Saarijärven rannalta.

4.33
Yhdyskuntateknistä huoltoa palvelevien rakennusten ja laitosten alue

Yhdyskuntateknistä huoltoa palvelevien rakennusten ja laitosten alue (ET)

Merkinnällä on osoitettu Helsingin Puhelinyhdistyksen radiomasto ja radiolaiterakennus Ollilan kylässä.

4.34
Luonnonsuojelualueet

Luonnonsuojelualue (SL-2)

SL-2 Luonnonsuojelualue

Alueella on rakennuslain 124 a §:n mukainen toimenpidekielto, kunnes alue on muodostettu luonnonsuojelulainsäädännön mukaiseksi luonnonsuojelualueeksi.

Merkinnällä on osoitettu Letkunsuo ja pieni osa Kokkoissuon - Turvesuon alueesta.

Luonnonsuojelualue (SL-4)

SL-4 Luonnonsuojelualue

Rakennuslain 135 §:n nojalla ovat maankamaran kaivaminen, louhiminen, tasoittaminen ja täyttäminen, puiden kaataminen ja muut näihin verrattavat luonnontilaa muuttavat toimenpiteet kiellettyjä, kunnes alue on muodostettu luonnonsuojelulainsäädännön mukaiseksi luonnonsuojelualueeksi.

Merkinnällä on osoitettu Salmen alueella 12 mäntyä juuristoineen ja pääosa Kokkoissuon - Turvesuon alueesta.

Luonnonsuojelualueet on osoitettu ylemmän asteen kaavojen, Nuuksion järviylängön Vihdin puoleisten osien luontoselvityksen perusteella. Luonnonsuojelualueilla on RakL 135 §:n mukaiset suojelumääräykset. Aluevaraukset ovat kohtuullisia, koska ne koskevat vain osaa kunkin maanomistajan alueista, pääosan alueista kuuluessa muihin maankäyttöluokkiin.

Luonnonsuojelualue (SL-6)

SL-6 Luonnonsuojelualue

Luonnonsuojelulainsäädäännön nojalla kansallispuistoon liitettäväksi tarkoitettu alue.

Alueen rakennuslain 4 §:n mukainen haja-asutus on siirretty kunkin maanomistusyksikön (=tila tai saman maanomistajan tilat) muille alueille.

Rakennuslain 135 §:n nojalla ovat maankamaran kaivaminen, louhiminen, tasoittaminen ja täyttäminen, puiden kaataminen ja muut näihin verrattavat luonnontilaa muuttavat toimenpiteet kiellettyjä, kunnes alue on muodostettu luonnonsuojelulainsäädännön mukaiseksi luonnonsuojelualueeksi, kuitenkin enintää viisi vuotta osayleiskaavan vahvistamisesta.

Merkinnällä on osoitettu Suolikkaan ympäristön yksityisessä omistuksessa olevat ranta-alueet.

Luonnonsuojelualue (SL-7)

SL-7 Luonnonsuojelualue

Luonnonsuojelulainsäädännön nojalla kansallispuistoon liitettäväksi tarkoitettu alue.

Rakennuslain 135 §:n nojalla ovat maankamaran kaivaminen, louhiminen, tasoittaminen ja täyttäminen, puiden kaataminen ja muut näihin verrattavat luonnontilaa muuttavat toimenpiteet kiellettyjä, kunnes alue on muosostettu luonnonsuojelulainsäädännön mukaiseksi luonnonsuojelualueeksi, kuitenkin enintään viisi vuotta osayleiskaavan vahvistamisesta.

Merkinnällä on osoitettu Suolikkaan ja Sarkkisen alueet, jotka ovat Helsingin kaupungin omistuksessa.

Luonnonsuojelualue (SL-8)

SL-8 Luonnonsuojelualue

Luonnonsuojelulainsäädännön nojalla kansallispuistoon liitettäväksi tarkoitettu alue.

Rakennuslain 135 §:n nojalla ovat rakentaminen, maankamaran kaivaminen, louhiminen, tasoittaminen ja täyttäminen, puiden kaataminen ja muut näihin verrattavat luonnontilaa muuttavat toimenpiteet kiellettyjä, kunnes alue on muosostettu luonnonsuojelulainsäädännön mukaiseksi luonnonsuojelualueeksi, kuitenkin enintää viisi vuotta osayleiskaavan vahvistamisesta.

Merkinnällä on osoitettu yksityisomistuksessa oleva Suolikkaan ranta-alue, jolla rakennusoikeuden siirtäminen ei ole mahdollinen. Korvattavaksi tuleva ns. hajarakentamisoikeus on osoitettu osayleiskaavakartalla.

Luonnonsuojelualue (SL-9)

SL-9 Luonnonsuojelualue

Luonnonsuojelulainsäädäännön nojalla kansallispuistoon liitettäväksi tarkoitettu alue.

Alueen rakennuslain 4 §:n mukainen haja-asutus on siirretty kunkin maanomistusyksikön (=tila tai saman maanomistajan tilat) muille alueille.

Alueella on rakennuslain 124 a §:n mukainen toimenpidekielto, kunnes alue on muodostettu luonnonsuojelulainsäädännön mukaiseksi luonnonsuojelualueeksi.

Merkinnällä on osoitettu yksityisomistuksessa oleva Antias-järvien ja Lummukkaan alue. Rakennuslain 124 a §:ssä mainitut toimenpiteet ovat luvanvaraisia.

4.35
Maa- ja metsätalousalueet

Maa- ja metsätalousalue (M-1)

M-1 Alue on tarkoitettu maa- ja metsätalouden harjoittamiseen.

Merkinnällä on osoitettu yhdyskuntarakenteen kannalta syrjäiset metsäalueet.

Maa- ja metsätalousalue M-3

M-3 Alue on tarkoitettu maa- ja metsätalouden harjoittamiseen. Alueelle ei tule sijoittaa rakentamista lukuun ottamatta maa- ja metsätalouden rakennuksia.

Alueen rakennuslain 4 §:n mukainen haja-asutus on siirretty kunkin maanomistusyksikön (= tila tai saman maanomistajan tilat) muille alueille.

Alueet sijaitsevat asutuksen ympärillä. Ne toimivat sekä asutusta edullisille alueille ohjaavina (puskurivyöhykkeinä) että reservialueina tulevaa kehitystä ja kaavoitusta varten.

Maa- ja metsätalousalue (M-5)

M-5 Alue on tarkoitettu maa- ja metsätalouden harjoittamiseen. Alueelle ei tule sijoittaa rakentamista lukuun ottamatta maa- ja metsätalouden talousrakennuksia. Rakennukset on sijoitettava osayleiskaavassa osoitetun tiestön yhteyteen.

Alueen RakL 4 §:n mukainen haja-asutus on siirretty kunkin maanomistusyksikön (= tila tai saman maanomistajan tilat) muille alueille.

Alueella ei saa suorittaa puuston avohakkuuta tai muuta siihen verrattavaa toimenpidettä ilman rakennuslain 124 a §:n mukaista lupaa. Avohakkuuseen rinnastetaan siemenpuuhakkuu, jossa siemenpuita jätetään vähemmän kuin 50 kpl hehtaarille sekä siemenpuiden poistaminen.

Merkinnällä on osoitettu Ollilan ja Ruskelan kylien eteläiset metsäalueet, jotka kuuluvat osana Nuuksion järviylänköalueeseen, mutta joilla ei ole varsinaisia suojelu- tai virkistysaluevaraustarpeita. Alueisiin kuuluu myös Kuikunlammen pohjoisranta, joka on linnustoltaan arvokas.

Maa- ja metsätalousalue, jolla on ympäristöarvoja (MU-7)

MU-7 Maa ja metsätalousalue, jolla on ympäristöarvoja.

Alue on tarkoitettu maa- ja metsätalouden harjoittamiseen. Alueelle ei tule sijoittaa rakentamista lukuun ottamatta maa- ja metsätalouden rakennuksia.

Alueen rakennuslain 4 §:n mukainen haja-asutus on siirretty kunkin maanomistusyksikön (= tila tai saman maanomistajan tilat) muille alueille.

Alueella on rakennuslain 124 a §:n mukainen toimenpidekielto.

Merkinnällä on osoitettu Nuuksion järviylänköön kuuluvia maisemallisesti tärkeitä alueita, joilla ei ole varsinaisia luonnonsuojeluarvoja. Tällaisia alueita ovat:

Salmijärven ympäristössä **Lammassaari**, **Lautmäki** ja **Riihimäki** Yli-Ruskon tilalla. Salmijärven länsiranta on Tervalammen-Salmen osayleiskaavaehdotuksessa suojelu- ja virkistysalueiden kokonaisuus. Salmijärvi on maisemallisesti tärkeä osa Nuuksion järviylänköä. Lammassaari ja Lautmäki sijaitsevat keskeisesti ja näkyvät mm. Porintien suunnasta. Lautmäki on jyrkkä ja korkeusero järven pintaan on n. 50 m. Riihimäen metsikkökumpare Yli-Ruskon tilalla on tärkeä elementti avoimen perinteisen maatalousmaiseman keskellä.

Pihkalammet ympäristöineen on yleiskaavassa osoitettu suojelualueeksi. Ne ovat täysin luonnontilaiset dystrofiset suolammet, joiden rantaa kiertää nevareunus ja taustana on rämettä.

Vaakkoin ylänköalueen maisema-alue on jatkona Vaakkoin virkistys- ja suojelualueille, joilla on toimenpidekieltoja. Kokkoissuota ympäröivä alue turvaa luonnonsuojelualueen liittymisen ympäristön maisemaan. Maisemallisesti arvokkaaseen alueeseen sisältyy myös osin luontoselvityksen mukaista luonnon arvoaluetta. Mylly-Majalammen ympäristö on erämainen kallio-metsäalue.

Pyyslammen jylhä pohjoisranta näkyy Porintielle.

Kuikunlammen etelä- ja pohjoispään alueilla on ulkoilun ohjaamistarvetta ympäröivän loma-asutuksen virkistyksen ja maiseman kannalta.

4.36
Maatalousalue

Maatalousalue (MT-1)

MT-1 Maatalousalue

Alue on tarkoitettu tehokkaaseen maatalouskäyttöön. Alueella tapahtuvan rakentamisen tulee liittyä yksinomaan maatalouden harjoittamiseen. Alueelle tulee välttää sijoittamasta uusia teitä, sähkölinjoja, ulkoilureittejä yms., jotka vaikeuttavat maatalouden harjoittamista.

Merkinnällä on osoitettu nykyiset viljelyksessä olevat pellot. Kaavamääräyksillä rakentaminen on ohjattu muualle kuin pelloille. Rakennusoikeutta mitoitettaessa on lähtökohtana ollut, että ympäristö- ja maisemahoidollisista syistä peltoalueet eivät rakennuslain 121 §:n mukaisesti ole soveliaita alueita hajarakentamiseen eikä poikkeusluvin tapahtuvaan taajarakentamiseen.

4.37
Ulkoilureitit

Seutukaavan mukainen yhteys Salmen ulkoilualueelta Nurmijärvelle on esitetty.

4.38
Liikenne

Vanha Porintie (mt 120) on esitetty seudullisena tienä. Merkintään sisältyy kevyen liikenteen väylän varaus.

Alueen yhdysteitä ovat:

- Ollilan paikallistie pt 11317
- Laurin paikallistie pt 11319
- Jokipellon paikallistie pt 11320

Muut tiet on osoitettu pääsytie-merkinnällä.

Otalammella Ollilan paikallistien yhteyteen on esitetty kevyen liikenteen väylä.

4.39
Kulttuurihistoriallisesti arvokas avoin viljelymaisema

Kulttuurihistoriallisesti arvokas avoin viljelymaisema (km)

Merkinnällä on osoitettu maisemahistoriallisen selvityksen mukaiset avoimet viljelyalueet, jotka ovat olleet osayleiskaavassa osoitetussa laajudessaan ainakin 1700-luvulta lähtien. Alueita ovat Tuohilammen, Härkälän, Salmen, Ruskelan ja Ollilan kylien vanhimmat peltoaukeat.

4.40
Vedenhankinnalle tärkeän pohjavesialueen raja, luokka I

Merkinnällä on osoitettu Tuohilammen eteläpuolella sijaitseva vedenhankinnan kannalta tärkeä pohjavesialue.

4.41
Alueen osa, joka tulee säilyttää rakentamattomana

Alueen osa, joka tulee säilyttää rakentamattomana (s-1)

Merkintää on käytetty osoittamaan rakennuspaikan osaa, jolle ei tule rakentaa liikennemelun tai maasto- ja maisemallisten olosuhteiden vuoksi.

4.42
Vesiensuojelullisista syistä kasvullisena hoidettava alue

Vesiensuojelullisista syistä kasvullisena hoidettava alue (s-3)

Härkälänjoen varrelle on merkitty s-3-vyöhyke, jolla kasvillisuutta on hoidettava. Kasvillisuus estää vesiä likaavien ainesten valumista vesistöihin.

4.43
Alue, jonka kulttuurihistoriallisesti arvokas rakennuskanta ja ympäristö säilytetään

Alue, jonka kulttuurihistoriallisesti arvokas rakennuskanta ja ympäristö säilytetään (/S)

Merkintää on käytetty maisemallisesti ja kulttuurihistoriallisesti merkittävien rakennusten ja ympäristöjen yhteydessä. Tällaisia ovat:

- Rajamäki, Ruskela
- Lepola, Ruskela
- Sorkki, Ollila
- Ruskelan entinen kansakoulu
- Orava, Salmi
- Salmen kartanoalue
- Härkälän kartano
- Härkälän koulu
- Tuohilammen kartanoalue
- Murto ja Kivelä, Tuohilampi
- Lauri, Erola ja Yli-Teronen, Härkälä

4.44
Tekninen huolto

Ojakkalan-Otalamman vesihuoltosuunnitelman mukaan Otalammen rakennuskaava-alueelle ja Otalamman taajamasta Härkälän koululle asti tullaan rakentamaan vesi- ja viemäriverkosto vuosina 1984-2010. Jätevedet johdetaan Nummelan puhdistamoon. Verkosto on toteutunut rautatieltä Tuohilammen kartanoon asti.

Muutoin alueen vesihuolto hoidetaan kiinteistökohtaisesti terveyslautakunnan ja ympäristölautakunnan ohjeiden mukaisesti. Suositeltava rakennuspaikkakoko on tällöin 2 500 - 5 000 m². Lomarakennuksiin ei tule sallia vesikäymälää.

5 TOTEUTTAMINEN

Kaavan toteuttavat pääasiassa yksityiset maanomistajat.

Vesi- ja viemäriverkoston Otalammella toteuttaa kunta.

Tielaitos toteuttaa kevyen liikenteen väylän ja Ollilan paikallistien uuden linjauksen sekä Vanhan Porintien parantamisen.

6
SUUNNITTELUVAIHEET

Kaavaluonnos on hyväksytty kaavoituslautakunnassa 6.2.1985 ja kunnanhallituksessa 4.3.1985.

Osayleiskaavaluonnos esiteltiin informaatiotilaisuudessa 17.4.1985.

Osayleiskaavaluonnos on ollut RakA 154 §:n mukaisesti nähtävillä 11.4-10.5.1985.

Kaavoituslautakunta käsitteli lausunnot ja huomautukset 23.4.1986 ja palautti kaavan uudelleen valmisteltavaksi.

Kaavoituslutakunta esitti 25.5.1988 kunnanhallitukselle, että osalle kaava-alueutta laaditaan ympäristöministeriössä vahvistettava osayleiskaava.

Kunnanhallitus päätti 4.7.1988, että osalle aluetta laaditaan vahvistettava osayleiskaava.

Vihdissä 22. päivänä maaliskuuta 1989

Brita Dahlqvist-Solin
Kaavasuunnittelija

Antero Raivola
Kaavoitusjohtaja

Kaavoituslautakunta hyväksyi osayleiskaavaehdotuksen 22.3.1989 ja kunnanhallitus 10.4.1989.

Osayleiskaavaehdotus on ollut RakA 29 §:n mukaisesti nähtävillä 1.6-30.6.1989.

Kunnanhallitus päätti 19.3.1990 asettaa kaavan uudelleen nähtäville RakA 154 §:n mukaisesti.

Ympäristöministeriö asetti päätöksellään 22.2.1990 osan kaava-alueesta rakennuskieltoon 12.2.1995 saakka (RakL 32 §:n mukaisesti).

Kaavaluonnos oli uudelleen nähtävillä RakA 154 §:n mukaisesti 3.5-17.5.1990.

Osayleiskaavaselostus on korjattu vastaamaan 30.5.1991 päivättyä osayleiskaavaehdotusta.

Osayleiskaavaehdotus oli nähtävillä RakA 29 §:n mukaisesti 1.8.-31.8.1991.

Osayleiskaavaehdotus oli uudelleen nähtävillä RakA 29 §:n mukaisesti 1. - 30.11.1994.

Uudenmaan lääninhallitus jatkoi päätöksellään 25.1.1995 toimenpidekieltoa ja Vihdin kunnanvaltuusto jatkoi päätöksellään 12.12.1994 rakennuskieltoa 12.2.2000 saakka.

Virallinen neuvottelu pidettiin 4.5.1995 Uudenmaan ympäristökeskuksessa.

Osayleiskaavaselostus on korjattu vastaamaan 31.5.1995 päivättyä osayleiskaavaehdotusta.

Osayleiskaavaehdotus oli nähtävillä RakA 29 §:n mukaisesti 31.7.-30.8.1995.

Osayleiskaavaselostus on korjattu vastaamaan 27.9.1995 päivättyä osayleiskaavaa.

Vihdissä 27. päivänä syyskuuta 1995

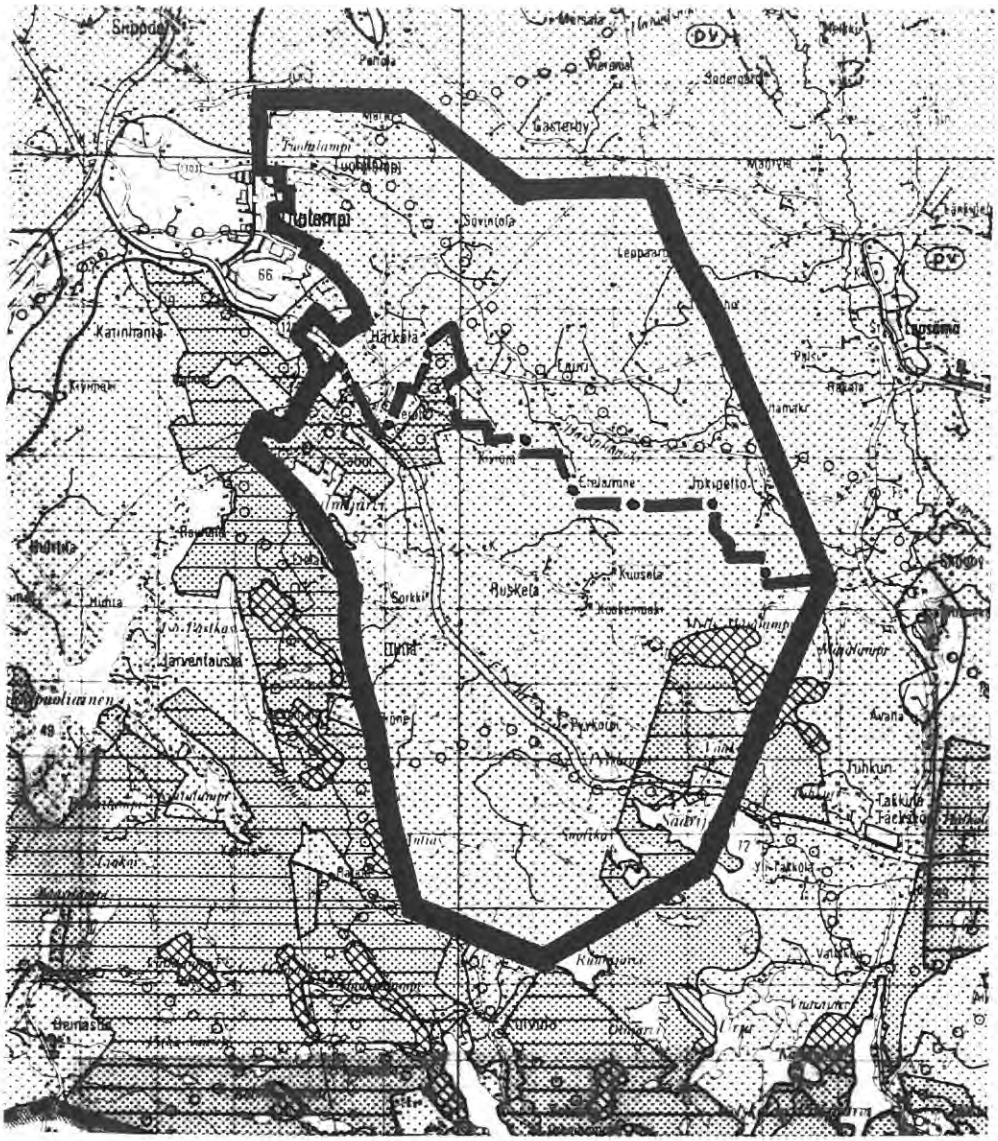
Leena Iso-Markku
kaavoitusinsinööri

Antero Raivola
kaavoitusjohtaja

MERKINNÄT	PINTA-ALA (HA)	YHTEENSÄ (HA)	
AO-1	22.47		
AO-2	179.83		
AO-2/S	15.06		
AO-4	160.90		
AO-5	29.18		
AP-4	6.66		
AM-1	50.38		
AM-1/S	8.98	A:t=473.46	
Y/S	1.15		
YV	1.08	Y:t=2.23	
PK	11.63		
PK-2/S	8.77		
K-1	0.83		
VL	0.88		
VU	48.55		
VU/S	3.04		
VR	263.78		
VR-3	73.96	V:t=390.21	
RA-4	49.08		
RA-10	12.22	RA:t=61.30	
RM/S	10.19		
RP	32.45		
ET	0.52		
SL-2	19.56		
SL-4	35.98		
SL-6	235.31		
SL-7	111.50		
SL-8	57.33		
SL-9	469.30	SL:t=928.98	
W	235.15		
M-1	542.51		
M-3	1137.50		
M-5	601.39	M:t=2281.40	
MU-7	151.27		
MT-1	848.91		
TIET	138.17		
KOK.PINTA-ALA	5575.47		

LIITTEET

1.	Helsingin seudun seutukaavat, vahvistettujen seutukaavojen yhdistelmä
2.	Helsingin seudun seutukaava. Taajama-alueet, liikenneväylät ja -alueet.
3.	Energiahuollon seutukaava
4.	Seutusuunnitelma 1988
5a-b.	Yleiskaava 1986
6.	Nuuksion järviylänköalueen yleissuunnitelma
7.	Maanomistus
8.	Palvelut ja työpaikat
9a.	Kulttuurihistoriallisesti arvokkaat rakennukset ja ympäristöt
9b.	Tuohilammen ja Härkälän rakennusinventointi
10a-e.	Kylien vanhimmat avoimet viljelymaisemat
11.	Tiestö
12.	Maanpinnan korkeustasot
13.	Maaperä
14.	Luonnonsuojelukohteet
15a.	Liito-oravaesiintymät 1992
15b.	Vesistöalueen osa, joka laskee Myllypuron kautta Nuuksion Pitkäjärveen
16.	Rakentamisrajoitukset A
17.	Rakentamisrajoitukset B
18.	Edullisuusvyöhykkeet
19a-b.	Mitoituskartta

SUOJELUALUE

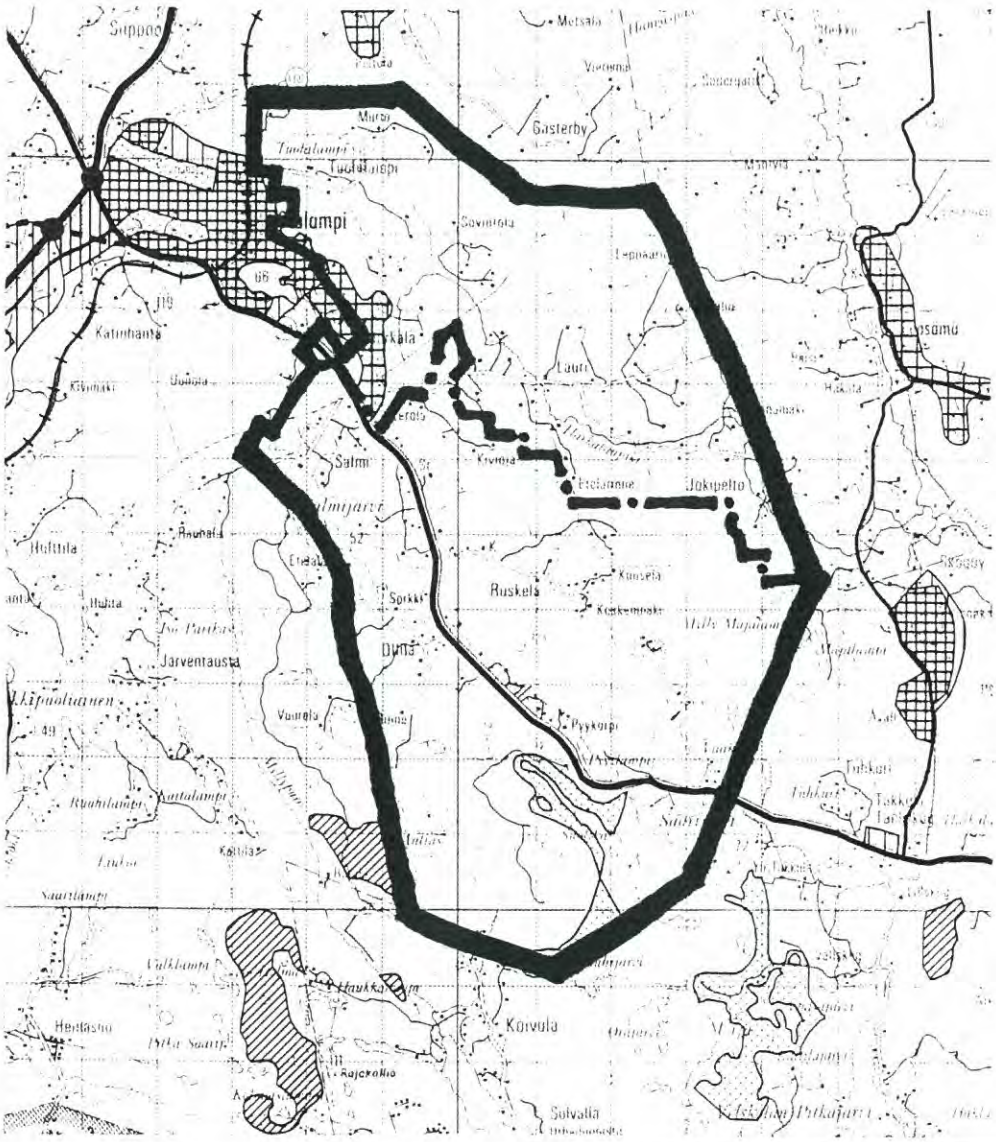
VAHVISTUSRAJA

VIRKISTYSALUE, JOKA ON TARKOITETTU PAAASIASSA TEHOKASTA RETKEILYTOIMINTAA VARTEN

MAA- JA METSATALOUSVALTAINEN ALUE (M)

OHJEELLINEN ULKOILUREITTI

LIITE 1. SEUTUKAAVA I JA II YHDISTELMÄ

Taajamatoimintojen alue

Kyläalue

Maa- ja metsätalousvaltainen alue

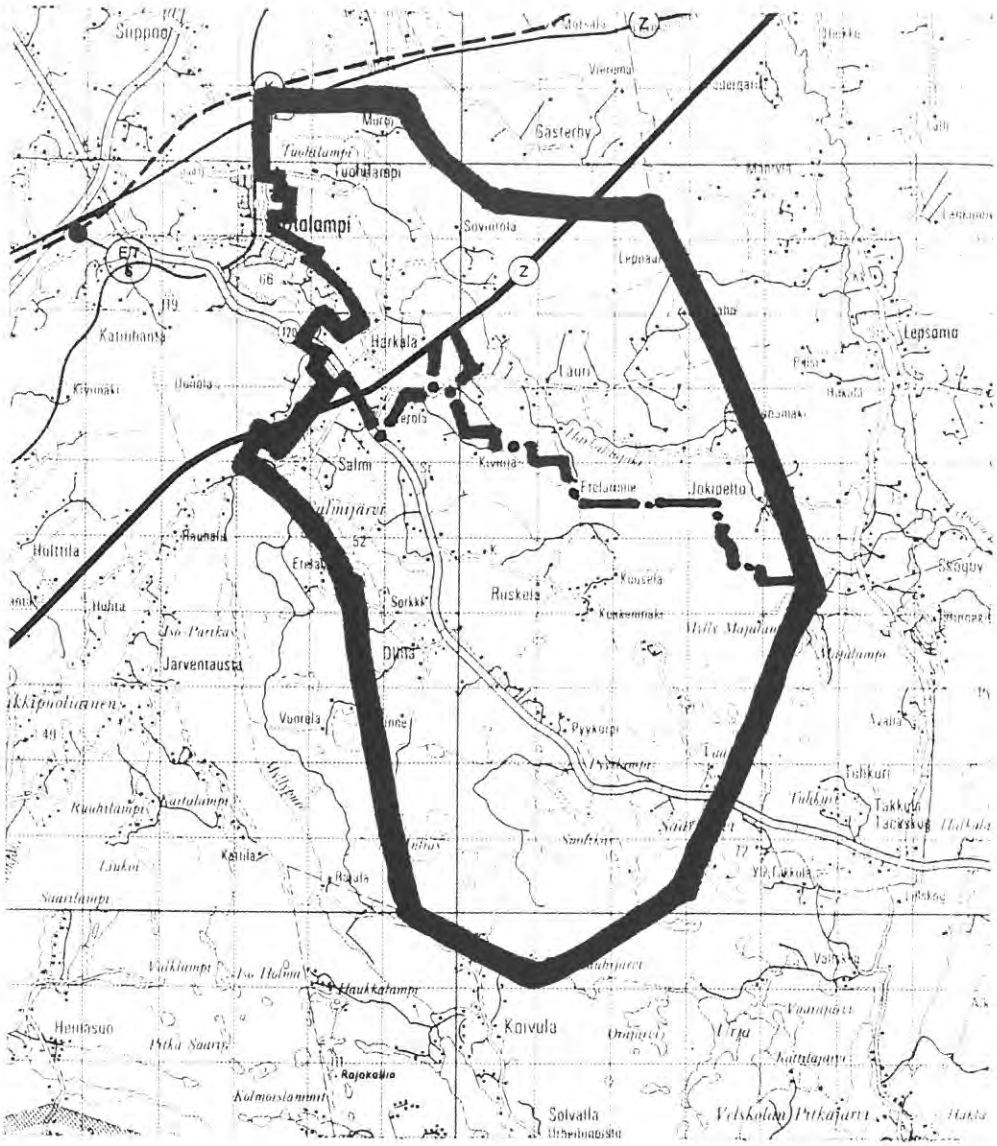
Lähivirkistysalue

Alueellinen väylä

Yhdysrata

VAHVISTUSRAJA

LIITE 2. TAAJAMASEUTUKAAVA

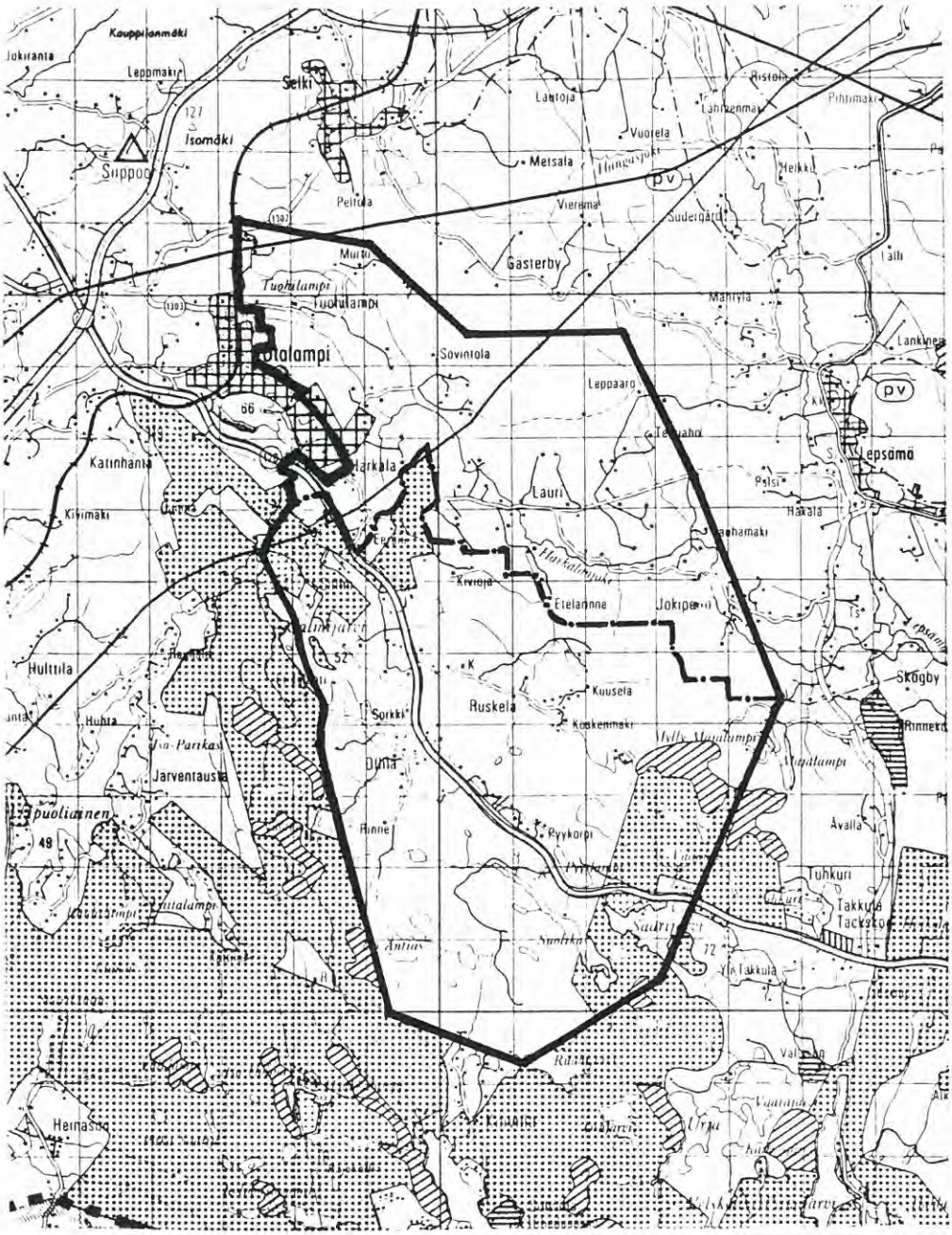
110 kV:n voimalinja

220 kV:n voimalinja

Maakaasun runkoputken linjausvaihtoehto

VAHVISTUSRAJA

LIITE 3. ENERGIAHUOLLON SEUTUKAAVA

Pientalovaltainen taajamatoimintojen alue (AP) AP

Alueen yksityiskohtainen kaavoitus ja rakentaminen sekä muu maankäyttö on suunniteltava siten, että luodaan edellytykset

- alueen kehittämiselle pientalovaltaisena asuntoalueena,
- kokonaissuunnitelman keskusjärjestelmän mukaisille palvelu- ja hallintotoiminnoille.

Kyläalue (AT) AT

Alueen yksityiskohtainen kaavoitus ja rakentaminen sekä muu maankäyttö on suunniteltava siten, että luodaan edellytykset

- kylakeskuksiin sijoittuvalle asumiselle ja muille toiminnoille,
- peruspalveluiden pysyvyyttä tukevalle uudisrakentamiselle,
- olemassa olevaan rakennuskantaan ja kylämiljööseen sopeutuvalle rakentamiselle ja kiinteistömuodostukselle.

Retkeily- ja ulkoilualue (VR)

Alueen yksityiskohtainen kaavoitus ja rakentaminen sekä muu maankäyttö on suunniteltava siten, että luodaan edellytykset

- ulkoilupolkujen ja -teiden sekä alueen ulkoilukäyttöön liittyvien rakennusten ja rakennelmien rakentamiselle,
- alueella harjoitettavan maa- ja metsätalouden kannalta tarpeellisille rakentamiselle ja muille, tuotannon kannalta välttämättömille toimenpiteille kuitenkin siten, etteivät ne oleellisesti muuta alueen luonnetta ja maisemakuvaa eivätkä vaikeuta alueen ulkoilu- ja retkeilykäyttöä.

Suojelualue (S)

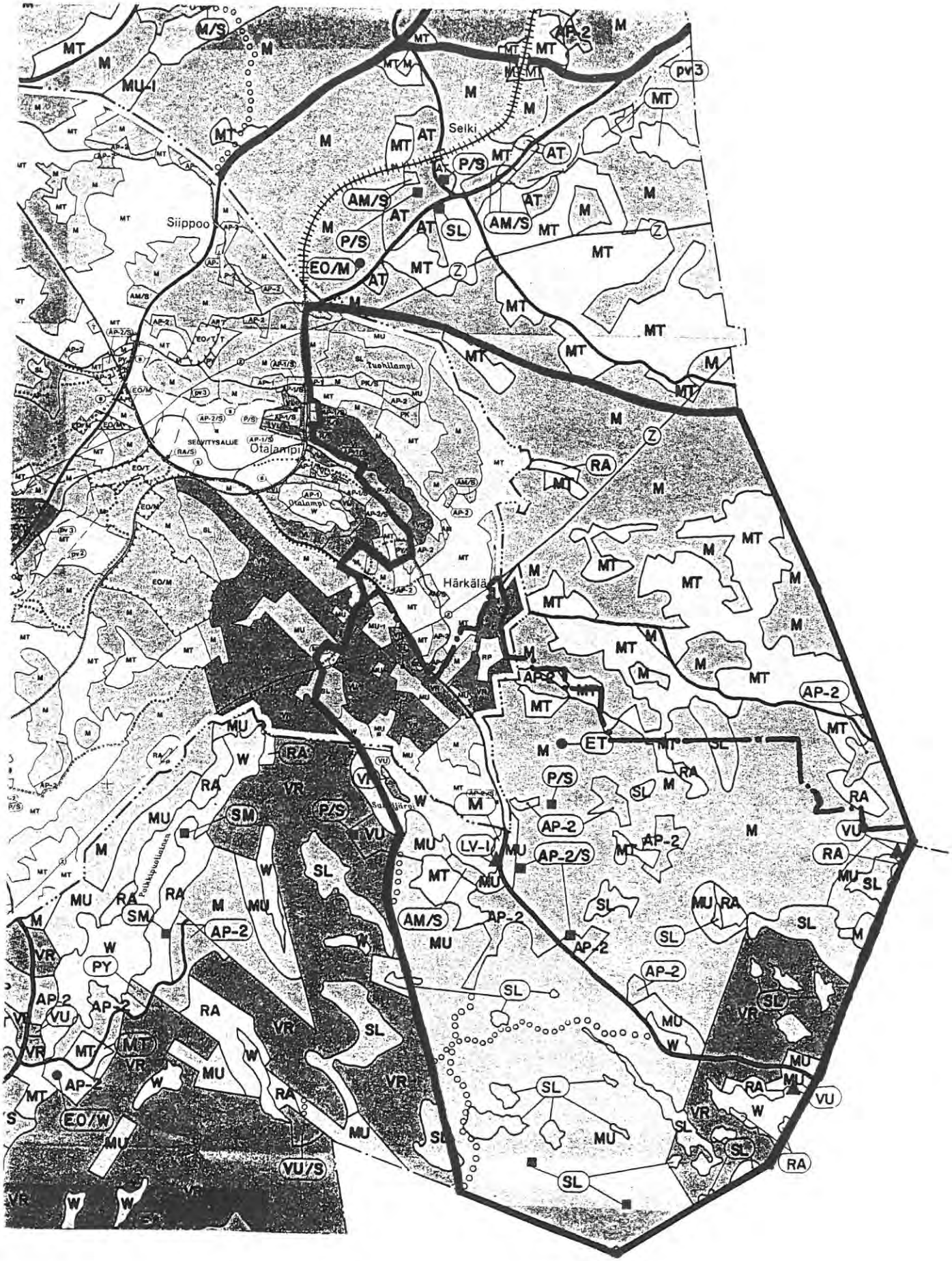
Alueen yksityiskohtainen kaavoitus ja rakentaminen sekä muu maankäyttö on suunniteltava siten, että luodaan edellytykset

- luonnonsuojelulainsäädännön, muinaismuistolainsäädännön, kulttuurihistoriallisesti huomattavien rakennusten suojelua koskevan lainsäädännön ja rakennuslainsäädännön mukaiselle suojelulle,
- alueen säilymiselle ja kehittymiselle suojelun edellyttämällä tavalla.

Maa- ja metsätalousvaltainen alue (M)

Merkinnällä osoitetaan pääasiassa maa- ja metsätalouskäyttöön tarkoitettuja alueita, jotka voidaan käyttää alueen pääasiallista käyttotarkoitusta sanottavasti haittaamatta ja luonnetta muuttamatta myös muihin tarkoituksiin kuten haja-asutustuotteiseen pysyvään asutukseen ja loma-asutukseen sekä jokamiehenoikeuden rajoissa ulkoiluun ja retkeilyyn.

VAHVISTUSRAJA

VAHVISTUSRAJA

LIITE 5a. YLEISKAAVA -86.

VIHTI
yleiskaava

1:20000 , 1:50000

0 0,5 1 km 2 km 3 km

YLEISKAAVAMERKINNÄT JA SUUNNITTELUMÄÄRÄYKSET:

C — KESKUSTATOIMINTOJEN ALUE
Alue on suunniteltava siten, että alueelle sijoitetaan kaupan, hallinnon ja muiden palvelutoimintojen tarvitsemia tiloja sekä rajoitetusti asunto- ja hoitolaitoksia.

AK — KERROSTALOVALTAINEN ASUNTOALUE
Alue on suunniteltava siten, että
- alueelle voidaan sijoittaa rajoitetusti myös ympäristöön soveltuvaa asumpalvelua sekä ympäristöä häiritsemättömiä palveluja ja työtiloja
- alueen kerrosalasta enintään 25 % varataan liike- ja toimistotiloihin

AP-1 — PIENTALOVALTAINEN ASUNTOALUE
Alueen rakentamisen lähtee perinteisiä rakennus-asetuksen. Alue on suunniteltava siten, että alueelle voidaan sijoittaa myös ympäristöä häiritsemättömiä palvelu- ja työtiloja sekä rajoitetusti enintään 3-kerroksisia kerrostaloja.

AT — KYLÄKESKUKSEN ALUE
Alue varataan kyläasutukseelle ja sen tarvitsemille palvelu- ja työtiloille.
Alue on osayleiskaavoitettava ja muutoinkin suunniteltava siten että
- alueelle sijoitetaan asumpalvelua, kaupan ja palvelujen tarvitsemia liikä- maa- ja metsätalouden tarvitsemia rakennuksia, ympäristöä häiritsemättömiä työtiloja
- rakennuspaikan pinta-ala voi olla alle 5000 m² kuitenkin vähintään 1500 m², jos kunnanhallitus on lausunnossaan todennut, että vesihuolto on järjestettävissä ja että rakentaminen ei aiheuta vesien pilaantumista eikä vaikeuta vastaisia kaavoituksia
- rakennusten sopeutumiseen maisemaan ja kyläkuvaan kiinnitetään erityistä huomiota

AP-2 — PIENTALOVALTAINEN ASUNTOALUE (HAJA-ASUTUSALUEELLA)
Alue varataan kyläasutukseen.
Alue on osayleiskaavoitettava ja muutoinkin suunniteltava siten että
- alueelle sijoitetaan enintään kahden perheen asuinpientaloja, sekä maa- ja metsätalouden tarvitsemia rakennuksia
- rakennuspaikan pinta-ala voi olla alle 5000 m² kuitenkin vähintään 2000 m², jos kunnanhallitus on lausunnossaan todennut, että vesihuolto on järjestettävissä ja että rakentaminen ei aiheuta vesien pilaantumista eikä vaikeuta vastaisia kaavoituksia
- rakennusten sopeutumiseen maisemaan ja kyläkuvaan kiinnitetään erityistä huomiota

AM — MAATILOJEN TALOUSKESKUSTEN ALUE
Alue on suunniteltava siten, että
- alueelle sijoitetaan maa- ja metsätalouden tarvitsemia työtiloja ja enintään kahden perheen asuinpientaloja
- rakennuspaikan pinta- ala voi olla alle 5000 m² kuitenkin vähintään 2000 m², jos kunnanhallitus on lausunnossaan todennut, että vesihuolto on järjestettävissä ja että rakentaminen ei aiheuta vesien pilaantumista eikä vaikeuta vastaisia kaavoituksia
- rakennusten sopeutumiseen maisemaan ja kyläkuvaan kiinnitetään erityistä huomiota

AV — ASUIN- JA KASVITARHARAKENNUSTEN ALUE

P — PALVELUJEN JA HALLINNON ALUE

PY — JULKISTEN PALVELUJEN JA HALLINNON ALUE

PK — YKSITYISTEN PALVELUJEN JA HALLINNON ALUE

T — TEOLLISUUS- JA VARASTOALUE

TY — YMPÄRISTÖHÄIRIÖTTÄ AIHEUTTAMATTOMAN TEOLLISUUDEN ALUE

VL — LÄHIVIRKISTYSALUE
Alue on suunniteltava siten, että
- se säilyy rakentamattomana
- ympäristön- ja maisemanhoitoon kiinnitetään erityistä huomiota.

VU — URHEILU- JA VIRKISTYSPALVELUJEN ALUE
Alue on suunniteltava siten, että
- alueelle sijoitetaan voin urheilu- ja virkistystoiminnoiden tarvitsemia tiloja
- ympäristön- ja maisemanhoitoon kiinnitetään erityistä huomiota.

VR — RETKEILY- JA ULKOILUALUE
Alue on suunniteltava siten, että
- alueella sijoitetaan yleisen retkeily- ja ulkoilutoiminnan tarvitsemia tiloja, rakennelmia ja laitteita
- maatalouden tarvitsemia talousrakennuksia.
- ympäristön- ja maisemanhoitoon kiinnitetään erityistä huomiota

RA — LOMA-ASUNTOALUE
Alue on suunniteltava siten, että
- alueelle sijoitetaan loma- asuntoja ja niitä palvelevia yhteistiloja olemassaolevilla tiloilla sekä uusilla pinta-alaltaan vähintään 5000 m²:n suuruisilla rakennuspaikoilla.
- alueelle varataan ranta-alue virkistysalueelkai läpikulkuyhteyden turvaamiseksi.
- rakennusten sopeutumiseen maisemaan kiinnitetään erityistä huomiota

RM — MATKAILUPALVELUJEN ALUE

RT — TELTTAILU- JA LEIRINTÄALUE

RP — RYHMÄPUUTARHA- JA PALSTANVILJELYALUE

L — LIIKENNEALUE

LR — RAUTATIELIIKENTEEN ALUE

LL — LENTOLIIKENTEEN ALUE

LV — VESILIIKENTEEN ALUE

LV-1 — MAHINHOUSUPAIKKA JA/TAI VENEVALKAMA

E — ERITYISALUE

ET — YHDYSKUNTATEKNISEEN HUOLLON ALUE

EH — HAUTAUSMAA-ALUE

EA — AMPUMARATA-ALUE

(ET) — VEDENOTTAMO, PUMPPAAMO, PUHDISTAMO, TIETOLIIKENTEEN ALUE

MAANKAMARAN AINESTEN OTTOALUE
Ainesten oton päätyttyä on noudatettava jälkikäyttöön soveltuvan maankäyttömerkinnän suunnitelumääräyksiä.

SL — LUONNONSUOJELUALUE
Luonnonsuojelulain nojalla rauhoitettu tai rauhoitettavaksi tarkoitettu luonnon- tai lainsuojelualue.

SM — MUINAISMUISTOALUE
Muinaismuistolain nojalla rauhoitetun muinaismuistomerkin tai kohdealue.

■ — SUOJELUKOHDE

/S — ALUE, JONKA KULTTUURIHISTORIALLISESTI ARVOKAS RAKENNUSKANTA JA YMPÄRISTÖ SAILYTETÄÄN
Alue on suunniteltava siten, että
- rakentaminen rakennuslavaltaan ja sijainniltaan liittyy kyläkuvaan, olemassaolevin tilakeskuksiin, rakennuskantaan ja ympäristöön.
- olemassaolevat kulttuurihistoriallisesti tai rakennushistoriallisesti merkittävät rakennukset ja rakenteet, tiestö sekä puusto ja muu kasvillisuus säilyvät.
- pellot säilyvät rakentamattomina.

(M/S) — MERKITTÄVÄ KULTTUURIMAISEMA-ALUE
Alue on kulttuurihistoriallisesti ja maisemallisesti merkittävä kokonaisuus.
Alue on suunniteltava siten, että
- rakentaminen rakennuslavaltaan ja sijainniltaan liittyy kyläkuvaan, olemassaolevin tilakeskuksiin, rakennuskantaan ja ympäristöön.
- olemassaolevat kulttuurihistoriallisesti tai rakennushistoriallisesti merkittävät rakennukset ja rakenteet, tiestö sekä puusto ja muu kasvillisuus säilyvät.
- pellot säilyvät rakentamattomina.

M — MAA- JA METSÄTALOUSVALTAINEN ALUE
Alueelle voidaan rakentaa rakennuslain 4 §:n mukaista hajaasutusta.
Alue on suunniteltava siten, että
- erityisistä syistä rakennuspaikan pinta-ala voi olla alle 5000 m² kuitenkin vähintään 2000 m², jos kunnanhallitus on lausunnossaan todennut, että rakentaminen ei vaikeuta vastaisia maa- ja metsätalouden harjoittamista eikä vastaisia kaavoituksia
- pellot säilyvät rakentamattomina
- rakentaminen sijainniltaan liittyy olemassaolevin tilakeskuksiin.
- rakennusten sopeutumiseen maisemaan kiinnitetään erityistä huomiota

MT — MAA- JA METSÄTALOUSALUE
Alue on tarkoitettu tehokkaan maa- ja metsätalouden harjoittamiseen.
Alueelle voidaan rakentaa rakennuslain 4 §:n mukaista hajaasutusta.
Alue on suunniteltava siten, että
- erityisistä syistä rakennuspaikan pinta-ala voi olla alle 5000 m², kuitenkin vähintään 2000 m², jos kunnanhallitus on lausunnossaan todennut, että rakentaminen ei vaikeuta maa- ja metsätalouden harjoittamista eikä vastaisia kaavoituksia
- pellot säilyvät rakentamattomina
- rakentaminen sijainniltaan liittyy olemassaolevin tilakeskuksiin.
- rakennusten sopeutumiseen maisemaan kiinnitetään erityistä huomiota

MU — MAA- JA METSÄTALOUSVALTAINEN ALUE, JOLLA ON ULKOILUN OHJAAMISTARVETTA JA YMPÄRISTÖARVOJA
Alueelle voidaan rakentaa rakennuslain 4 §:n mukaista hajaasutusta.
Alue on suunniteltava siten, että
- pellot säilyvät rakentamattomina
- rakennusten sopeutumiseen maisemaan kiinnitetään erityistä huomiota
- ranta-alueilla jää vähintään 1/3 kunkin tilan tai useampien tilojen yhteenlaskettu ala käyttökelpoisesta ranta-vyöstä jokamiehenoikeuksilla käytettävissä olevaksi rakentamattomaksi vapaa-alueeksi
- yhteisrantaiset lomarakennukset sijoitetaan vähintään 50 m:n etäisyydelle rantavyöstä
- alle 30 metriä leveiden ja pinta-alaltaan alle 4 ha:n suuruisten vesistöjen rannoille ei sijoitella uutta asutusta
- rakennuspaikan koko on vähintään 5000 m².
- ympäristön säilymiseen mahdollisimman luonnonmukaisena kiinnitetään erityistä huomiota

MU-1 — MAA- JA METSÄTALOUSVALTAINEN ALUE, JOLLA ON YMPÄRISTÖARVOJA
Alueelle voidaan rakentaa rakennuslain 4 §:n mukaista hajaasutusta.
Alue on suunniteltava siten, että
- pellot säilyvät rakentamattomina
- rakennusten sopeutumiseen maisemaan kiinnitetään erityistä huomiota
- alle 30 metriä leveiden ja pinta-alaltaan alle 4 ha:n suuruisten vesistöjen rannoille ei sijoitella uutta asutusta
- rakennuspaikan koko on vähintään 5000 m².
- ympäristön säilymiseen mahdollisimman luonnonmukaisena kiinnitetään erityistä huomiota

W — VESIALUE

KUNNANRAJA

YLEISKAAVA-ALUEEN RAJA

ALUEEN RAJA

MOOTTORITIE TAI MOOTTORILIIKENNETIE

VALTA- TAI KANTATIE

SEUDULLINEN TIE TAI KOKOOJATIE
Merkintä sisältää kevyenliikenteen väylän varauksen.

YHDYSTIE
Merkintä sisältää kevyenliikenteen väylän varauksen.

(M/S) — HISTORIALLISESTI ARVOKAS TIE

LIIKENNEJÄRJESTELYJÄ KOSKEVAT MÄÄRÄYKSET
Alue on suunniteltava siten, että
- asuinrakennuksia ei sijoiteta
1. 150 m:n ja avoimessa maastossa 200 m lähemmäksi moottori- tai moottoriliikennetietä
2. 100 m:n ja avoimessa maastossa 150 m lähemmäksi valta- tai kantatietä
3. 50 m lähemmäksi seudullista- tai kokoojatietä
4. 30 m:n ja avoimessa maastossa 50 m lähemmäksi yhdystietä

LIITTYMÄ

ERITASOLIITTYMÄ

ERITASORISTEYS ILMAN LIITTYMÄÄ

RAUTATIE

ERI LIIKENNEMUOTOJEN TASORISTEYS

ERI LIIKENNEMUOTOJEN ERITASORISTEYS

OHJEELLINEN ULKOILUREITTI

KEVYENLIIKENTEEN REITTI

KEVYENLIIKENTEEN/ULKOILUREITTIN JA MUUN LIIKENTEEN ERITASORISTEYS

VENEVALKAMA TAI UIMARANTA-ALUE TAI MAIHINNOUSUPAIKKA

(E) — JOHTO TAI LINJA
Alue varataan pääsolmanstinjohtoihin (400–400 kV).
Merkintä osoittaa keskilinjan alueella, joka varataan sähkön siirtoa varten.

(pv 1) — VEDENOTTAMON LÄHISUOJA - ALUE
Alue on suunniteltava siten, että
- alueelle ei sijoiteta mitään toimintaa, joka voi huonontaa ottamosta saatavan veden laatua
- alueelle vältetään sijoittamasta uutta rakentamista, mikä ei liity vedenottamon toimintaan

(pv 2) — VEDENOTTAMON KAUKOSUOJA-ALUE
Alue on suunniteltava siten, että
- alueelle ei sijoiteta toimintaa, joka voi huonontaa ottamosta saatavan veden laatua tai vähentää sen määrää

(pv 3) — POHJAVEDEN KERTYMÄALUE
Alue on suunniteltava siten, että
- alueella vältetään pohjaveden laadun ja määrään vaikuttavia toimenpiteitä

(S) — SELVITYSALUE
Alueen maankäyttö sekä tarkoin arkeaan yksityiskohtaisemmalla suunnitelmilla

Vihdissä 17.9.1986

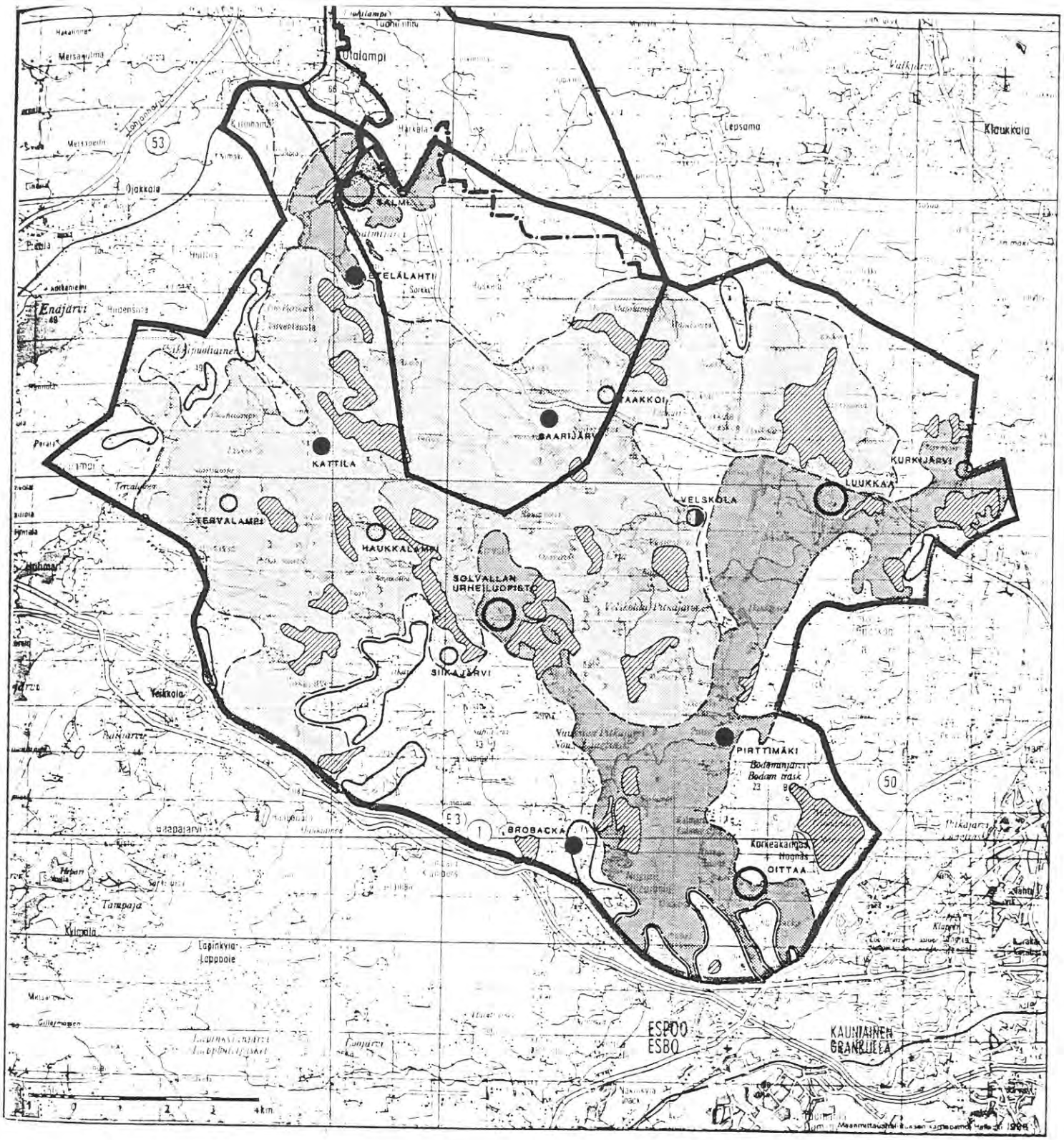
Antero Raivola
kaavoituspäällikkö

Seppo Reiskanen
kaavoitusinsinööri

VIHDIN KUNNANVIRASTO
Kaavoitus-, mittaus- ja rakennusvalvontaosasto

VIHTI
YLEISKAAVA

LIITE 5b. YLEISKAAVA -86

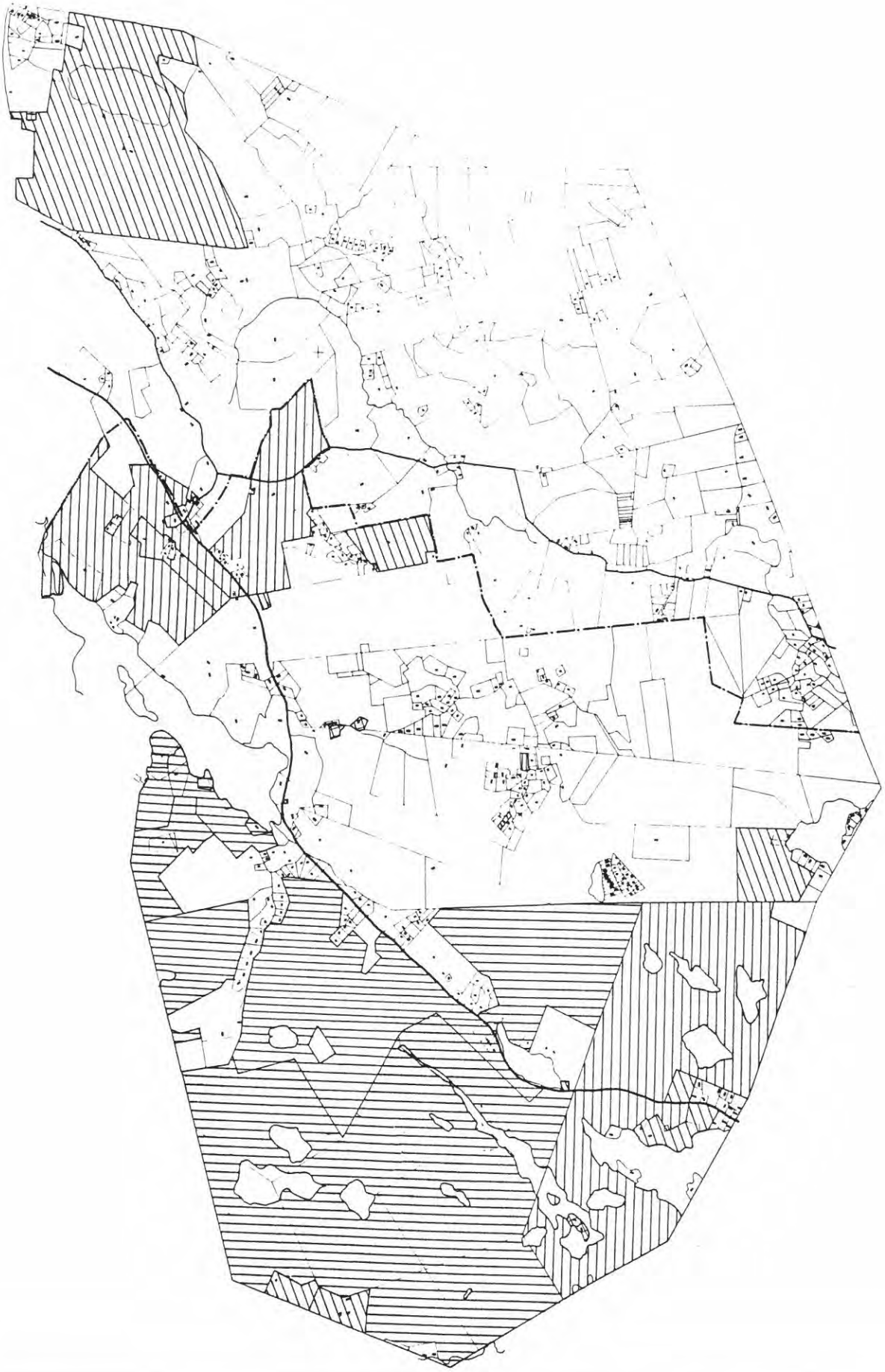

TOIMEKSIANNON RAJAUS

NUUKSION JÄRVIYLÄNKÖALUEEN YLEISSUUNNITELMAN ALUEVARAUKSET (HELSINGIN SEUTUKAAVALIITTO)

- LUONNONSUOJELUALUE
- RETKEILYALUE
- TEHOKKAAN ULKOILUN ALUE
- ASUTUSALUE
- MAA- JA METSÄTALOUSALUE
- ULKOILUKESKUS
- ULKOILUMAJA
- LÄMMITTELYTUPA
- MUU TUKIPISTE
- OSAYLEISKAAVA-ALUEEN RAJA
- VAHVISTUSRAJA

LIITE 6. NUUKSION JÄRVIYLÄNKÖALUEEN YLEISSUUNNITELMA / HELSINGIN SEUTUKAAVALIITTO

HELSINGIN KAUPUNKI

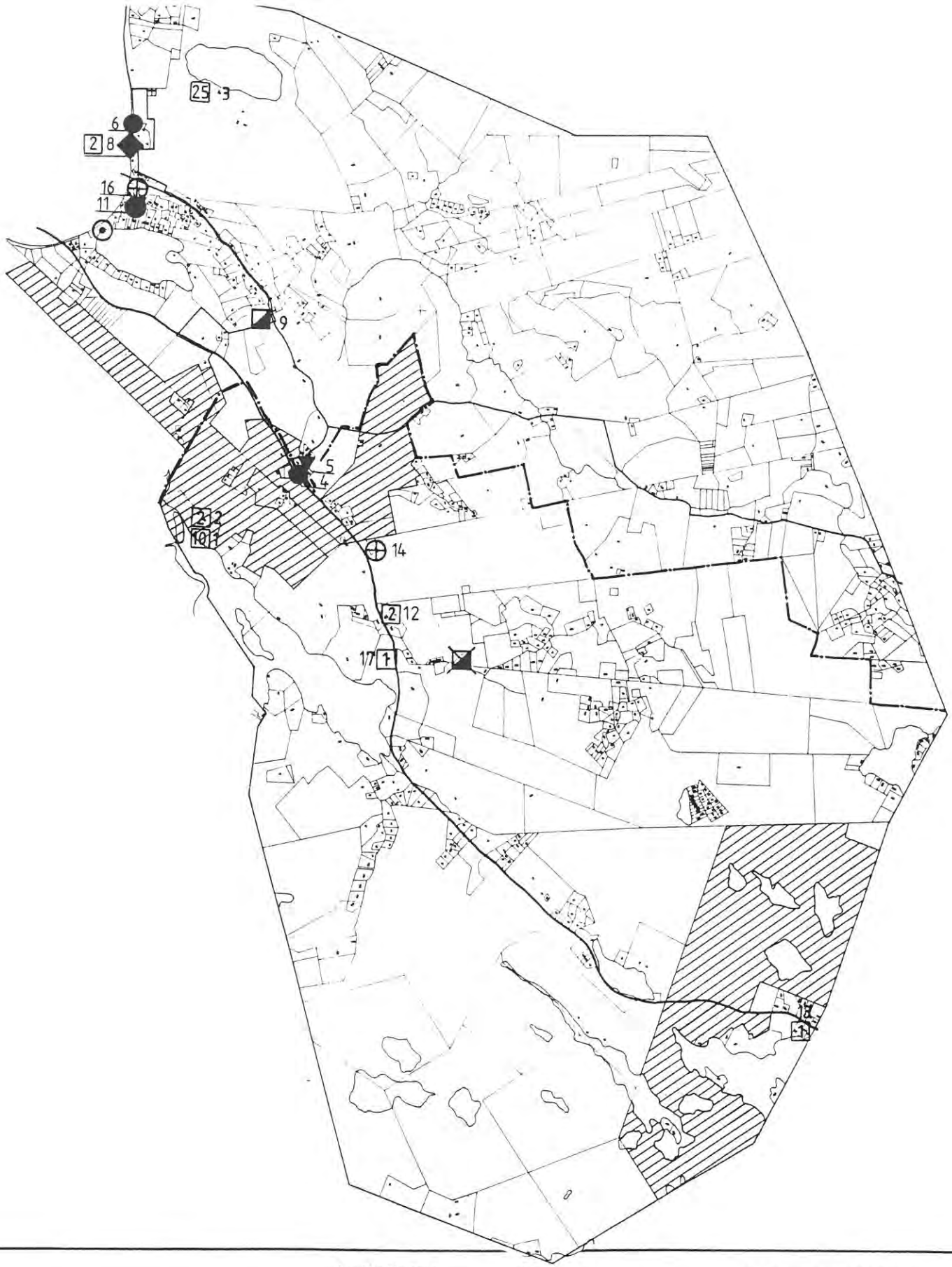
VIHDIN KUNTA

YRITYKSET JA YHTEISOT

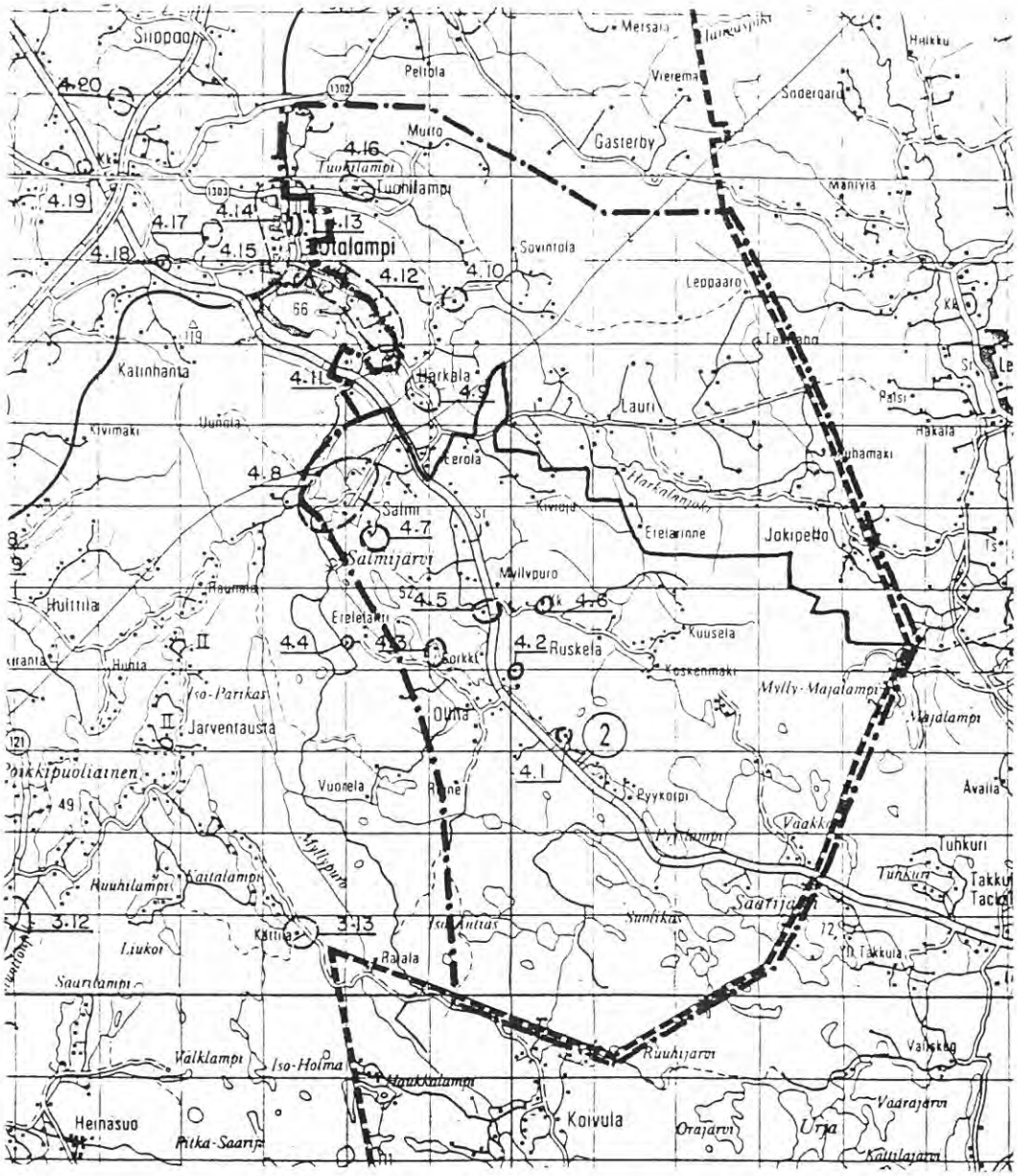
V. 1990 PURETUN SORKKI OY:N ENTISET OSAKKAAT

VAHVISTUSRAJA

LIITE 7. MAANOMISTUS

LIITE 8. PALVELUT JA TYÖPAIKAT

N:o

4.1 Rajamäki, Ruskela
Entinen torppa (1910-luvulta), päärakennus ja ulkorakennuksia.

4.2 Lepola, Ruskela
Entinen torppa (1800-luvun lopulta), pää- ja sivurakennus sekä ulkorakennuksia.

4.3 Sorkki, Ollila
Maatilan talouskeskus puutarha- ja puistoympäristöineen (1920-luvulta). Rakennuttanut Väinö Tanner.

4.4 Mäkelä, Ollila
Salmen kartanon entinen torppa, josta säilynyt asuinrakennus.

4.5 Sälli, Ruskela
Maatilan talouskeskus; päärakennus, luhti, kaksi aittaa, navetta, viljamakasiini, talousrakennuksia (1700-luvulta). Huono kunto.

4.6 Ruskelan entinen kansakoulu
Koulurakennus ja talousrakennus vuodelta 1926.

4.7 Orava, Salmi
1890-luvun huvila, pihapiirissä aitta- ja makasiinirakennuksia.

4.8 Salmen kartanoalue
Kartanoon kuuluvat vaentupa ja talousrakennukset sekä puistoalue. Alue on nykyisin Helsingin kaupungin omistamaa ulkoilualuetta.

4.9 Härkälän kartano
Maatilan talouskeskus Härkälänjoen molemmin puolin. Päärakennus vuodelta 1878 (korjattu 1916), sivurakennus ja talousrakennuksia. Puimalan yhteydessä on entisestä höyryvoimalasta säilynyt savupiippu. Alueen pääasialliset rakentamisajat 1880 - 1927.

4.10 Vakkamäki, Härkälä
Maatilan talouskeskus, vanha päärakennus pihapiireineen, aitta ja viljamakasiini. Entinen Henriksberg-niminen ratsutila. Päärakennus ehkä 1700-luvulta.

4.11 Härkälän koulu
Entinen Kortjärven kansakoulu vuodelta 1893, peruskorjattu 1976.

4.12 Otalammen keskusta-Härkälän maisemakokonaisuus
Otalammen tiehen rajoittuva asutus ja maisemakokonaisuus. Asuinrakennukset: Suomela (1905), Santala (1915), Järvelä I (1887), Ronnila (1800-luvun loppupuolella, nykyisin Vihdin kunnan omistuksessa), Tyynelä (n. 1900, entinen kauppa), Tyynelä (entinen kestikievari 1800-luvun lopulta), Tyynelä (1899, entinen mäkitupa), Lentilä (entinen kauppa 1800-luvun lopulta), Kallioila (1905), Viimarinne (1938), Koivula (1928, maatila), Toimela (1903), Metsola (1931), Mäkelä (1946).

4.13 Otalammen asema-alue
Aseman rakentaminen on perimätiedon mukaan aloitettu jo 1898, nykyinen osa sekä piharakennukset vuosilta 1908 - 1910. Asemamiesten asuinrakennus ulkorakennuksineen vuodelta 1901 sekä asemapäällikön asuinrakennus ulkorakennuksineen vuodelta 1908.

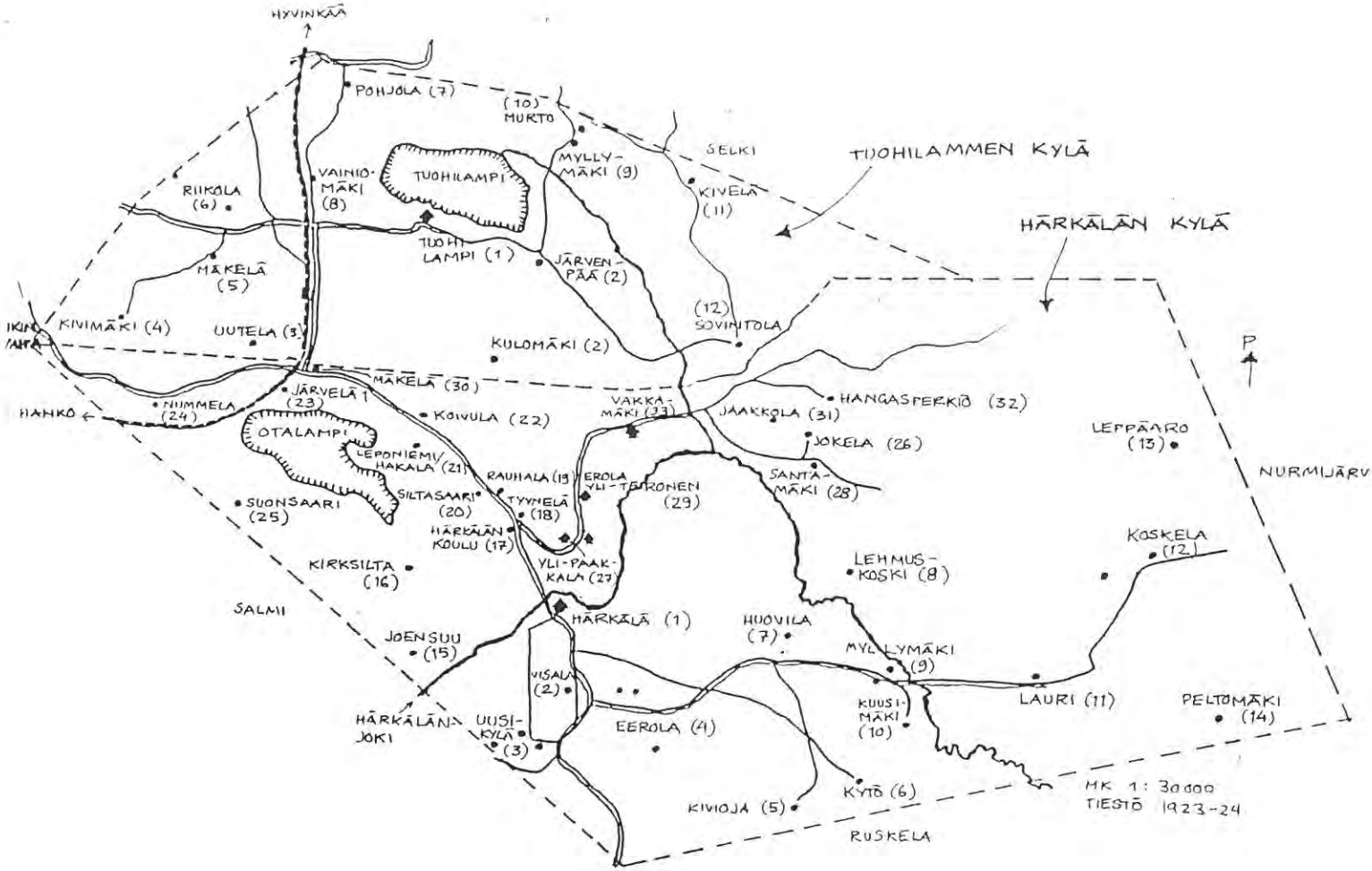
4.15 Otalammen asemaan liittyvä asutus

4.16 Tuohilampi
Maatilan päärakennus vuodelta 1921 sekä siihen liittyvine puistoineen. Sivurakennus mahdollisesti 1700 - 1800 lukujen vaihteesta.

Lähde: Vihdin kulttuurihistorialliset rakennukset, Vihdin kunta 1982

—— VAHVISTUSRAJA

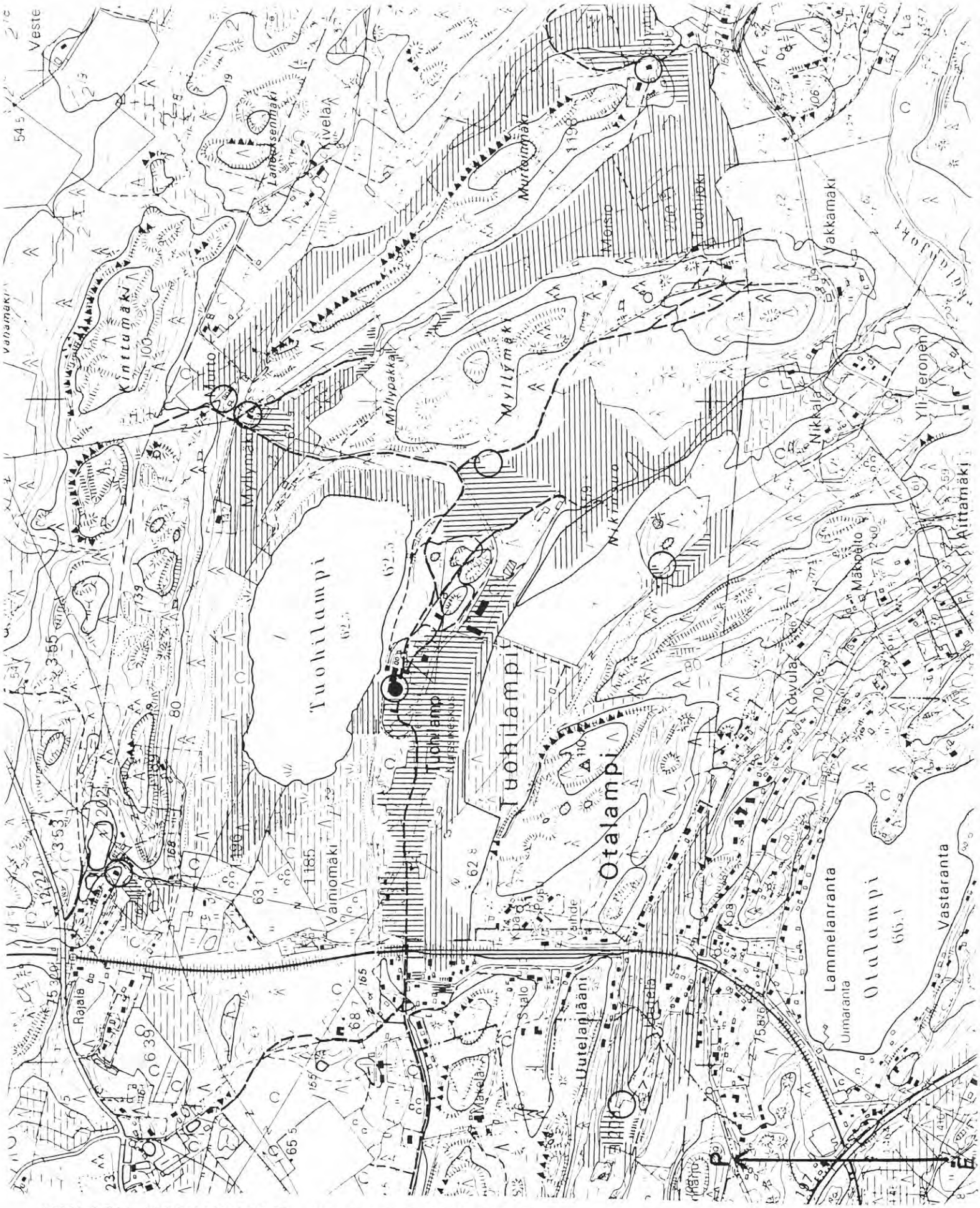
LIITE 9a KULTTUURIHISTORIALLISESTI ARVOKKAAT RAKENNUKSET JA YMPÄRISTÖT

TUOHILAMPI JA HÄRKÄLÄ RAKENNUSINVENTOINTI 1994

SISÄLLYSKARTTA :

(NIMET JA NUMEROT KOHDEINVENTOINTILOMAKKEIDEN MUKAISET)

KYLIEN VANHIMMAT AVOIMET VILJELYMAISEMAT

KYLÄTONTTI

ULOSMUUTTANUT KANTATILA KYLÄTONTILTA

TORPPA

PELTO

NIITTY

TIE

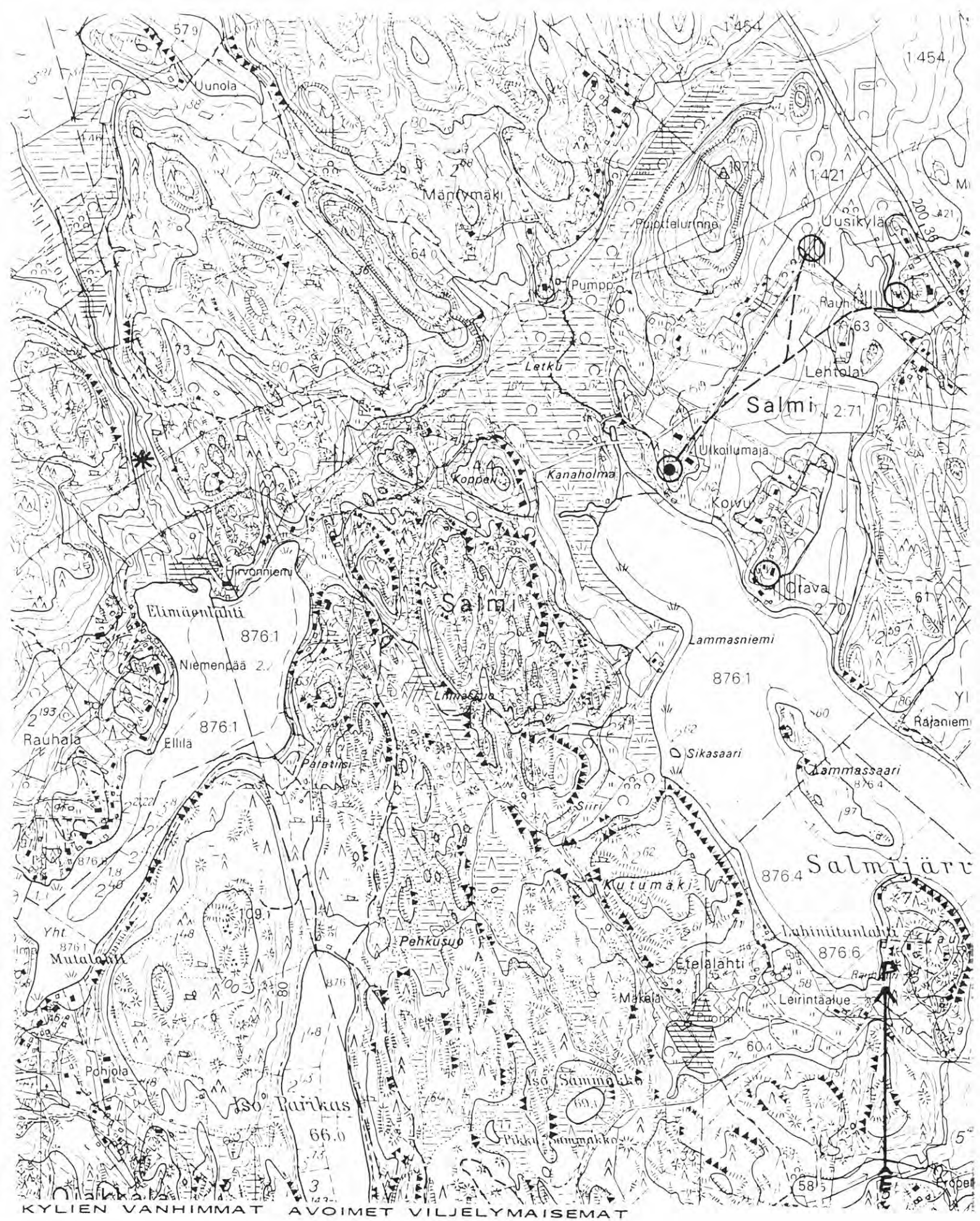
10 A TUOHILAMPI

KYLIEN VANHIMMAT AVOIMET VILJELYMAISEMAT

- KYLÄTONTTI
- ULOSMUUTTANUT KANTATILA KYLÄTONTILTA
- TORPPA
- PELTO
- NIITTY
- TIE

10 B HÄRKÄLÄ

KYLIEN VANHIMMAT AVOIMET VILJELYMAISEMAT

KYLÄTONTTI

ULOSMUUTTANUT KANTATILA KYLÄTONTILTA

TORPPA

PELTO

NIITTY

TIE

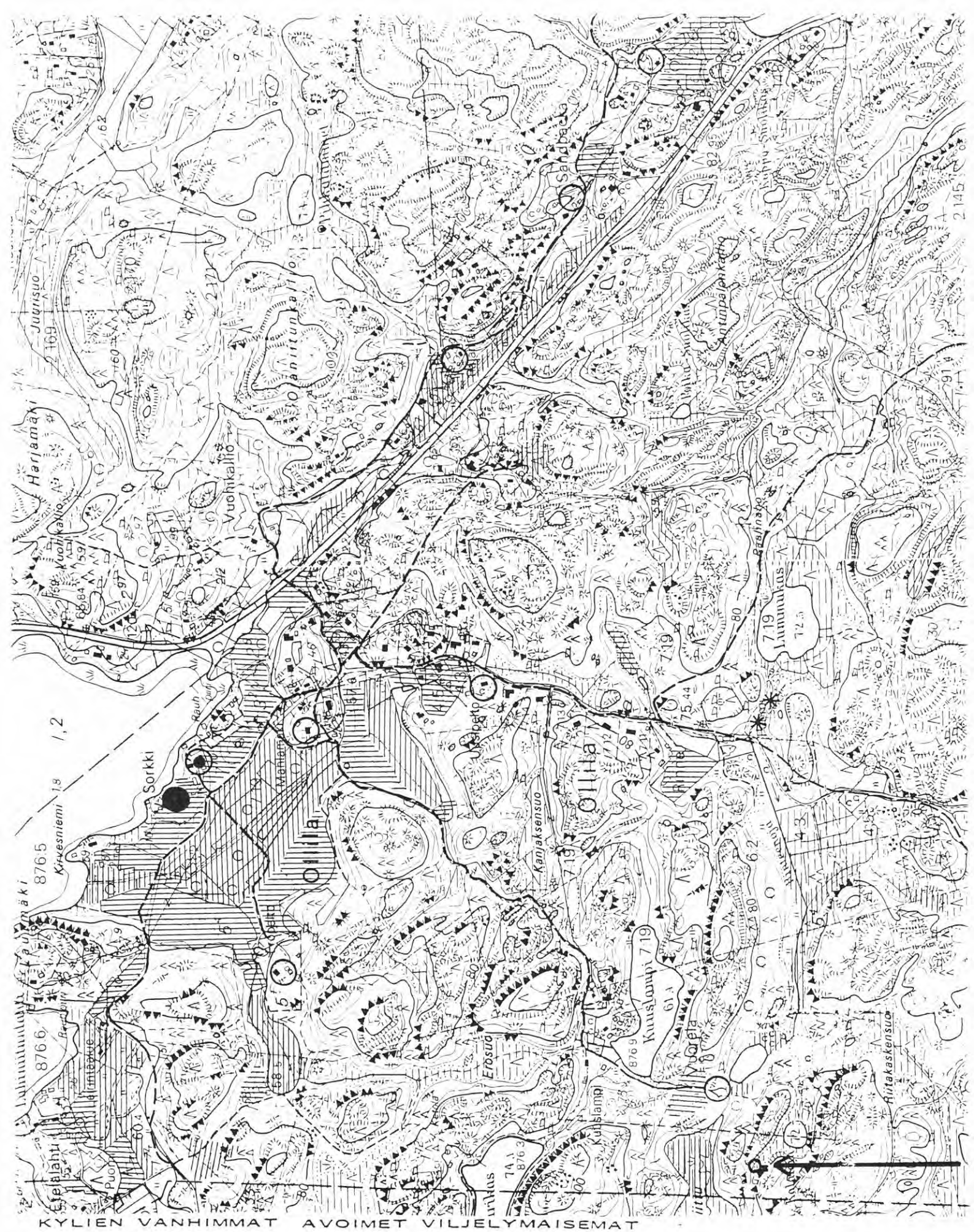
10 C SALMI

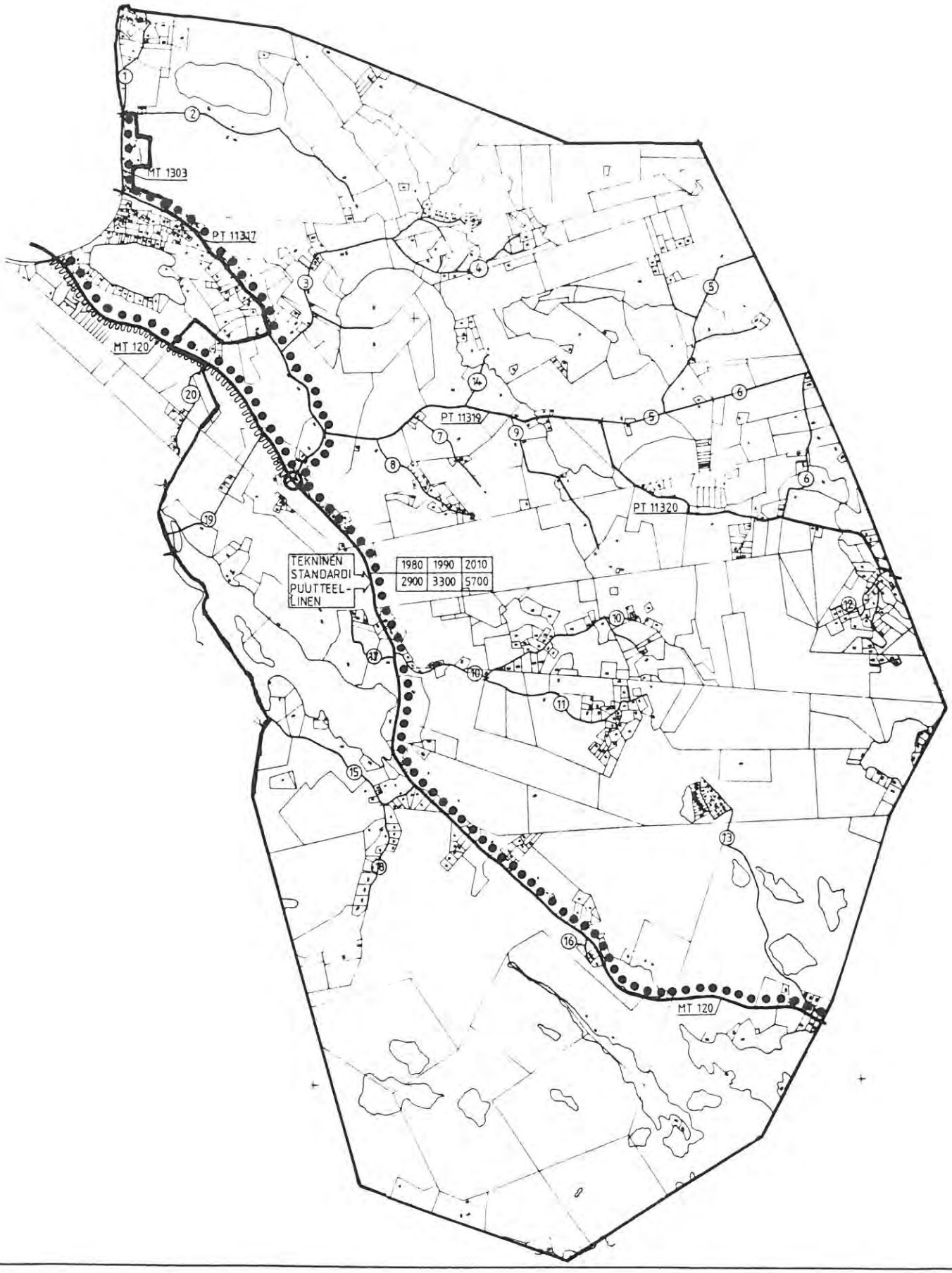

KYLIEN VANHIMMAT AVOIMET VILJELYMAISEMAT

- KYLÄTONTTI
- ULOSMUUTTANUT KANTATILA KYLÄTONTILTA
- TORPPA
- PELTO
- NIITTY
- TIE

10 D RUSKELA

KYLIEN VANHIMMAT AVOIMET VILJELYMAISEMAT
KYLÄTONTTI
ULOSMUUTTANUT KANTATILA KYLÄTONTILTA
TORPPA
PELTO
NIITTY
TIE
10 E OLLILA

SEUDULLINEN TIE

YHDYSTIE

YKSITYISTIE (YT)

VAARALLINEN TIENOSA

VAARALLINEN RISTEYS

VARAUDUTTAVA KEVYENLIIKENTEEN JÄRJESTELYIHIN

1980	1990	2010
2900	3300	5700

LIIKENNE-ENNUSTEET V. 1980, 1990 JA 2010 (AJON/VRK)

1. POHJOLAN YT
2. TUOHILAMMEN YT
3. VAKKAMAEN YT
4. LINJAKALLION YT
5. KOSKELAN YT
6. PIRUNKORVEN YT
7. KYDÖN YT
8. KIVIOJAN YT
9. TYNNYRÖJAN YT
10. TUOHIKENGÄN YT
11. PUROTIEN YT
12. ALIKUIKUN YT
13. KUIKUNLAMMEN YT
14. LEHMUSKOSKEN YT
15. OLLILAN YT
16. PYYKYLÄN YT
17. RUSKELAN RAITTI
18. RINTEEN YT
19. SALMIN YT
20. MÄNTYMÄEN YT

LIITE 11. TIESTÖ

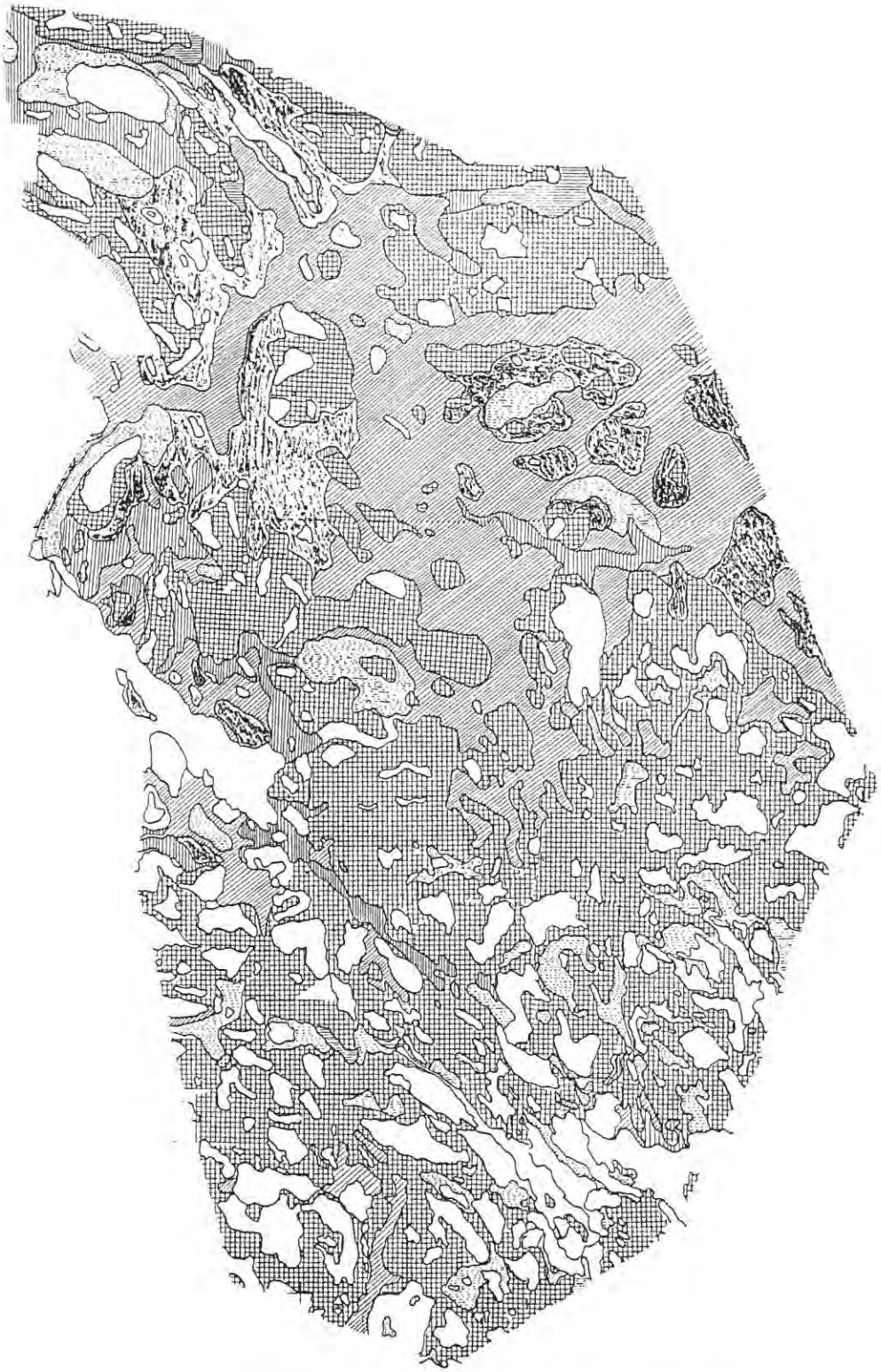
MAANPINNAN KORKEUSTASOT

80-

60-80

42,5-60

LIITE 12 MAANPINNAN KORKEUSTASOT

MERKINTÖJEN SELITYKSET

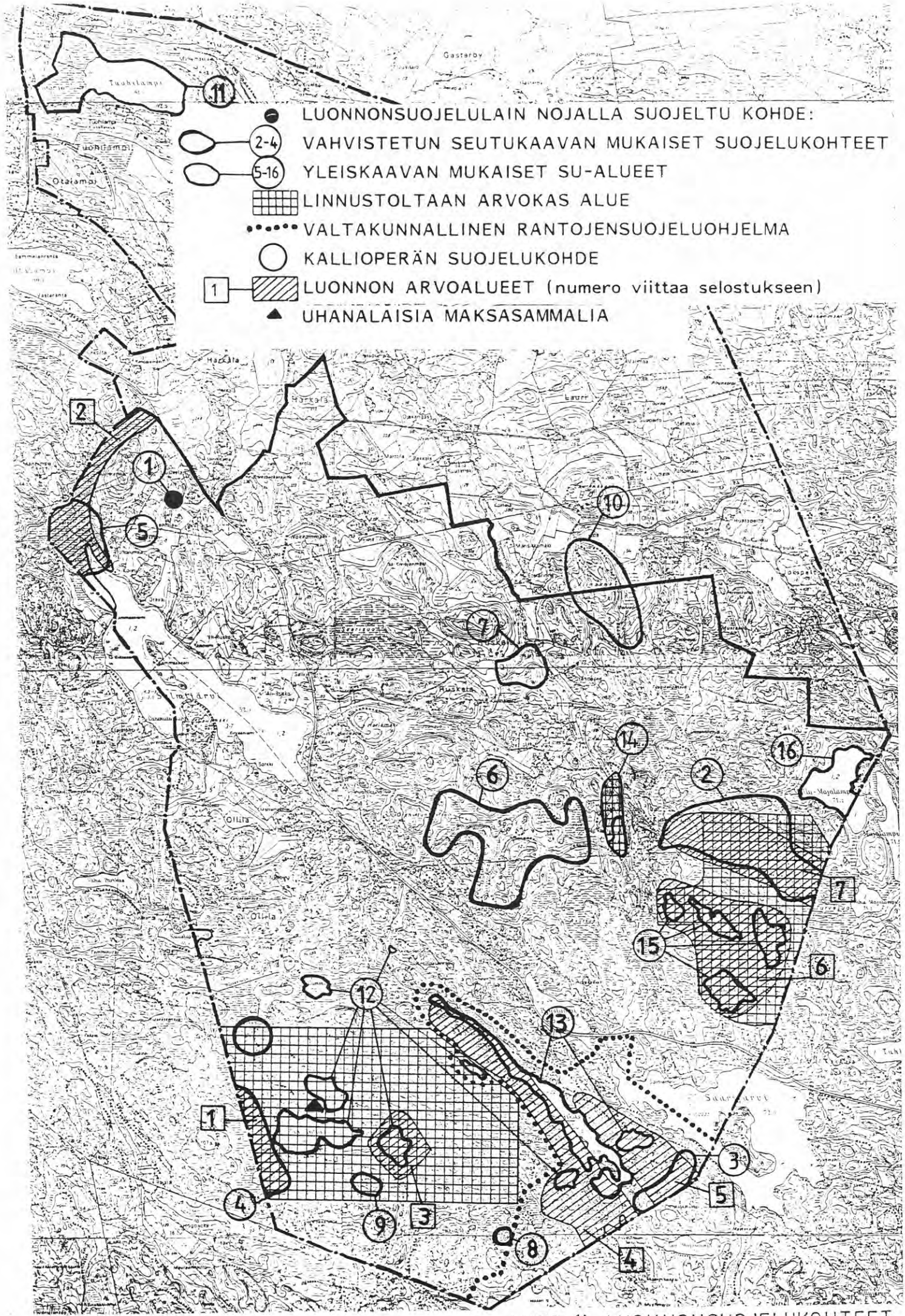
- Avokallio
- Sora
- Moreeni
- Hiekka
- Hieta
- Hiesu
- Savi
- Turve tai liete

MAALAJI	SOVELTUVUUS			
	MAATALOUTEEN	METSÄTALOUTEEN	RAK. TARKOITUKSIIN	
			KANTAVUUS	ERISTÄVYYS
KALLIOINEN ALUE	–	1	3	
SORAMOREENI	–	1-2	3	2
SAVI	2-3	2-3	1	1
HIEKKA	2	3	1-2	3
HIETA	3	3	1-2	2
HIESU	1-2	2	1-2	2
ELOPERÄINEN MAA	–	1	-	1

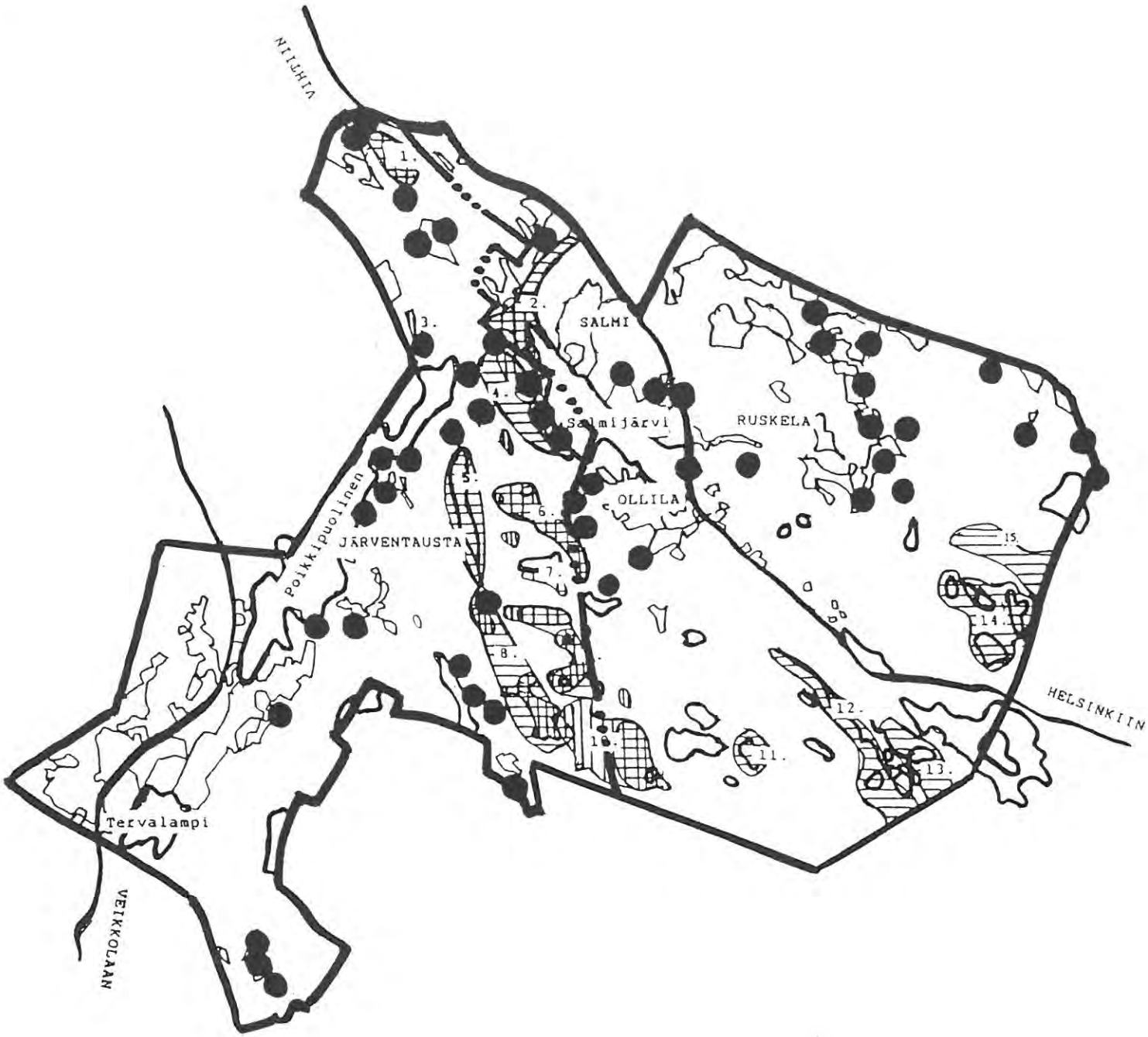
ASTEIKKO: 1=HUONO, 2=KOHTALAINEN, 3=HYVÄ, —=KELPAAMATON

1) KRITEERINÄ ON VILJANVILJELY

LIITE 13 MAAPERÄ

LIITE 14. LUONNONSUOJELUKOHTEET

1. Katinhännänkallio
2. Myllyoja
3. Letku
4. Salmenkalliot
5. Iso-Parikas
6. Sammakkolammet ja Erosuo
7. Vähä-Parikas
8. Myllypuro
9. Tamminiittu ja Kalatoin-lammet
10. Salmen aarnialue.
11. Levo-Antias
12. Suolikkaan rantakalliot
13. Sarkkinen
14. Vaakkoin järvialue
15. Kokkoisuo

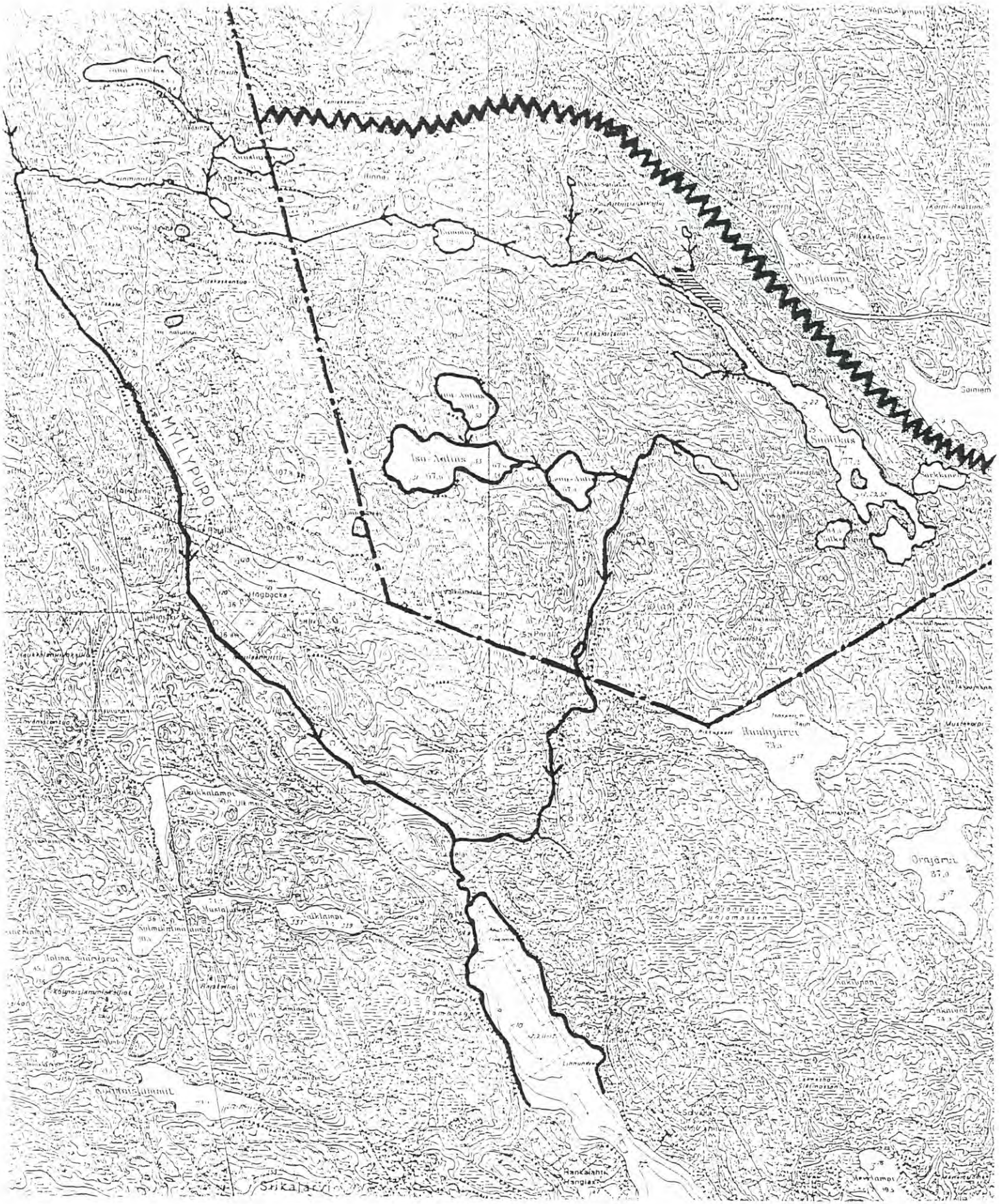
KAAVA-ALUEEN RAJAUS

Liito-oravaesiintymä

Luonnon arvokohde

Kasvistollisesti arvokas alue

LIITO-ORAVA ESIINTYMÄT 1992 LIITE 15 a

VEDENJAKAJA

VESISTÖALUEEN OSA, JOKA LASKEE MYLLYPURON KAUTTA NUUKSION PITKÄJÄRVEEN.

LIITE 15b

RAKENTAMISRAJOITUKSET

MAATALOUSMAA, JOKA TULISI SUOJATA MUULTA MAANKÄYTÖLTÄ.

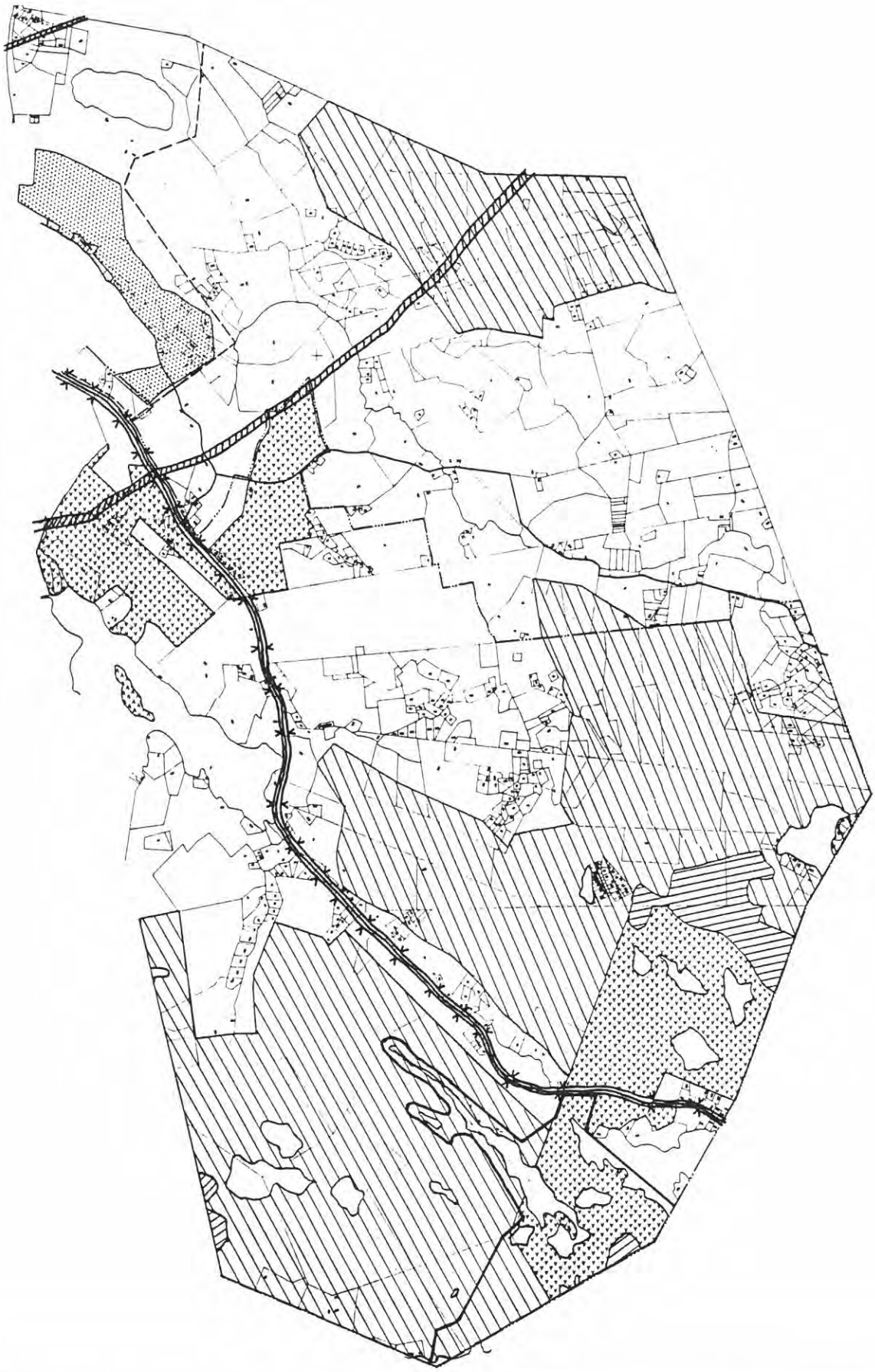
KALLIOISET JYRKÄNTEET JA LAKIALUEET. ALUEET TULISI SÄILYTTÄÄ RAKENTAMATTOMINA. PUUSTOA EI TULISI HAKATA.

SUOT. ALUEELLA ON KORKEAT PERUSTAMISKUSTANNUKSET JA EPÄTERVEELLINEN PIENILMASTO.

METSÄTALOUSMAA, JOLLA ON VIRKISTYS- JA/TAI MAISEMALLINEN ARVO.

METSÄTALOUSMAA, JOKA TULISI SUOJATA MUULTA MAANKÄYTÖLTÄ.

LIITE 16. RAKENTAMISRAJOITUKSET A

SEUTUKAAVAN MUKAINEN SUOJELUALUE

SEUTUKAAVAN MUKAINEN VIRKISTYSALUE

400 JA 110 kV JOHDON JOHTOALUE

RAKENNUSKIELTOALUE

YHDYSKUNTARAKENTEEN KANNALTA VAIKEASTI HUOLLETTAVA ALUE

KOKOOJATIE, JONKA LIITTYMIÄ TULEE VÄHENTÄÄ

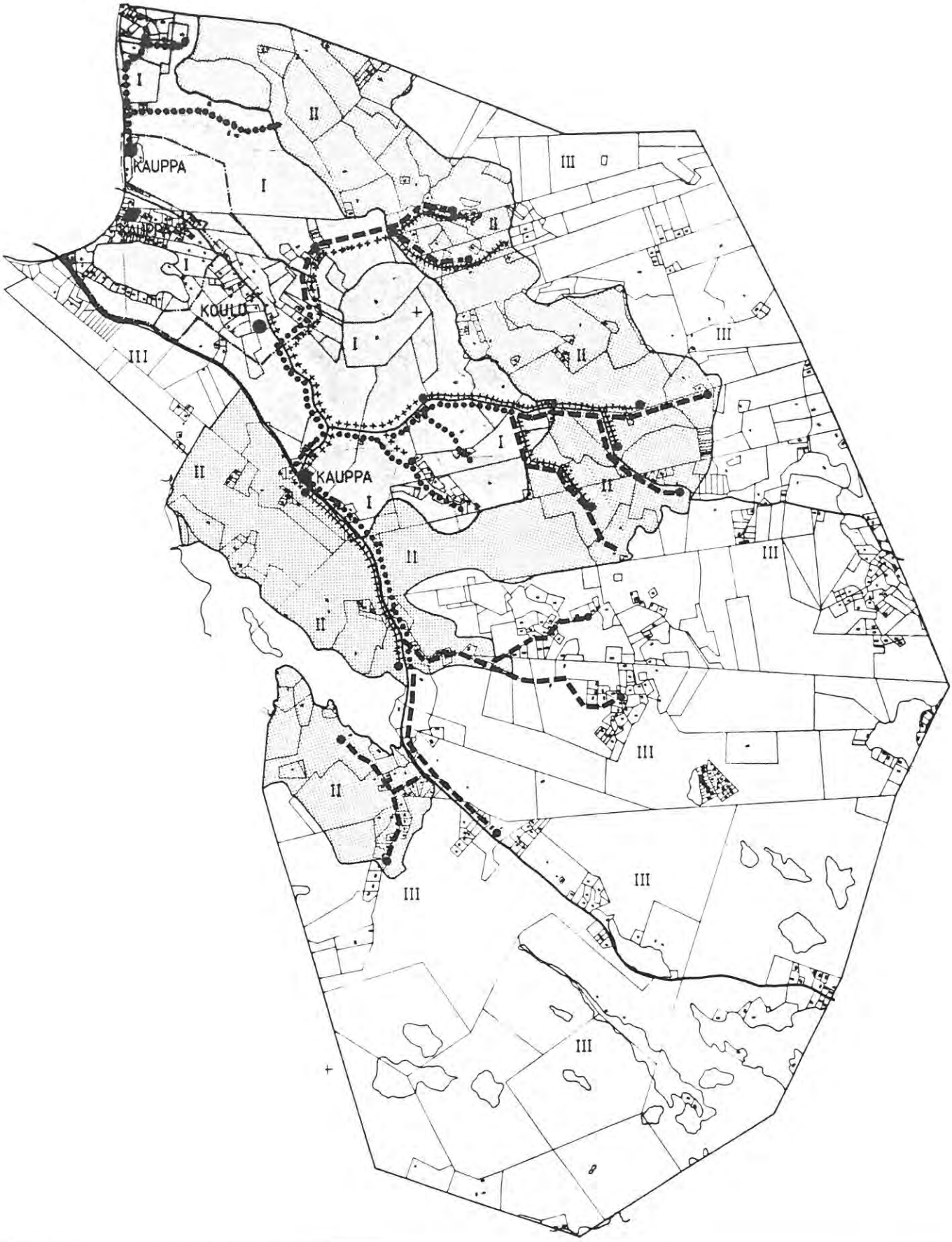
TOIMENPIDEKIELTOALUEEN RAJA

RAKENNUSKAAVA-ALUE

YMPÄRISTÖMINISTERIÖN PÄÄTÖS RAKENNUS- JA TOIMENPIDEKIELLOSTA 12.02.1995 SAAKKA

VALTAKUNNALLINEN RANTOJENSUOJELUOHJELMA

LIITE 17 RAKENTAMISDAJOITUKSET P

BUSSIREITTI

RAKENNUSKIELTOALUE

RAKENNUSKAAVA-ALUE

0-2 KM KOULUSTA

2-4 KM KOULUSTA

0-2 KM KAUPASTA

2-4 KM KAUPASTA

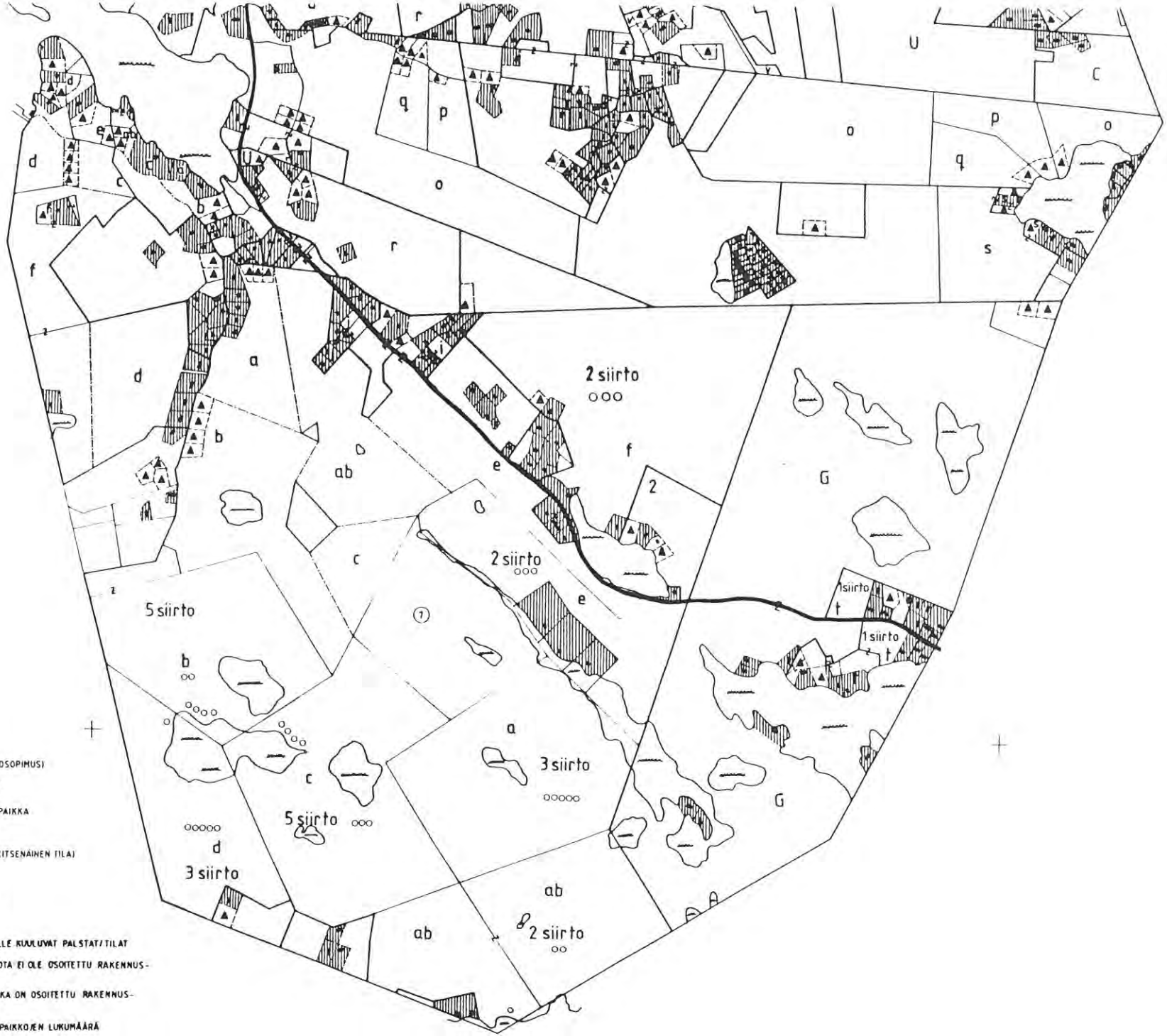
I VYÖHYKE

II VYÖHYKE

III VYÖHYKE

LIITE 18. EDULLISUUSVYÖHYKKEET

MITOITUSKARTTA

- TILAJAKO V 1962
- NYKYINEN TILAJAKO
- MÄÄRÄALAN RAJA (JAKOSOPIMUS)
- RAKENNETTU KIINTEISTÖ
- RAKENNETTU RAKENNUSPAIKKA
- UUSI RAKENNUSPAIKKA
- UUSI RAKENNUSPAIKKA (ITSENÄINEN TILA)
- RAKENNUSKIELTOALUE
- SAMALLE MAANOMISTAJALLE KUULUVAT PALSTAT/TILAT
- 5 — HAJARAKENNUSOIKEUS, JOTA EI OLE OSOITETTU RAKENNUSPAIKKOINA
- 2 siirto — HAJARAKENNUSOIKEUS, JOKA ON OSOITETTU RAKENNUSPAIKKOINA TOISAALLA
- (7) — KORVATTAVIEN RAKENNUSPAIKKOJEN LUKUMÄÄRÄ
- o o o — RAKENNUSPAIKAT, JOTKA ON SIIRRETTY JA LUKUMÄÄRÄ MUUNNETTU LUONTEEN (PYSYVÄ ASUTUS) TAI SIJAINNIN (RANTA) PERUSTEELLA SIIRTOPAIKASSA.